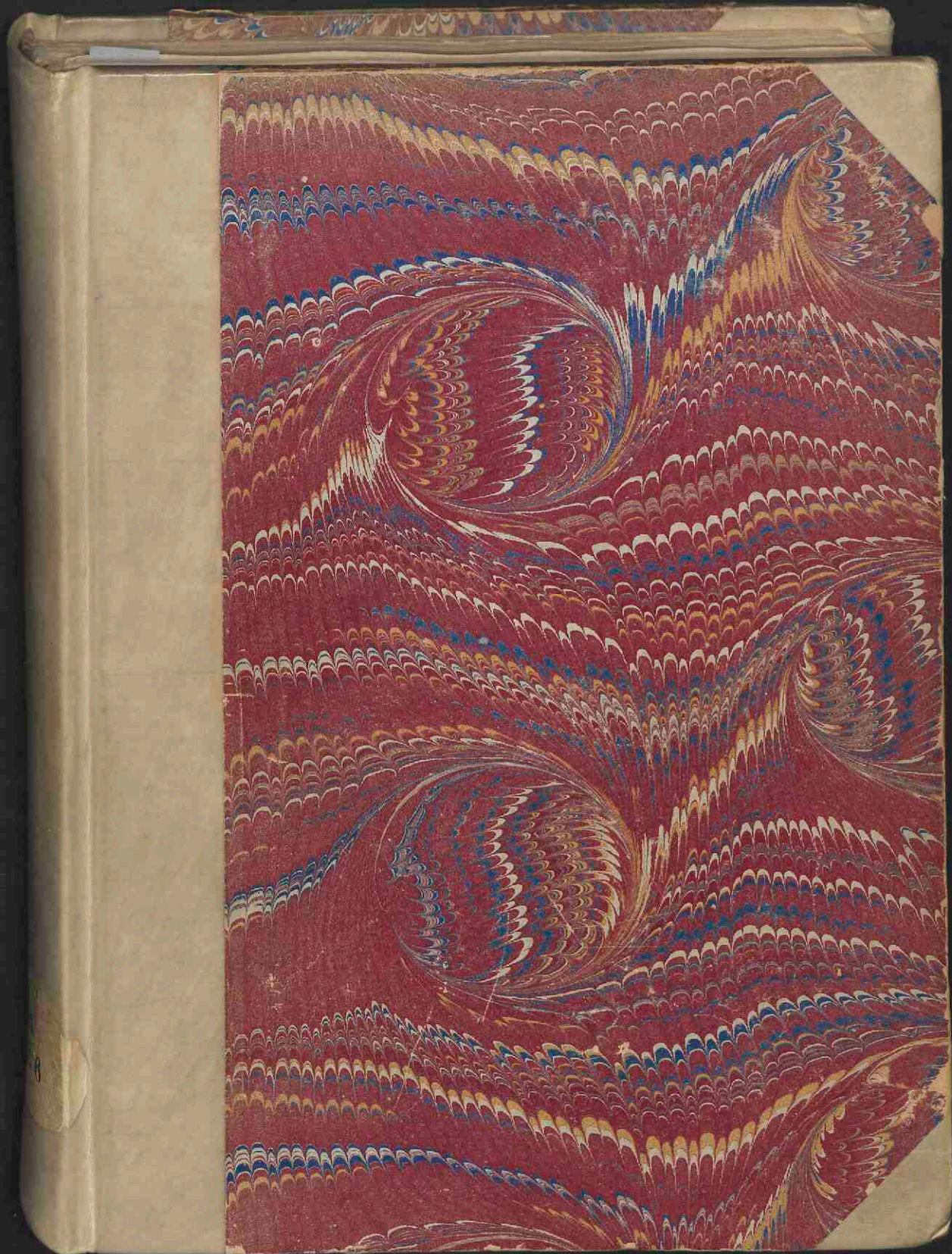

Poemata errantia variorum de quibus dubitatur an edita ; Epistolae quaedam ; Excerpta quaedam

<https://hdl.handle.net/1874/394245>

Hs.
7 E 6

MS. VAR.
366

Kat. VII, pl. 2
No 6

T. 837.

216

837 (*Var. 366.*) *Charta*. 4°. 199 ff. *Saec. XVI—XVII.*

Poemata errantia variorum de quibus dubitatur an edita, (1591—1637).

Descripsit Arn. Buchelius, fol. 2—78, 120—130, 136, 156, 157, 159b, 163b, 164, 168—188, 190—192.

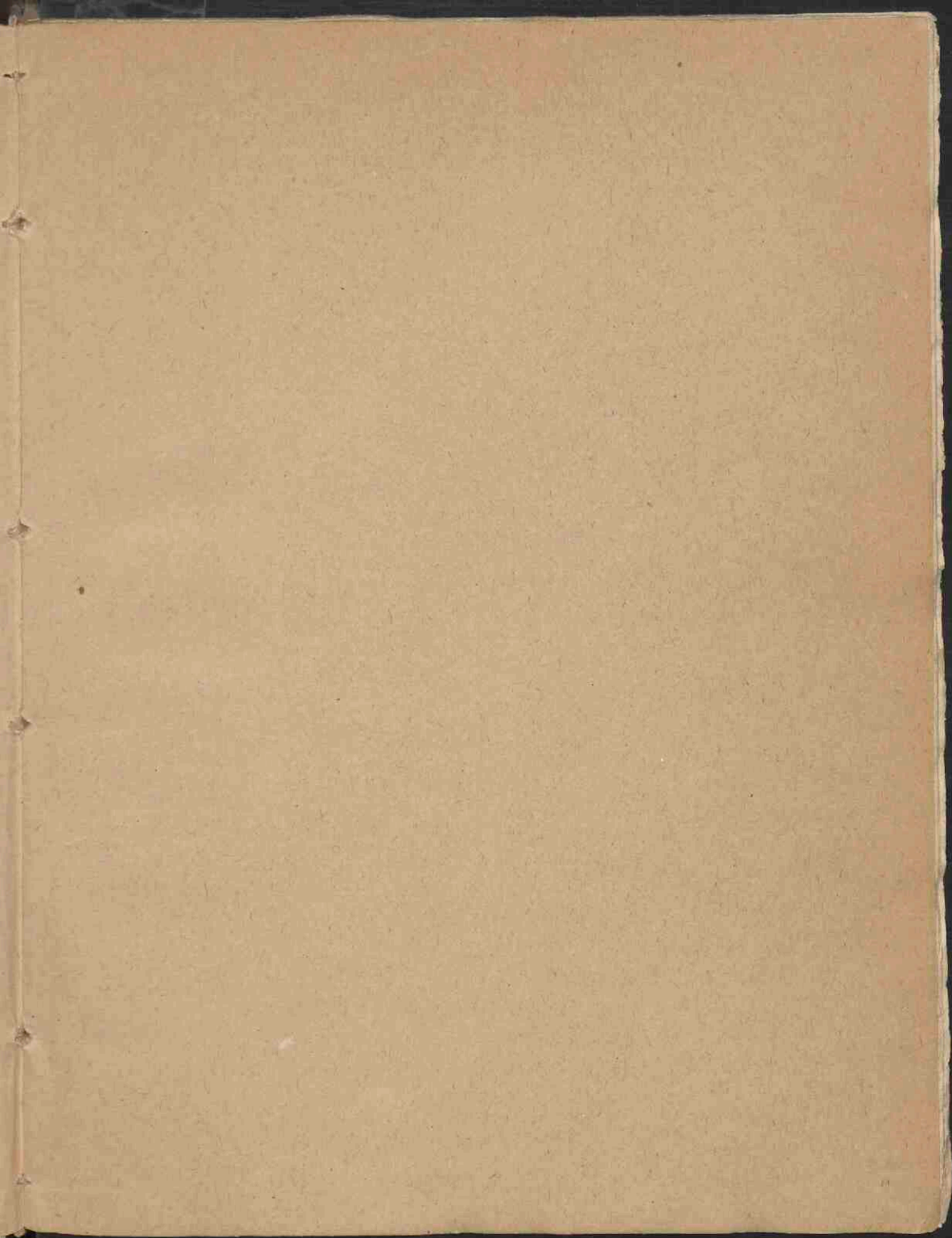
Multa dicata sunt Arn. Buchelio et A. M. de Schurman. Accedunt quaedam poemata Gallica A. M. de Schurman (ex autogr.) et J. G. de Schurman: Poème en 50 couplets „A Son Excellence sur la prise de Bolduc”. Fol. 79—119 continent „Indicem diplomatum Summi Collegii Trajectini” (quae in Archivis prov. Ultraject asservantur).

Epistolae quaedam, fol. 132—133, 141—152.

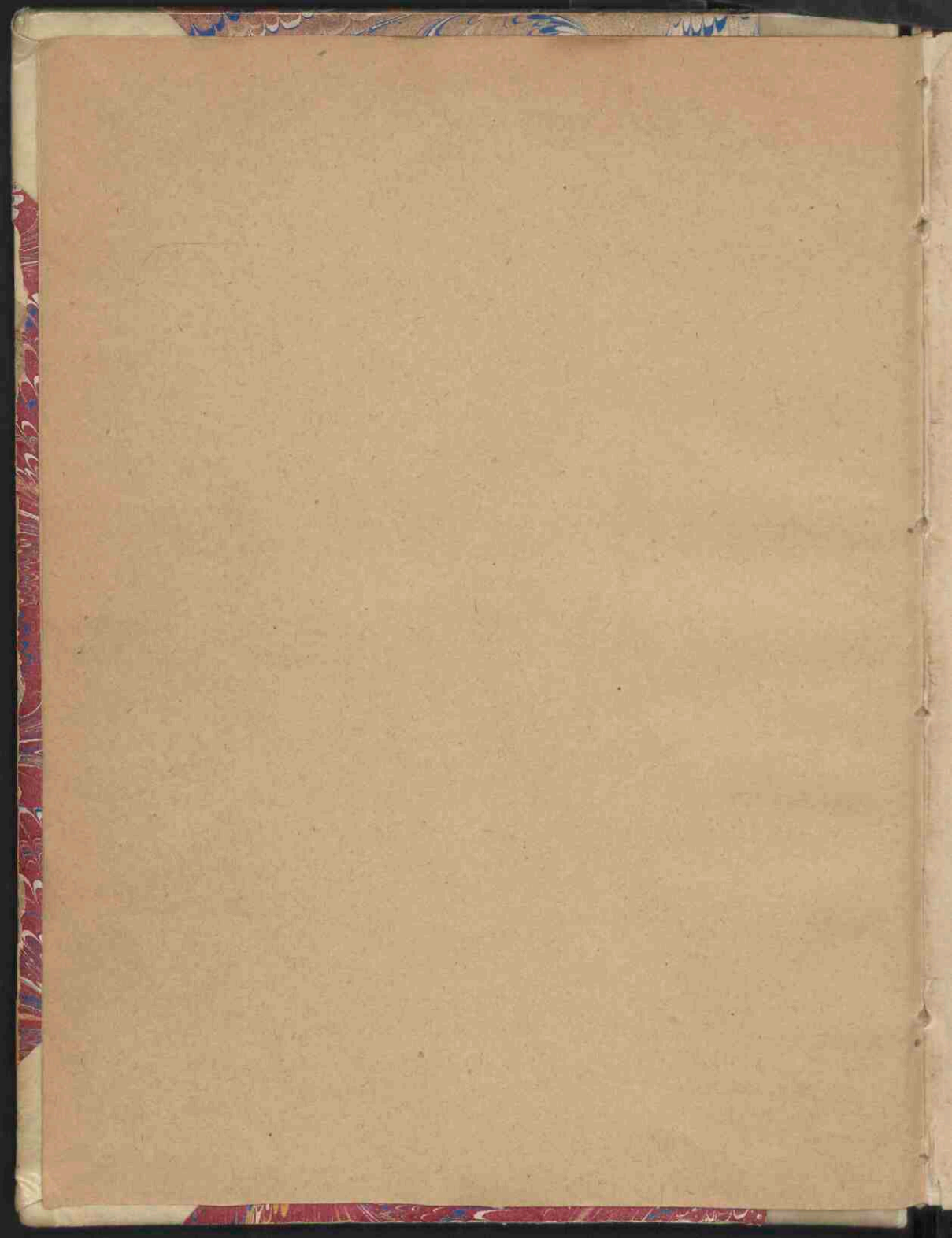
Arn. Buchelius ad Lambertum Snoye Mechlineae (Traj. Id. Dec. 1639).
Andr. Colvius à Mlle A. M. Schurman (7 Apr. 1637). Sa réponse (8 Sept.).
Andr. Colvius ad eandem (3 Nov.) A. d. Vorstius A. f. ad Jo. Beverovicium (26 Dec. 1638).

Excerpta quaedam, fol. 160—163, 165—167, 189, 193—199.

Antea in archivo provinciae Ultrajecti.

poema. L. Meulpi 2
 poemata Aurati 2. 46 6
 Bekij Arn. 21. 56.
 Pignory 21
 Barloei 21. 48. 59. 61.
 66. 89. 171. 71.
 Lernuty. 22.
 Henrici a Wou 23.
 Vande Burchy frs 25.
 33. 57.
 Mori lhti. 26. 120.
 Ats Rijfubicam 30. 33.
 F. Meulpi. 31.
 Puteani. 34.
 G. de potre 35.
 Musij. 41.
 Adr. Jurn 45.
 Ex Verzuilei Academ
 Lobaniensi 47.
 Burchel. 48. 71. 121. seq.
 157. 171. 173.
 P. Gubree. 55.
 G. Aegteveldig. 55.
 Fruterius. 55.
 Douza Nord. 60.
 Heimij Carm. 64. 124.
 F. pontan. 76. 78.
 G. Kuacmans. 72. 78.

Fridax Dipl. sumi collect
 gi Tr. 84. 199.
 Elogia status Regia par
 mscripta 108.
 Ex Annibersaris teph
 ciulis 109. 199.
 L. Hortensij carm. 120.
 Westerburchy 6/9 121.
 Rodius de Laura 124.
 D. Tienhouy. de A.M.S. 124.
 Nu. Heimij 125. 199.
 F. Catz. 127.
 Epitap. Duc. Fultad 136.
 An. Colbij epist. 141. 148.
 A.M. a Schurma 142. 199.
 159. 163. 178.
 Ex Tuerio 160. 196.
 Ex Zebecotio 168.
 F. G. Schurman 190. de Heim
 Ex libz. D. Martini 198.
 Duyckij carm. 193.
 F. Hofman 193.
 Fragmenta Latina diuisa 199.
 Au Roy de France 191.
 Justing de lebis ad potat.
 vrsus 192.
 Annot. lib. Brinslij 193.

Aevum recens.

Scripta varii arg.

N° 366

Ex diplomate Henrici Imp: a 1040. Excerptu 195
van stempen in droech, et infelicu gatu eius
in fine libri

[Faint, mostly illegible handwritten text in two columns, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

variorum de quibus
dubitatur an edita.

Ex Acanthis

Amanuensis scripsit
ipse tibi addidit.
et susceperit sua manu.

Carmen Melissi ad Th. Canterum.

HONORE tanto si mea carmina,
Nisi præter hirtas commemorantia
spinas ROSINÆ, dura Francūm
Haud fuerit venerata tellus;
In quantū honorem Celtigenas apud
Fuisse Bardos, hymniferum genus,
vatesque custodes sacrorum &
Philosophos Druidas loquuntur:
At credo saltem mi Dryadum chorus,
Quantumcunque lucos servat Oradum, &
Dulces Naxæ & Naradesque,
Et reliqua mea cura Nymphæ
Sunt Egypnias cum Satyrūm mæoni,
Faunosque ceteros, & Blemyas leves,
Acerosque Silvanos, & illos
Carpipedos sileam resimos.)
Inter poetas conturbent locum,
Qui Rhædum amarunt & claras Deas,
Artesque Cytheni & Mineræ,
Cypriogenam, Charitasque suaves.
Dicar Deorum vespertinentium
Conviva. Dicar Semideūm veter
Amicus, antistesque Honoris,
Atque iudicium sacerdos,
Fameque vindex, ac fidei vnice

Adfertor

Adfertor unus. Dicax, amantium
 Exemplar haud vulgare; verum
 Ingenio ex animo atque corde
 Sincero amantium. Fallor, an extimo
 Note sciam Acanthis America solo
 perusque, quae prudenter Ophir
 Credita, Brasiliaeque terras?
 Certè trecentos quae fuerit dehinc
 Regesta ad annos ulterius plaga,
 CANTERS, postros (auguramur)
 Illa leget relegetque libros.
 Anno MDLXXI.

Paulus Melissus
 Francus.

Ex poematis Jo. Aurati
 In Gelonum Macrini

Lacerate vellite seuis
 Manibus violas
 Crinum sacrorum
 Heliconiades: rumpite vestros
 smaragdifluos amictus:
 Planctu sint liuentes lacerti,
 Non virore lacus
 Perennis, atque muscos:
 Canaens obus lenium pectorum
 Crebra turpet inusta macula:
 Roseas virgines scet genas:
 Hinc et sonet inipe
 Fragor lachrymabilis
 Noctem per ora,

Strophe I.

Antastrop.
 Nemo ut luctuatis umbra
 Tremat, et gemino
 Bis relundat anteo
 Noxas repetitos ululatus:
 Iugum, bisque Gelonum
 clamare, reclamare Gelonum
 Exultet plausu lachrymoso.
 Fons equi solito
 Regurgitetur, alues,
 Turbante dulces liquoros sale
 Tristium laticu p oculos
 Agrippae cadentium
 Turba, tacet heu.
 Sui tacet heu bona
 Amica vatis.

SPOD.

Quid profunt sacra tot duobus
 Mente pia peracta?
 Preces liquid usque vota que
 Vestras facta prius tot ad aras?
 Tot ob utraq carmina vestra
 In cae, ~~pegasides,~~
 Dicta, tholis de sacrata?
 Num mitiores Gelonis
 Ob id sensit improbas
 Colus? Lacke/rag,
 Sibi pensa minus incitato
 Voluta turbine?

STROPH. II.

Hilaris virentia ferta
 Hedera, solibus
 Tu quibus maccine
 Relinquitus amando Hymengos
 Cretonidis insonare,
 Tam nunc tua de fronte Cupre/sus
 Exclubit: iam plorata ~~Taxus~~
 Fronde funerea
 Tibi genas inuibrat.
 Qua culpa vatis nefas quod viri
 Imocentis in his gemitibus
 Luitur? Quos tu Deum focos,
 Aut quod temerasti
 Sacrum nemus insciens,
 Ut hos moueres,

Antist.

Miserabili fide luctus?
 Quibus Oarys
 Celibus quereles
 Superas, vimium lege epera,
 Amanda iteram curantis

vixore, nec ultra modulato
 Exorantis cantu secundos
 Coniugis redditus.
 Grauis sed heus amanti
 Parcerentis error, nipi parcere
 Vna ni Iouis, indocilis ab
 Foret, infernas ubi semel
 Portas penetrarunt
 Leui pede corporis
 Inanis umbra.

EPOD.

Per quas illa Maccinis, illa
 Nuper ut Gelonis:
 Amata coniuge suo
 Quatu nulla feretur amata
 Mulieru poeticularum.
 Nec illa que Clario
 Tam fuit intima bati
 Lyde: Phulete nec illa
 Amor Battis et Labor:
 Magis neq placuit
 Megalostata laconi, nota
 Bati Lyra viri.

STRO III.

Sua non Cyrenigeny plus
 Fuit Apidanis
 Cara lais: aut illi
 Elyos tenues q modulato
 Volubiliore tractu;
 Princeps teneros script
 amores
 Mineemus, Nammo no Theory
 Gratior. tragici
 patri

patri fuit columbi:
Eoae si Asperas sic recit
Vatis Aspergona tetigat:
Neque sic incunde filio
Lunae Antiopea:
Nec fariotida
Homerus acsit.

Antist.

Gravius sololuct exul
Patroque Lare
Summa tot pericula
Mare per rapidum breg Vlyses
Tot et tulit laborum,
Immensa quibus pagina refuit
Aeumnas: dum vult ora breg
Nosse Penelope
Canenda longiori
Ambage filioq; binacium
Caecinnus: quibus et prior, et haec
Modi que floret, futuraq;
Voluentibus annis
Propago carat pie
Fugalis acta.

Antist. Epod.

Sed nos quo virtus caloris
Emiranda est prestos
Cohortis Hippocentauri?
Nullus tam gravis amor amor
Veteribus fuisse potis
Feretur ille tui
Quem Chalami puer ignis

Non obzuat mus Maccine
Amor magnus omnis ip,
Sed in face/oria
Ut honestior, ita q. et arzi-
or esse visera.

STRO.

Mihi si manus docilis sit
Ebur aut similes
Expolvere ceras
Liquidisue tabellas amaro
Coloribus, aut metalla
Celo, tua nunc prima Caelum
Doctam conformandi per
artem
Ora, parva quibus
Amanda in marito
Solatia regentis egra malis:
cuius de putas de amor
Fatis extincta, me
retur et
Vultum polycletus
Tuum, manus aut srope
Redonit. orbi.

Ant.

Sed hunc caducum
Imago q.
Fragilisque tibi
Dente putris aevi:
Meliore fide cecina
seuant
Sibi data lege ceta
Fugmenta bixum luct
carentium

Hus

Hic te restatim una batu
Cuspis exauat in
precibus Metallis:
Quos mte ois bis autu tuus
Limat, aera reudit alius:
Chalybeas ille laminas
Hic albu ozu^{an} falcum:
Sims ego t^octiles
Sequace mro 27.

4
S. B. 180 MS.
quem A. Scotus dono
misit. petro Sraucio.
Ad qua sequuntur
fructa dant manu
Gyl. Cantu qui
Aurabi in Gure
auditor olimicus
prate thes. Cantus
Scolto donabit Anl.
a. 1816. patria a suis
pulsus.

Ad Carol. Lotharingum
Mecenas v. tulu mactabat Horatius agrum,
In re d^os faciens diuis inopsq. sua.
Carole Mecenas tu, nocte, Horatius ipse
Si nos sum, ut celebrem te tamq. ipse belim
Certe ego hura Deo, de parua paup^{er} acer
libo, tu diuis diuitiora paras.

Ad eundem

Omnia nupte dant foreudo plena tu multu
Oia plena sermis, oia plena mitu minis
Fugrat et bona pax, et paris turba Cameny
Tantus breginta in simplicitate paues.
Sepe ego conabar gratum tibi dices carmis
Carole: conanti nulla Camena fuit.
At tu nunc reboras pacem et cu pari camenas
Et reboro solite nunc ego pluctra lyas
Sed quidquid tamit illa mium no est opus: illud
Est tuum, opus si pax est reuorata tummy.

Si tamq

Si tamē hoc non bis dici tua carmina, non tu
Digna, dato precium carminis auctoz. Es.
Si pretium non des, tua quis non esse putabit
Carmina, quae nobis quod tua sunt emere?

Ad Odetum Castilianum Card.

Ecquid Odete meis tandē das vasisibus alas
In quibus auspice te docta plura volent?
Dumq; volant, paciter Memorantia nomina fecerunt
In celum penna, subter utraque ferunt.
Si mea ppetuo ppetua sunt carmina, digna latere
Non digna e quis fama latere tui.

Ad grauisimū Senatorem Henr. Memmum
Genethliaco To: Aurati.

fol. 16

Dignus poeta sit pnia furor,
Dignus parentis, carmine si nouas
Bacchetur ad cunas, opusque
Ipsē suum modulatur auctoz.
Nam cur patenas stultus imptiaz
Tam celem apud te? iam patre es, patris
Iam scis quid insanire, quid sit
Cum pueris equitare paruis:
Natuq; grandes & mixtus grauis
Olim ducesq; longe in arundinis
T sego sedentes, su rida
Ficta turris simulacra pugnae.

mi/rt Gduariz
ut no exi/ta.

Ad regem.

de duplici Victoria caelebra.

Magna cum subitis, Henrice, caelebra castris
 Dux oppugnaret huius, auspice te.
 Ceperunt Itali contendere (qui suus est mos)
 Vincat utaz, positis undique pignoribus.
 Dum nutat Martis, nutat simul alea sortis,
 Atq; una pendet casus ab vebo duplex.
 Stat Deus a Gallis, duo datque ex hoste trophæa,
 Hinc captis praedis indeque pignoribus.

Ad Card. Lotaring.

Ut suppeditet carminis materiem

Scribat pascalius perpetuas tibi
 solers hystorias Carole, & ordine
 Longo dicat opus, Rege quod auspice
 Miles fratre geret duce

fol. 23

Ad regem, de nup pacificata

Aex lotba fauces q̄ maris obsidet,
 Verum ipsa bellis super atrocibus
 obessa, cum binis Srotæ & Anglæ
 Bis duo mille tulere galli:

Turbare pacis sidera publica
 Comissa mixta non dubitaberat,
 tam parva tanta vix ruina
 Fabidæque capax futura
 Sed parva non est causa novantibus
 Binis in binam plia gentibus

Citra

Citra-marina transmarinis
His /ua iura, /ua ~~at~~ illis.
Atq; Letga, quam tu pene tuum modo
Letgale nomen multiplici vnum
Letgo probasti, quos p̄p̄inquis
Volueret Oceanus sub vndis,
parcente trinis in populis /dis,
perunq; secundus falleret exitus
Nomenq; & omen, pare rursus
Inter eos coeunte fuma.

Mutata quonda nora tripla
si ciuitatis sunt Epidamiae

Dama ominentis: Letga leta
Auspice iam incipiat vocari,
Francise Rex, te: tu pater ut prius,
Letum triumphum militibus tuis
Srotusque saluis de Britannis
sed sine regē iterum parasti.

Haec prima Regi parata nouo tibi
sed pura palma, ut pura tua exisset
Etas: decorum sic domare
Imocuo iuueni nocentes.

Quantum agebat, remota te tuos
gallos, colonos atque tuas insule
Dotalis, in ciuile prius
Turpiter arma mouere bellum:

Tantum mutat te nunc, simul & tuam

Vxorem

Uxorem amicam, nuntius attulit
 Qui subditas utriusque, sepe,
 Ut donos, ita amare gentes.

Ad Brynonem de fuga Amoris

Cue lorum mutas sine fine Bryno
 Cue fugit frustra nimium sequacem
 Agra mens morbum: fuga nulla amoris,

Nulla latebra est
 Ceu petis fidos fugitivus, endos
 Mox tuus tecum petet & Cupido:
 Ceu petis. diversa, petat Cupido

Rursum & illa:
 Nam quod hic belox modo, inde & illuc
 Ferris, hant rus dulcor petens ab urbe,
 Rursum aut urbem repetens, ubi te

Tædia rursus
 Lenta experient, quod identide inquam
 Innorens falso hospitiū locumque
 Criminans migras: nihil hac lenas tu
 parte dolorem.

Fallitur si quis facula fragrantem putat si
 posse fragrantem quatuor & usque
 Ventilando extinguere: fax amoris

Quam quabis et tu,
 In dies atque magis atque in horas:
 parcus si vis solito dolere
 parcius far & solito mouere

Ulcera petas.

Hic

Hic potes, si vis, melius salubri
In libros mecum recreatione
Acquiescens, tollere vota, si non
Semina morbi.

At bonam certe relectare partem.
Phœbus est auctor medicæ salutis?
Arte phœbea sedibus Syracæ
Pectora sana.

Ad Musæi. Hospitalem Supplicæ libell.
magis.

Pulsate dudum deuia limina,
Pulsate Musæ: quis melius optia
Non vasta quamvis in longis
Tempore nunc iterum ferre.
Nescitis illis quam prius sedibus
Quamq; hospitalis sit dñs? unde
Nomen bel ipsum vos doceret
Fam poterat, titulusq; recta
Nam ne putetis nos Ep̄o vno
Frustra tributum, nil magis obviunt
illo, nil magis s̄ existunt
dulcibus alloquens Pororum.

Ad Augustodunum 219.

Augusta tellus & simul oppidum
 Augustum & ingens nomine sed viris
 ingentibus, quos tot creasti.

Artibus ingenisque claros.

Tu Galliarum parte potissima
 pars dicta quoniam tu populis potestas
 Aemisque, regum Galliarum

Credita tu capiet te summum.

Sed nil praemi robore dat Deus
 Insuper terris: praequae suas vires
 Humana nunc tolluntur aetris,

Nunc subita trepidant ruina.

Tros fuerunt & fuit Ilium

Ingens: fauillis creuit ab ilij

Saxpeba Roma mox et ista

nil nisi grande futura bustum

Bustum grandis reliquiae putres:

Namque si senectus veribus de sua

Et gratibus; nec tu vetustas

Semper eris habitura vires

Augustodunum: quanta tu fuit

olim tuarum nobilitas opum,

restantur ipse ~~inde~~ ruina

nunc

Ambitus & vetus illi muri.

Sed mille mestas iam quomonia

Lam nubte clio: nunc quoque maxima

Et digna tanti restat umbra

Nomine veris veterisque fama.

Latam vetustate falsam licet amputet

Silvanam cupressi, multa manet fama

Sospes

Sopres prioris pars odoris

In reliquo mutiloque trunco:

Et nunc in urbis stat veteris solo

Antiqua gentis plurima gloria,

Seu quis requirat firma iuris

Robora, seu pietate & artes.

Sed quid camagus cum lituis, quid est

Cum belluosa gentis & asperis

Pugnis? meritis ^{nam} sat artes

Arte mihi celebrare plectri.

Venerae dulcis, te dictus artium

Ingens bonarum mens tibi callida

Non lenius lingue nec unquam

Distice sedula disciplinam.

Græcæ Hebræas & Latinas simul

Tu res amasti, tu sacra litteris

Miserat, qua fas est prophanis

Me sero solitusque tisor.

Ob que tuorum candida civium

Doctis fovendis pectora et heborat

Ad patriæ frenos iuventæ

Magnifici pariterque summi

Amphos honores, usque Podalicum

Tempus reddendum percipiat; qui tibi

De paterna multum munerenti

Venit honores, patriisque muneris.

O grata qui rursus caritas

Que digna doctis munera dis brevis

Multis obstitum frustra honoribus

Detulit ipsa libenter omni.

cini

Fam

Fam iam Cameny fidei vos dicit
 Hebus secundis, tollere spiritus,
 Lam digna bro sunt labori
 praemia doctricolas pie beby.

Ob que remotis te tua fimbis
 Non immerentem pia ciuitas
 Veurge nupte abocauit

Ut meatos meas honory.

Virtutis vni quos licet artibz
 Augus, odum, nls pchre ambitu
 Fordo: deoris tanta rel.

Laus & honor apud Sape genly.

In illustrib. & doctis principem Muz-
 caretam Regis socordy.

Quam nunc d'arum, quam p'vno canam
 vni feminarum: pallida nunc ranam
 Dinam, decus summu' d'arum,

Vixit inque decus pudoris.

Te feminarum pallada Margari.

Tu semper a me proxima palladi
 Cantabris: tu semper illi

proxima dua mihi colens.

pallas cerebro de Jouis editam

Se gloriatur: De cerebro patris

Tu nata docti, more summi

Qui Jouis aurea scripta ferat.

pallas patene pectus in Egidis

Thorace claudit, pectoris est tibi

Robur patrem, usque constans

Qua

Qua bitijs animosa pugnas .
Pallas vixit scuta viriliter

Et tractat hastas : tu quoque pro colu
Lanæque non liberos & artus

Tangere vixit timens virilis .

Pallas viranti semper & tandem
Pacis reuinctas / imp habet romus
Frontemq; oliua : tu p' p'enni

Flore vixit & amas quietem .

Pallas tot urbibus tot populos tibi
Quibus tributis a patre cecidit,
Vnas tñ doctas h'p'enas

Ante alias adamabit vrbes :

Tu cum tot vrbibus tot populos tibi
Olim relictos a patre cecidit
Frateris cogeris, ante cunctos

Bituribus & armis & ornas .

Ornas sensu iustitie graui .

Doctores multo : libris artibus

Ornas bonis, & moribus quos

Esse tuis similes laboras

Vt pallas ergo dicitur Attica,

Dicens & tu nunc mihi Gallica

Pallas, sacra laus castitatis

Vtraque et vtraque laus Sophia .

Tu pallas ergo Gallica respice

Me nunc Ulysem naufragum tuum

Qui madus emeris profundis

Fluctibus & arctantis aula .

9

Vesperae sed tu me bene expe-
ras
Olim et beandum munere parvulo
grato tibi curaveras ni
Improbabilis prohiberet tibi.

Ad Grauisimum & eloquentiss. Regis
oratores Jo: Monlucum Valentialem Epum
De pace imper. cu. scabis refecta.

Abente quibus sollicitos timor
Ac cura de te, nos habuit tibi
Monluci amicos dum tot inter
Arma diem faceres, incertis
Ut cum inter enses mille ratum senex
Rex tutus ibat Mercurio duce
Natum redempturus, supra annos . . . . .

Enigma

Appice, magna doment ut res elementa minores:
Equor aquae vastum minor aquore subicit arbor,
Arboris multat trunco minor equore planta,
plantarum planta premit dens minor altera ramis.

De sua Margareta

Ludis me vocitare veniamus
Suevit Margaritae & capillos,
si quos improba cernit tua canis
Carptim belluat inter osculandum:
Tanquam crinis ad osculationem
Quicquid pertinet nigre vel albus.
sed pot. fallitur illa, nra vel albus
Crinis ut validus potensq. si non
Est ad ricta, recte ad osculandum.

De Imprudentia Car. Vtenhouij

Forté

Fortè coloratus rostro sus meruerat bruas
Pauperiemq; rubri fecerat alba pecus.
Dedita muta rea est noxe, defendere causa
Non potuit, tetra carcere clausa fuit.
Aste patrociniū sibi qua parat indigna vocis,
Indiga patronis quod daret ipsa lucri.
Exigitur precium redimenda villica praeda:
pendere florenos cogitur illa duos.
Mœsta redit multa, sed porrâ lata redemptâ:
Exemptaq; reis lactea dona parat.
Hæc vocat Epuriens, simul & quumimine rauro
Lata redemptici plaudit alumna sua
Non illâ minus Epuriens interdemit istis
Utentibus dapibus delictisq; suis.
Latus de ipse recel continia lacta receptæ
Conrelebrans auidè lacq; serunq; bibit.
Deinde volens precium bibite persolvere lactis
pro solido solidum reddere ventre parat.
Abstulerat mentem potu bis improbal lactis:
Iustar habebat enim lactea gutta meri.
pro solido argenteo solidum dedit mcius aureum,
Nec meminit nummi sollicitusq; dati est:
Donec in exhaustam manus ipsi mserta cruménary,
Deprendit focus quod sibi factus erat,
Et frustrata diu, domini sua damna querentis
pectora percussit terque quaterque sui.
Circæis queritur captū sibi fraudibus actum,
Circæam aut factum se putat esse suam,
Quid.

Quis factum ipse suo, quid sit sibi, ne sciat auro :
 Nunc se, nunc socios arguit ille suos .
 Donec res deprensas reos absoluerat omnes,
 Excepto dardanium q' gravo passus erat .
 Ille luit multa solus, dardaniumque uicique .
 Namque locus cunctis ludibriumque fuit .
 Tota patet veluti botina picta tabella
 Fabula non tetra rite dicanda Deo .

De eod.

Argentum dare dum voluit, debet m'rius aurum :
 Aurum ex argento iam facit Vthenhouius .
 Hic timet Auratus, fiat ne argenteus illi,
 Aurea qui argentum si qua fieri facit .

De fama & fame .

Semper erit famae concordia magna famisque :
 Dat famam vates, dum timet ipse famens .

Amen .

Furat Amen quoties Christus per se Deus iuratur
 Iurat, nam beax est Deus ipse Deus .
 Quare Amen quid sit, timor et Deus ille Deorum
 Iurat Amen, suus est nam Deus ipse Deus .

De Carolis Vthenhouijs, patre & filio .

Vthenhouus senior virides renouatur in annos,
 Artibus Eponia ut succis Colce senecta fuis .
 Junior Vthenhouus, seniores marcescit in annos .
 Artibus in nimis in nimis studijs .
 Causa sed in promissa est, nocet huc Deus & fauit illi :
 Rhebus oest nato, Bacchus amatq' patrem .
 Rhebus n. nimis perurat membra calore
 Adducens

Adducens nervos, extenuansque cutem.
At Bacchus Vagnas inflat, distendit & artus,
Neve calor phœbi possit obesse, cauet.
In querentem.

Sexaginta annos nato tibi ducitur dux:
Quæris quid pariet? posthumus alta cecit.
De oda quam in Gelonidem scripsit
amissa.

videt 5
Cum gemit Auratus tumulata Gelonidis ossa
pectore pindarico pindaricusque modis,
Nec sua post annū lugubria repperit v'quay
Carmina de tumulis facta Gelonitibus
Se miserum dixit cui non iam coniugis orbi
Sed potius vatis damna cavenda forent.
In Iosium Alemanū Italū poetam.

Ille sacer vates cui parthenopœa sive
Credita Thuscana composuisse modos
Regibus ille sua gloriosissimæ arte duobus
Reginæque simul non simulatus Amor:
Ille juveni studio sic extenuatus ut ossa
pæ tenuem fuerint divini miranda cutē:
Morte quidē nupæ sibi tentatus in annis
Dicitur ut summū posset obire diem,
Sed frustra. nec enim mortuus levis umbra, sed ipsū
Corpus: at umbra fuit corporis illa sui.
Nec levis umbræ sive supplex fuit ille carina
transvectus sola est sed levitate sua.

Ipse vagabatur iam dudum curvata carnis
 Laxior, & cælo libere fuens:
 Unde sibi ducens sacra præ comercia Divinum,
 Que possent ipsos verba decere Deos,
 Auribus extensis sua carmina thursca probabat,
 Italian Gallis miscueratque suis.
 Nunc quoq; si penitus non est sine voce silentium
 Aula, nec Elysij regia tota iacet.
 Credibile est illic per amana vireta priorum
 Manibus Italicos hunc recitari modos,
 Quis de Heroas advertebat cantibus aures,
 per quos ad tantas Gallia crevit opes.
 In quibus ante omnes Francisci clara Valeji
 Umbra probat iussu carmina facta suo.
 Sin pater ipse sua de prole superstiti quaerat,
 An proavis edat prælia digna suis?
 Ardet ob incestos, ardores coniugis vxor,
 vlcisque ignes ignibus ipsa parat.
 Ignibus Ectæ coquit pueri, dat et illa puella
 Igne gravi coctis mergere visceribus.
 Ora cruentatur, qui fecerat ora cruenta,
 Corpus aut damno corporis ipse sui.
 Ipse suum sepelit bustum miserabile corpus:
 Ipse suum quaerit corpus, & intus habet.
 Impia mater eras, si non pater ante fuisset
 Impius absoluit te reus ille ream.
 Impia mater eras, soror at pia: non bona mater
 At melior fueras, quàm soror vlla, soror.

Nate miser, mater pater & matertera, tres te
Lafere, haec vindex, haec scelus, ille reus.

De poetis potoribus

Si vis esse bonus poeta, pota:
Qui vult esse bonus poeta, potat.
Potavit bonus & poeta quondam,
Potorumque fuit poeta primus,
Primus potor & in bonis poetis:
Qui nunquam nisi potus ad poesim
Accessit, neque per suam poesim,
Rotantem nisi Nestorem, aut Ulysem,
Aut Aiacem, i Agamemnonem, Hectorem de
Heroes, reliquosque combibones
Troianos pariter, caeterosque Graecos:
Cuius pocula cuncta sunt gemella,
Hinc potare quibus sit hincque promptum:
Qui potare facit semem trietulum,
Vinum de patera capaciore
Aiacis clypeo mero fucentis,
Si non & clypeus profundus ille,
Septemplexque fuit profundum & ipsum
Valde poculum, ubi bonos bibentes
Septem mergere tota labra possent.
Nam cum de patera semis bibacis
portantes facit ad Iovem columbas,
Nectar, non facit hoc poeta frustra,
Verum fabula id immittit iocosa,
In tantum

In tantum patuisse bas, bibebat
 Quo dux ille senex bibendo virent
 Rosstratis Aquilis seniliores,
 Ut sat grande foret superque nectar
 In quo Iuppiter hauriat pro arua
 Cum vult arida inebriare nimbo.

In tumultu Mariae Angliae reginae

viat. Gen. Britanum.

- V. Quis iacet hic? G. Regina V. tenes q. regna. G.
 V. Nuptane an orba viro? G. Nupta, sed orba viro.
- V. Quod monstrum hoc nupte innupte? G. noua bella noua
 Dum mouet b/que, suo secubat b/que viro.
- V. Fallor an absentis perijt consumpta mariti
 Desiderio? G. Falleris, imo odio.
- V. Qua potuit viz sponsa odium ratione mizeri
 Absens pro regnis coniugis arma ferens?
- G. Coniugis ipse sua pro regnis dum perit. arma,
 Reddidit haec magna parte minora sui.
- V. Ergo petens aliena suis illa excidit, agri
 Ambitus estq. Anglis ambitione minor.
- G. Sic est, dum caput arma vltro contraria Gallis
 Femina feminas apta tenere colos.
- V. Cur non deposuit? G. deponendi illa pudorem
 pace instante timens, occupat ante mori.
- V. Functam tamen belloq. suo fatog. fruatur
 pace. G. caue, pietas impia facta tua est.
- V. Absit, abesto, nefas, si mens vacat m/cia culpa,
 Sed bona quid cineri vota bouere vetat?

G. Non.

9. Non bona vota bonas pacem implacabilis Umbrae
Manibus: hanc viuens odit, & hanc moriens.
Ergo quae viuens odit, quae mortua pacem
Fugit, ei ne pax illa sit in tumulto.

De Henrico & Carolo eius filio

Vivere cum Henricus posset pater oia bella
Utque foris pacem sic peperisse domi.
Ut sua mox soboles, quod vivere posset, haberat:
Bella domi liquit, sustulit illa foris.

Dimidium laudis nato pater ipse reliquit:
Diminuatque decus, cui patris natus habet.

In Buzeratum & Lumenitum aduocatos
& Burdinum procuratorem Regium.

Qui in Aristophane
Graeci scripsit.

Exanimus Graeae certamen moritur Agilles
Quis foret arma viri dum moritur accipere.

In bona defuncti sua fraus mittebat Ulysem,
Atacem virtus, fortior illa fuit.

Virtus impatiens irae pariterque repulsa
Ni fureret Danaos nec ingula set boues.

pene oes Danaos his ob bona mortui Agillis
perdidit, & victrix Graecia victa sibi ipse.

Hoc tibi ne accideret moriens bene providus ille
Stracelinus scripsit quae bona cuique daret:

Nunc nos ne perdat his ob bona mortui amici,
Nobis sitque alter mortuus Haecides,

per vos, Gallozum o proceres tres sanctior ordo
Omni Graecum consilio procerum.

Quod statuit moriens, me lite ratum sit, ut o'sa,
sic quoque defuncti iura morere nefas.

In Amyl.

In Emiliij cerotti tumulum.

Emilij sospes fuisti, dum in forensi pulvere
 Nocte desudans dieq; consulis quamplurimis:
 At simul te pro tua Rex integritateq; & fide,
 Tam senio fessi miseratus transtulisset ad suos
 Cognitores vniuersosq; cenſu & probentium,
 Qui rationib; pesces Regioq; arario,
 Vbi minore cum labore, no' minori cum fide
 Integer integre sedebas hospitali cu' integro:
 Tunc repente tu quietis molens & otii
 E placido foro migrasti ad placidum Dikis forum:
 Denſiore ut in corona consulas & iura des,
 Consulas vmbriſ; priorum, aura des nocetib;
 Dikis aut amplis tyranni p'ides ararijs
 Et roes noris oes atque Gazam suppetas
 Regis ab oſto tributa colligentis gentibus:
 Dumq; opes eius recenses, te recenses mihi has:
 Qualis inter nulla cenſus cenſa moneta e' dicitos
 Nec meliore de metallo, nec meliore de nota.

Ad humanis. Latorum & Latorum
 patronum Ep'm Ambraſem.

Quid plures opus est mihi patronos,
 Ambire: ambitus est ſat vna virtus:
 Si virtus tamen ambitus exebit,
 Nobis vnus & alter ambiendus,
 per quos tradita, ſitque nota Regi
 seu vris quantulacumq; ſue virtus
 Noſtra, & principis intret in fauorem.
 Nam quo principis intret in fauorem,
 vnus

Unus mi Lotareus ambiendus :
Intret quo Lotarenium in faborum
Unus Cronus ut arguit velle usum,
praesul Ambrosius mihi ambundus.

In Albertum fidicinē Regium
calculo sublato.

Jampride tibi coalescebat tibi renibus imis
Causa tuae fidicin, calculus ille necis :
Iampridem gracili lapis ille corbat arena,
Vocis & urinae qui tibi clausit itei.
Et periturus eras citius, nisi quod tua domus
Testudo digitis perforat ieta tuis,
Usque tremollescens rigidi natura lapilli
Non poterat tenera mole nocere tibi.
Sed dum iam senior solito de more remittis
parvendi totos cantica docta dies,
proptinus in durum rediens lapis ille rigorem
Coepit assueto genitor esse tibi.
Ignarus tacito tu pepris, avensque dolorum
solari repetis fila canora manu :
Nec mora cum lapidis iam mollior altera pars u
Alteram dum fieret mollior ecce pepris.
Ista probat demptus vesica calculus una
Qui iam parte tener, nunc quoque parte riget.
Qualia pars quorum latet & pars testibus extat,
Intertum lapis an planta coralla rubent.
Qualia conspecta modo transformata Medusa
Nec iam tota veri, nec simulacra verum.
Talis

Talis forma manet lapidis, talemque manere
 Hespero Alberte tuæ Dii volvere Lyrae.
 Cuius magna licet fuerit te gloria vincto
 Te tamen extincto nunc da maior sit.
 Nunc tu morte tua felix Alberte, notabit
 Quem lapides, mortis causa, mouere lapis.

Qua paschalia ad Ia: Brunonem.

Qua tibi mitto paschalia candida Bruno:

Ritus, ut a nostris traditus extat adis
 non tamquam illa quidem rubro splendentia cocco,
 Qualia nunc vendit multa propolis anus.

Candida nativo sed conspicienda colore
 Qualia de nido sunt modo rapta suo.

Candida visa tuum candorem dona decere
 Aptus & esse tuis moribus iste color.

Nam te candidior non nix intacta recensq;
 Non quod ab enulla lac modo fluxit pure.

Salicet ipse darem minio fucata rubente
 Munera, cui nullus pectore fucus inest.

Hoc ego si facerem merito viderer, ut ille
 Lilia qui nigro mitteret Ethiopi.

At nunc candenti candentia munera mitto:
 Moribus illa tuis conuenienter erunt.

Qualia, quæ mineo cū concubisset Olori,
 Junonis pellex edidit ona duo.

Quorum si vestris, qualis natura docebo:
 Ignorans exponam primus & historiam.

Juppiter, optata correptus amore figura
 Membra

membra tegit plumis, dissimulatque Deum.
Atque ita falsus olor Lædam frustratur, at illa
Edi adultæq; pignora cæta sui.
partus olorini prodit mundana furti.
Namque duo in stratis una reposita ferunt.
Ex uno nati gemini, pugil hic, eques ille
Impiger: ex alia tertia nata soror.
Qua non antiquis celebratioz, nulla poetis
Forma, nec in toto notior orbe fuit.
Hactenus historia est: nunc accipe, quid velit illa:
Namque tegit veram fabula ficta fidem.
A Jove principium Musis: Jove natus Apollo:
Numinibus vatum terarum cura tribus.
Juppiter intrat in hos, ut in albi corporis olor:
Non mirum, in nati in patre intrat avis.
Est olor & rhebo aræ, et phæbeius. ales
Dirigit, & phæbo carmina digna canit.
Hæc quoq; conveniunt vati, quibus Juppiter ipset:
Ille fit admissi fervidus ignis alii.
Hinc calet et formæ raptus celestis amore
(Quis si non oculis, mente animoque videt)
Cautus inquit Lædam pluma cælatu adultæ:
Et finitur tota mente, quid ipse ruxit.
Nam quid Læda. Latens animis vni forma poeta,
Ante oculos positum quæ videt ille suos.
Aut videt, aut cæte se putat ipse videre,
Exemplumq; operis colligit inde sui.

Huic ubi coniunctus tacitis amplexibus haeret,
 Ova suis figunt tecta putaminibus;
 Quae nunc sunt aliud nuncet nisi pagina chartae,
 In qua conspicitur nobile vatis opus.
 Utraque nam mureo candet p'fusa intore
 Quaque & in tabulis carmina picta suis.
 Quaque de pennis, de pennis carmina nasci
 Utraque tota sua cortice tecta solent:
 Utraque sub testis gratos extare sapores,
 Quales erimus minus quoque Brimo tibi.
 Quales Leonius quondam duo candidus ales
 Ova sua Ledy collocat in gremio.
 Unde fata est Helene, docti verissima vatis
 Progenies, sine qua nunc ea nulla foret.
 Hic ut tibi verus odor (nisi fallor) & ova:
 Fudit odoribus quae duo concubitus.
 Filias erumosa, decernis de error Ulyssis
 Haec ova a Ledy sunt duo nata simi.
 Nunc quoque si quaeras quae sint, quae mittim' ova,
 Cum videbas ster carmina nuda nihil:
 Si tuus ullus odor, Brimo, q' carmina cudet
 Digna suo phaebo, digna favore tuo,
 Haec quoque dicunt ova mihi candentis odoris,
 Quae tibi postquam missa legenda die.
 Dij facerent & in his missis tua pulchra sideris,
 Quae lateat mureis condita cortinibus:

Cumq.
 B

Cumq; fonte tua dextra noua testa teperet,
Exeat effractis sepius illa suis.

O felix munus felicis & alitis oua,
Et lads pulvis anteferenda tubus.

alia manu.
Galle quid Inanis?

De Regina Anglia.

Femineas acies contra non rex parat ire:
Contra semibros turpe sit ire viros
Femineas acies contra parat ire cecatus
Rege puer puero femina pugnet in eis.
Sed puero forti vinctatur femina pugnat,
Hinc puer asuecat cominus ire viros.
Vincta rudimentum optatum puerilibus armis
Femina: dicitur ab hoc viri iupizare viros.
Dicitur ab hac proles puer exultare receptis:
Præda leuis capta est femina, præda tamen.
Sicut in audaris gemitos sua tela leonem
Sicut in horrendos tela tremenda suos.
Dimittit puero leporem damasque fugans:
Femina namq; lepus, femina dama fugax.

Ad Illustræ Card. Odon. Castellonensis.

Dicite io vates - Odom plaudite viro:
plaudite Gonzædo cui suus Odo fauit.
Cui præfens nunc Mercurius clarissimus ille,
Castalonæ stella perena domus.
Odo Mercurij qui flamma benigna secundi
Gonzædo affulit, nupte amara suo.

AE Marg.

At Mars ipse Jovi vatem comendat amice,
 pro lauro ut meritis sit data mitra comis,
 (per quem illi nunc Mars longe fortissim illi
 Non morantur ad conciliatus adest.)
 Quod precor eveniat: nam si suus est honor olim
 Ingeniis, quis non ingeniosus erit.

In typographiam.

Voce Iovem Musasque Iovis divina canamus
 pignora pulcherrima non sine Chalcotype.
 Vnus namque nobem genuit patre ille Camenas,
 Non materis tamen has unius imò trium
 Ille videtur Musas veteres primasque creabit
 Mnemoseine prima de genetrice Atlas.
 sed fragile hoc nimium genus & brevis extitit ævi,
 matre quidē pulchra sed fragili genitum.
 Musarum inde genus deus edidit, ille secundum
 ex te, cui manus est Dadala, Chalcographie.
 Non tamen & genus hoc durabile, mæ creatū
 Quæ pareret multā pignora pauca diu.
 Famque addo Atomum præisset cuncta sororum
 Gens cum stupra sua, nec superisset adhuc:
 Ni miserans homines, Musis ne L. carerent,
 Juppiter hinc alias genueret atque alias.
 Chalcotype mixtus, quam docta pallade natam
 Mulerbergi, docent mixta supercilia.
 Ultima Musarum hæc ætas, quibus emda mater
 plurima ducturum secula robur habet.
 ergo Deam, p quam genus ære pennis extat
 Musarum

Musarum, musis dedita turba cole.

Ad. D. Hospitalem

Successum mihi dum paro quietum,
Auctororque sub vebe mi hospitalem,
A turba solita negotiorum,
Ut me dulcibus a seram Camenis,
Suffragante quidem te, at adiuuante
Nostris me Lotareno: ibi repente
Me casus nouus opprimit malorum,
Quo turbata mihi atque pene fracta
Si mens non erit, attamen euina
Primo quoque die mihi minatur.
Nam quis me manet exatus, redire
Si cogar, prius unde me recepi,
Pestiferaum ad miserum molasque meas,
Ad quas dudum ut a sellis alligatus
Ingrato male contoror labore.
Omnes ut male Deo Deaque faxint
Pretorique forensibusq; castis,
Qui nos certe maligna equis relictis
Ad turpes asinos iubent reberzhi.
Sed tardi ipsi asini nimisque tardi
Non mirum si asinis fauente bardis.
Verum quolibet accidat crebit,
Veremusque molas, ut si forenses
Sic nos ut soluti prius, solares
Dum, pax ut labor est mihiq; et illis
Sic fiat mihi pax farina & illis.

Ad Huzaltum

Hoc est (Siue) tua quod dnyq; notarunt

Huzalde

Hucalde inberbis nomina litterulis.

Nomina quia p̄cio sensum sermone latentem

Celant, & tacitas dant in amore notas.

Sicut apum duo sunt Reges, quos noscere promptum est
Iam genitos certis per sua membra notis:

Horridus hic latèq̄ue trahens in gloriis aluum,

Ille auro rutilans altius usque volat.

Sic etiam geminos Venus alma creabit Amores,

Hunc e Vulcani semine Martis at hanc.

Sordidus e turpi vulcano est editus, alter

E claro clarus Marte creatus Amor.

Mulcibero natus patria fuligine sordet,

Inque solo penna debiliore iacet.

Martius, alter Amor fulvis genitoris ab armis

Fulgurat, & penna p̄p̄ete celsa petit.

Demique de fabro natus fabrilis tractat

Coniugia et viles usque colit thalamos.

At generosus Amor generosus iungit amates,

Alte habitat pennis nobilioris Amor

Sed suus est ut apud diuersus aculeus ambos

Per reges, habet hic vulnus at ille facit.

Triste gemellorum sic distat acumen amorum,

Nam melior melius pectora fugit Amor.

Ad Philippum Reginae Angliae maritum.

Quis neget uxori propria nupsisse Philippum

Tam bene qui uxoris iussa superba facit?

Angla viro mulier peribis velut imperat Anglis

Imperiosa suo est Angla Marial' viro

De nutu

De nutu vxoris cum Gallis bella capessit :
De nutu vxoris cuncta Philippus agit
Et rixae femineo sceptrum parare recuset
Regnum Anglum, cui rex parat et ipse libens
Regnum Aulorum Rex nunc vxorius ultra
Seruit : ad oia vix mori de illo sua est.
Omnia cum dico tamen vnu ex omnibus illis
Excipio : hoc vno regna philippe geris :
Hoc vno rex es, hic es hoc no degenero vno ;
Vxore inbita cum meretrice cubas.

sponsa philippe

Et nunc illa dolet se a te contempta relinqui :

Frigida secubita nunc dolet illa tuo.

Sed te castra iubent a lecto vxoris abesse :

Commodus meretricum cum ducit bella gerit.

Excusat bellum culpam, sed femina signa

Quae dedit ante tibi nunc tibi dempta bebit.

Vt detestetur nemo tua castra, philippe

Detestata vxor iam satis illa tua est.

Sed hoc est mirum

Quid tibi hoc refert, si coniuge pulchrior illa?

Dos tibi, non vxor pulchra, philippe data est.

De Deo.

Quam iquat illustri modulari carmine Regem

Eius de ac citaram venerandum psallere nomen

Carmine rite meo memoranti. Solus ad ortum

Quae clemens bonitas in te sit, quamq; verenda

Veraque fustituae ratio sub sole videtur.

His quibus pariter nexis in carmina verbis.

Ducere quam iuvat haec. quam me tua pulchra reperta

Laetitia afficiunt ingenti. operumque tuorum

Ars mihi mira sua mente dulcedine miscet :

Cui

cui tua laudetur digno solertia versu
 pectoris arcanos quis possit dicere sensus?
 Non tua deprendit / ang qui mentis exebit
 Consilia aut studio qui corda fatgat inani,
 percipiet rerum causas seruemq tuarum:
 Viderit iniustos seriby cum mare vrentibz
 Vanaque de celo captantes omnia vates,
 ut noua se a sidua per visa metusq fatigent.
 At tu morte carens rex solus es omne p auum.
 Gens utinam pereat q te non diligit vntum,
 facteturq leues vento impia turba per auras.
 Tunc mihi frons vno cili thinoerote timenda
 Eminat cornu: mteat mea tana senectus
 Imbribus Assyrijs et rore fluentis Anetzi Amomi.
 Vidi mimorum cu dicant fata meorum
 Apera, & illorum me fama sinistra iuuabit.
 Tunc pius & purus ceteris florebit opate
 palmae more vites, cedri aut Libanitidis mystar,
 Que sunt cunque sity sacrate per atria qquo
 Tempia per alta Dei vernant in flore pcerum.
 pinguis adhuc plenz per tempora longa senectis.
 Dia leges ut par, tunc ordina / mgula dret
 Grata sui benefacta dei quam iustus in auu
 Rex / pius & Deus e, fraude nre pectore celat.

De carolo v abducente se imperio

Jam fuerat captus Ticini ad fluminis vndas
 Gallois rex Franciscus, iam turbida bellis
 Tempora conquierant, Italizq resulserat alma
 pax populis, & Roma suos separarat honores.

Jam

no/ro cuius.

Iam ferus Austeriacis Solimanus fugerat armis :
Iamque expugnata fuerant Carthaginiis arces,
Et tumidas Fortes Germania liquerat iras,
Deditione Hesso superato, Saxone pugna.
Quot ludos suprema memor ppe funera ludat
In magnos Fortuna viros. Se ut bindebat ipsum
Carolus Augusti morbo gravis atq; trophaeis,
Nate orbis molem hanc atque hoc genus accipe, dixit.
Paruit, excepitque potens: deiecit Olympum
Fessus in Herculeos humeros. sic maximus Atlas
Sic tulit Alciden & nunc p patre Phalippus
Stantem in praecipiti tulit non degener orbem.
Aurati Responsum ad curiam superius.

Iam fuerat fluvij ad Ticini pditus undas
Gallicorum rex Franciscus, turbatique bellis
Omnia iam fuerant Italosque oppresserat atra
Nox populos & Roma suos mereret honores
Amisissos: namque Austeriacas Solimanus iras
Venerat, oia de bellis civilibus ardent
Inter Christianos, neque quiescere Caesar.
Perdita iam classis miserè iuxta Algeris arces
Caesarea, & tumidas Germania freperat iras
Caesaris, Henrici fracta auxiliariis armis,
Qua trepidans Rheno fugit procul ille relicto;
Atque ita perua sus Germania reddita veri est.
Et pene reuicta de Saxone perditio & Hesso.
Quot ludos suprema memor ppe funera ludat
In fontes Fortuna viros, ut luserat ante
Cum male mulctatum dimisit Auenio, cumque

In Campana ausus penetrare incautus arua
 Horruit, atque pedem p[ro]so q[ui] rebbulit angue;
 Cumque etiam allatras supra ut rabidus canis urbem
 Metensem, duce Gulsade vix inde recepit
 Signa tot atque viros validos imbre geluque
 Eussus ad has metas celerum sibi figere metas
 Horum ergo ille memor, ne tãc[um] turpiter ipse
 Victus ab stentico det acerbas de patre penas,
 Carolus infami morbo grabis atque podagris,
 Nate orbis molem, quem nos spoliabimus, inquit,
 Arripe paruit is: Unde orbem dicit manem
 Fessus in infimos humeros, succumberet ille,
 Sed leuis est patris sua sarcina facta rapinis.
 Et nunc quicquid adhuc superest, pro patre philippus
 Exhaustum magis exhausto n[on] degenez orbem.
 Ad For. Bellaium.

Non ego pacatã Bellai mente queisco
 Non leuat optatũ iam mea membra sopor.
 Non recreant. Elegi, non diuæ iube canentes:
 Vix mesto mihi lux, vix meã vita placet
 Nulla quies bellis, iam cuncta labore fatiscunt:
 Iam dolor & feruens omnia meor[um] habet.
 Aut socium aut fr̄em aut fidum lugemus amicum
 Hostili fortes occubuisse manu.
 Est vinci miserum, misera est victoria damno
 Magnorum, semp[er] parca cruore virũ
 Robur & es triplex fuit illi pectore duro,
 primus qui humano sanguine tinxit humum
 Inbidit misere peritura, & comoda vita,
 Non

Non celerem fatis passus adire diem
Nec timuit stygio crumpentis amne proci
Noxia q̄ /eno brebiret terga /rant.
O utinam caeli cedenda Diana duros
Terra spirasset nocte queta bias,
Impigra nec praedas agitasset motibus altis,
Fixisset pauidis nec fera tela feris
pectora verterent sese /parso a/ucta cruori
Et saevas, sicut in sua damna manus.
Hinc odia hinc bellum, hinc feros manura nepotum
Vindicta ultores exagitans animos.
Quam bellum, Siculum turba o Vulcane Cytopum
Arte tua ferrum non acuisset iners,
Disceret unde, atrox in viscera condere telum
Mortalis, quoniam haec impetus aper agit.
Gnomia quam melius per te est fabricata Corona
Clara inter caelo quam micat astra polo;
Aut curvus celeri describens tempora cursum,
Quatuor ignibombis effere vectus equis.
Pelidae haud decuit clypeum componere loti:
Non alia in fragiles tendere tela viros.
Aut si facturus fueras, fecisse Tonanti
Criminis in ignem, debuit esse satis.
Impia percussat ea fulmine corda trifido
Sive ut terigenas arreat arx volu.
Nomen mi ignotas, hinc si temeraria fundes
Imprudens logo voce volante dicit.

Non tua.

Non tua culpa fuit, fuit hæc culpa bona malorum
 Nam tua q̄ bona sunt, applicuere malo.
 Hectoris obueret sic ne impetus acer Agillem
 Arma parat, nato q̄ rogat alma Thebis.
 Atque Andriade arma tibi bonis prece blanda
 Aduersas Turni tela cruenta tuas.
 Sed Graius phrygio ut conpererat arua cruore,
 Sic latiam subito Troas sepefecit summa.
 Non validoque duces pereunt modo in agmine, ...
 Ut perit audaces turba secuta duces.
 Cuique sui dederat tutela corporis olim
 Natura et sepsit viribus ingenium:
 Maior at incepit postquam oppugnare minorem,
 Tunc sibi p̄sidium locus ab arte petit.
 Ars bona debilibus dedit arma, ut fortibus obset,
 Sunt tamen illa magis noxia debilibus
 Inuentrix tu olea per me celebrabere semper
 Assidue votis Dica vocanda meis.
 Sanguineum placata fratrem mortalibus ægris
 Fœdæ sint certa non violanda fide.
 Pax colat effuso satiata sanguine terras,
 Pax bigeat toto, qua patet v̄que mari.
 Tunc votiva frequens sacras procubet ad aras,
 Gratique in te animi victima testis erit.
 Si nos lætitia Bellai quic numina seruant,
 Vmra q̄ nostris est medicina malis:
 Non liceat reduces animos in corpora quæq̄
 Mittere, solus hoc nempe Tonantis opus.
 At dare nominibus vitam tibi cõbenit vni,
 Cui

Cui donant Musa carminis oē genus.
Anteritū heroas redimes, astrisque locabis,
Quis clara pulcrum morte perire fuit.
Hoc mea mens tibi fert omni p[er]p[et]ua futuri,
Non tua delebit carmina longa dies.

De solemnū paxi fōrū Epulo

Alterā Roma caputque decusque Lutetia regni,
Alteraque vrbis instar totius orbis habes,
Feminea nuper cleopatrae classe Britan̄ae
Teruta & Antoni teruta Marte nobi,
Nunc secuta tua virtute Hennoe Ducisq;
Cum bi beta bixum feminea arma dicit:
Dum victori Epulum seruatorique laborat
Præbere & cetum non cupit esse locus:
Non Augusta suo Augusto conbrua planie
Præbuit, angustas præbuit illa dapes.

De e & Margarilla.

Cum quidam modo basiationes
Lasciuasque zebasiationes
Auatique suag; Margarilla
Quæ vol inquitibus 27.

Epicedium
Canis Thibaldi Ar. Eickij

*

Gaudia Thibaldi quis flentis, deliciasque
 Non fleat ereptas morte premente canem?
 Ille suo dulcem potum præbente, cibumque
 Cum dño viuens edat et ille bibit:
 Ille sui fouit, coluitq; pedesque latusque
 ... domini: applausu multat et ille suo.
 Nunc cum mortem abire fato sublatus acerbo,
 Anmodicum Dominus flet, nimumq; dolet.
 Ne nimum Thibalde fleas, doleasque precamur:
 Non homo, sed canis est mortuus atq; precas
 Ne nimum Thibalde fleas, rogat Eickius, at ne
 pro cane canescas hac moriturus humo.

L. Eickij
 Ad domum Aquadianam

*

Musarum domus, atque lares aluete beati,
 Quos Musci vatis gloria nobilitat
 Vos fletu nobilit potior, vos inrola Rhemi,
 Equora vos qui audax uasta Britannus obit.
 Gallia uos ingens doctis comendat alumnis,
 Gallia natali, Laura, superba tuo.
 Italia studiosa cohors hic carmina pangit,
 Consulit hic tripodas, culte Petrarca tuos.
 Atque erit inanes iactet miracula molis
 Qui mihi pyramidas barbara Memphi tuas,
 Qui mihi pisai ostendet delubra tonantis?
 Qui Maniule tui nomen inane rogi?

Vos ego pretulerim, quotquot parit India gemmis,
Pretulerimque vadis, auriferæ Herme tuis.
Nunc mihi si liceat vestris succedere lectis,
Ut tanto dicar nobilis hospitio,
Protinus inclamem me terque quaterque beatum,
Calculo, et hunc signem candidiore diem.
At vobis, Gergioque domus uotina quotannis
Arquady, fundam pocula trina meri.
Parnasi decus, et colimen Romæ tuæ sic vos
Pueris primum concinet usque modis.
Tum capet ipse una phæbo Pandellus æquo
Que probat alta pater carmina Medæacus.
Vos, quibus o licuit, Dryades, audire canentes,
Dicite quam musis proxima uterque canat.
Me tenuem, exigui commendet gratia voti
Thura litant sanctis fibula nominibus.

C. Bard. Epigramma in obsequium vrbis Brædæ

*
Nuper Nassovius sterili me cepite captam,
Custodem Batabi fecerat esse soli.
Nunc Lipurum princeps viuo me cepite clausam
Custodem Batabis invidet esse meis.
Victrix gleba fuit, sed mortua; vincere iam me
Altera congesto robore gleba parat.
Fortunæ fuit illud opus, fraudisque pelagæ,
Nunc propeæ fraudis conscia Marte pelæ.
Experiat nunc Marte dolus, fortuna labore,
Inguinum forti sunt potiora manu.

Si per

Si perstem, veteres dicar vicisse triumphos
 Quamque mihi laude fraus dedit, arma dabunt.
 Si vincar, precio vincar maiore, nec urbis,
 Qui valida fallat moenia, lembus erit.
 Explicat Austriacas ultrix Hispania vires,
 Et iunctas in me prodigio fundit opes.
 Sic mercatur Iber. qui si non pellitur, urbem,
 Quam Batabis peperit ceper, habebit moys.

EPITAPHIUM.

IANI PASSERATI. quod ipse sibi fecit.

Hic situs est parua farrus Passeratus urna,
 Ausonii doctor Regius eloquii.

Discipuli memores Lumulo date perita magistri.
 Ut vario florum munere vernet humus us.

In Stellanem.

*

versus Egonini Lermulij in fal. ay Gifflini

A Atheno ad Gades fugiens tua crimina vadis:

Et dum saepe mades Stello, saepe cades.

Sic Nemesei penas solues, quia solvere cernas

Negligis, et vinas turgidus atq. genas.

Gaudebunt noti. gaudebunt corda remoti:

Lugebunt pati, suspropositique poti.

Vndas potabis, nec spem cum fraude secabis:

Oraque fedabis, pecca famemq. fabis.

Veste levis vili doctis eris omnibq. hyli:

Et tibi eris vili, gentibq. atque pili.

Te Musae fugient, o proes et tibi fient.

Qui te cumq. crient, ut tua facta pient.

ut simul.

Vt simul ipsa Themis, lanceam cui perfide remis.
Et doctor fœnis, foenere foenus emis.
Te fugunt cari, fracta iam tessera amari,
Optabuntq; dari præcipue morte mari:
Ne cuiquam nocitas posses, atq; usque Gorgas
Hæmorum ipse meas, aut miens obas.
Istæ hominus mitto tibi carmina Divus
Nam tuus ac Cinus, non claud arte minus.

Incerti Carmen

Funestus fuit annus iste Mæsis,
Quo tot lumina raptâ literarum.
Morbis Scalperum necavit, arte
Clarum, peonis eloquentiaque,
Atque altum penetrabilibus Jicci
Quartanus ardor æstuosus
Te Morti Duarene pignozabit
Legum ængmata iuris atque nodos
Solventem melius veritiusque
Quam paulus, Scenola aut, vel Ulpianus,
Rerum Græcula suspitaxque fama
Ficti nuncia partanaxque falsi,
Omnis eloqui patet. fuit cui
Forensi licitum toga micare
Inque sistere dignitate fascis
Solutum, liberam in laze dotali
Vitam reddere Ranconette fuit
Galandi columnen decusque phæbi
Vivebas pater Vniuersitatis
..... tamen souebis
Qui te suspiciebat Adrianum

Qui

Qui tui carior atque eras ocellis,
 Heu te tormina ventris abstulerunt
 Dira proluvie cruoris alius,
 Et te pergamis senisque Coi
 . . . non potuit leuare morbum
 phobus nunc et Aomae prores
 Ne lugubria iam migranteque bistem
 Tristes funere quam uo m . . .
 ponant continuetur atq; tucyris
 Toni Tartario erre iam sacras
 luctus uictima concidit poete .

Herc. a Wou ad clariss et nob. v. d. Ach.
 vander Bursium .

Castalis obstupefacta quabi diu uena dolore,
 Desuerat plenis effluitare tubis .
 Mercuerat quia nam Misarum maxima cura,
 Antiquae Aegypti gloria magna sua .
 Germanus tuus, heri : frater, cui praesidis aux
 Hesperiae nomen, officiumque fuit .
 Ast epulas inter quas Assendelise parabas,
 Semisumxtu colloquioq; pari :
 Has inter docte cum docto multa loquentis
 Dum Bursi mors, ingeniumq; noto .
 Mox seu caeca dolore, in Aegypti mater Aegypti
 Querit, & inuentas nympha luget ops .
 Sic animus vultum Bursi du saepe turci,
 Fanoteque notas cernere frontis auit :
 Sic inquam ardebat pascatque turbido dolore,
 Spectantemque diu . . . . . imago animum .

Man

Nam radiosa tuae frontis (quis credat?) aura
ut fulsit, fratris fulsit et aura tui.
Illi voce, colore, et more simillimus omni
Ignota ignotus visusque ipse mihi.
Hinc epulas doctas, et te vix mente reliqui
Quam pulsat cordis concita Musa forei.
Nunc dicens cecinisse iuvat, nunc plectra sonant
In quem credideras astra petissa redit.
Ergo clarus vident praesens, quem praesens fato,
Abstulerat nupta ferrea parca mihi.
O parca nimium parca iam parcatis? Seru?
Quam brevis fingat, pignus amoris amor.
Pignus amoris seris, quisquis sis, fallere ne sis,
Est alius alius, alter at ille mihi.
Sic ait atque summos quatuor, cito carminis inquit
Auctor adit; tali carmina condidit vico.
Tunc calamum arripui manibus; tunc tristia triste
Praedidit heu penna pennis fata rubent.
In barbasque trahunt turbata mente querelas
Hosque premunt tristi funderis cordis sonos.
Sicne fugis praesens, homines terramque relinquens
Siccine fugis? nunquam sic rediturus abis?
Nullane te mundi immundi miseratio tangit?
Hunc ut consiliis, et pietate iuuas?
Siccine fluis malofide Horoscope? Sicne?
Sic orbis columnas ferrea parca nidas?
Nul tibi nul fauces veterum dextra alta domorum?
Stemmata Callaeis nul tibi cocta nohis?
nul tibi

Nil tibi Nobilitas, necque in pectore summi
 heros; Musa, Mercuriusq; nihil.
 Et nihil eloquium praesens clarissime prodest?
 Quos fors distinguit, mors facit esse pares.
 Mors facit esse pares quos fors distinxerat: erat
 Qui petit aduersus spicula mortis opem.
 Nullus Atragnae potis est confidere coeptis,
 temia ventosa vite analecta legens.
 Dum quoror et notas audire & reddere vovis,
 Colloquiosq; iuvat pelleri triste malum.
 Huiusmodi Musa mihi cessas in carmina, cessas.
 Equos ubi tantum vela ratisque vident.
 pelle moras, gratusque ingrata silentia victor,
 Rumpat Amor, rumpat vincula doloris amor.
 Quem quereis vixisse, ipsum, fratremve tueris,
 Illius in fratrem transiat eius amor.
 Doctum illi dederat pectus, pudibunda, sonoram
 sollicitans docto pollice, Musa, Lyram.
 Nobile Mercurius dederat quoq; caduceum,
 Et fluida eloquii pignora Marce tui.
 Ille aetate sua primas in urbe ferebat,
 Omnibus equali dans ratione suum.
 hac perisse putas: non sic: sed demito tantum
 Praesidis officium; caetera fratris habet.
 Si quam debueras doctrina nomine laudem,
 Sequis Virtuti praesidis aptus honos.
 Fratri debetur, cuius modo carmina docta
 legisti, cuius rogata Musa tibi.

Aspice

Aspicere quam doctâ tibi spem moduletur aëna,
perlege quam rara scripsit et arte fidem.
Atque alios simili quos fecit Marte libellos
Perspicere iudiciumq; ingeniumq; notans.
Si fratrem noveris, fratris te volvere scripta
Credideris, error qui quoq; gratus erit.
Omnia respondent, Musa virtusque animusq;
Hunc humana illum cœlica terra colit.
Sic mihi Musa, parans s̄borum ambagibus amplis,
Verburosi nomis conditorare tuum.
Ast ego doctrinam vestram, præcone caræ
Cum solo, responsum hoc dat mihi Musa mihi.
Vera monis, nostræ hic, nîquagua est laudis æquæ,
Sic cupis Ergo modum pariter, pono vale.
Sic ait et misso manibus sine sanguine telo,
Immeto fodit pectus amore tui.
Afflatumque suo dedit hoc tibi scribere carmen;
Carmen perpetuæ pignus amicitie.
Si forsitan paucos quæreris quod prospero visus
Hoc tuus hocq; tui nois erit honos.
Nam quis sat divino cantant Apolline nomis
Quam quod lustratur carmine manus habes.
Quamvis satis dignam lauri præstare coronam,
Musarum lauris qui loca cuncta replet.
Non opis est nostræ tenuis modulamine usus,
Lustrare ingenio nova vestra meo.
Tu tibi Verburosi propriâ virtute coronam
perpetuæque decus nomis ipse paros.

Parentes fratres et sorores L. vander Burchij

Aliquorij sanum patri, Dyomudaque matris
Sunt natale solum, sunt abavis, attavis.

Est pater Adrianus mihi vander Burchius, rebus quo
Ultraeectensis praeside laeta fuit.

praeside quo Flandri donati, demum, sigilli
Regalis custos, consilijque simul

Existentis status qui consiliarius inde
Londini vitae posuit exuvias,

Philippum Regem sequitur dum, iungitur illi
Cum Henrici regis filia comitibus.

Barbara me genuit Marisponi nata toparcho
Brugis Flandrorum contumulata viro.

Tres fuimus fratres quorum qui etate Joannes
primus, iactatus munera per barbas

Meglimae (mihi quae patria est) atque inde Senatus
Aetani functus praesidis officio est.

Proximus huius ego sum, qui munere virgo Aetani
Ultraeecti fungor in aede tua.

Quae duris grabibusque obiectum saepe periculis
Sebasti demens mota meis lacrimis.

Tertius est frater genitoris nomine clarus
Carmine qui pangit qualia vix alius.

Moribus ornandis quoque accommoda nostro
Aetno quo virtus quo procul est pietas

Barbara Margaritae, prior hic catharina sororis
filia

illa viro, vita hae calibe conspicua.

2605

Exhortatio ad pacem A. V. BRACH.

Quis vidant horis atque experiantur iniqua
Bellorum sortem, vastantemq; via Enymem
Milia flebilium qua tot aedare virorum
Tot destructe vrbes tot sacra prophanag, bella
Eversa, Informisq; solo sequata ruina.
Mirum est quod sperito Martis bellicae furore
Non amplectentur secura comoda pacis
Sed stultis miseri, propeq; imemorosq; salutis
Filius persuasores audire recusant.
Quare quae secum, quot quanta inmoda Bella
Afferat, et contra quae puleros auro fructus
Pax det, quotque bonis florentia secula detet
Fert arg. tenni ad prompto raxmine veno
Scribere, & exiti deoventum claudere bresu
Summe deus qui cuncta potes, pia vota favore
prosequere, et fausto conatu sine corona. *vsq.*
Neglectus Dei

Unde utitur cepti surgit sermone oratio:
A te summe Deus, Fra qui motus acriba
Et scelerum totis cumulato offensus accuo
Inferis indignas, multo pro crimine paenas.
Et quavis mortale genus tediis perachy
Deberet vita, pericatorumq; rogatum
Suppliciter veniam, diuinae numinis iram
Molliret iusto se conuolare magistro

obsequit

Obstitit tamen, et nō vult meliora morientes
 Audire, usque adeo metemq; animus furoris
 Bellorum exagitant, ut sit pul ois amoris
 Divini intuitu, ac vix Religionis
 Cultus, nec caris tangat nos cura salutis
 Quin tantū valet, inflammati pectoris ardor
 Inbadensq; hominū rectorū obliuio rerū
 Audeat inspicere ut christū corde negare
 Indulgensque malis dicat qd rursula diuos
 Comenta est hominū formido atq; oia rati
 Sors regat, hincq; malis totū se mancipat actis
 279.

LAMB. VANDER BURCH. 2

O mibi ter misero meritas cui conscia pennis
 Mens horret, metuit naufragium animus.
 Quis tribuat culpis adoperto turpibus ut vox
 Intonet hæc, hodie facta salus domni est.
 Hoc tu Diua potes virgo, dignare querelas
 Ausu meas, placida quod peto da auxilium
 Te veneror mibi tu portus tutissimus egros
 Semp et in rebus subsidium dabis.
 Opportuna tuum mihi natū contulisti
 Sape meas clemēs propitia ad lacrimas.
 Aspice me superis e sedibus aspice virgo
 Nunc precor, et lux hæc ultima quando aderit.
 Demonis aspectus tenebrosos tūc procul arce
 Presidioque tuo saluet et Angelico.
 Sic me virgo iuuet potens
 Semper prona clientuli

superstitio
 ay impu carnis

In vota.

fy vota atque preces sui.
sic cuncti quoque calites.
Et Laurentius melytus
Cuius festa dies tibi
Natalem reuorat, monet
peccandi facinorū misce
finem, me gravis irrubit
Mors, quam flere nihil iuuat.

Ad Phil. morum poetam & Mathematicum
cum praestantissimū. puri tibi.

Philippe More qui suave garrulam
Mihī subinde temperas Lyram cui
puellulo, Hippocrenides puellula
Dedere pectinem ferire eburneum,
Tibi hanc habe chelym, tibi hanc dicamus et
schola puellulis. Tu eam venustulis
Tuis Leporibus, tuisque gratijs
Tenerissime o precor tuis & tuas
Eam applicabis, ad fides, dabitque mox
Sonam & venustulum iocosque blandulos.
Cavetque pulsa vim magis poeticam.
Quid o beatius & politica Gratys
Tuis Lyram Orphei putabitur modo
Sonare quiddam & insolens: nec auroam
Mihī profecto fidere absque gratys.
Tuis, catique sic repente proderit
Habebit ergo si quid illa gratia
Fidex tuus habebit de gratys
Philippe More, quam suave garrulam
mihī subinde temperas Lyram accipe.
Corr. Val. Ultraredo.

Ad Cl. V. in adria: Burchium.

Adesto Fambrii /ultis comitis pedibus
 Et sarcinatis /atque Aphricani venia,
 Adeste inquam pedibus citatis nō pulmoneis
 Quibz vos compediunt Gramaticum pecus ;
 Et mecum Apollinaris ad ades Burgi
 Fambriantemq; disparemq; gressum flectite.

Quin gradibus mecum testudineum gradum,
 Iam nunc bis horas sonasit horoscopus,
 Et me meridandum expectat Burgus
 Grandite inq; mecum testudineum gradum,
 Nec invocatos vos esse pudor occupet,
 Et una vobiscum Imperator Muscus
 Vester, vocatus ad conviuium Muscum.
 Qui vobis postquam sacra ad limen Burgi
 Appuleritis; id quam primū in legem esse voluit:

Paimum Caballini sitiborem regi
 Musq; ocellum imperatoris vestri hospitem,
 Gentisq; Burgianæ columnen Burgium
 Salute impartitatis flexo poplite,
 Dem fongates pueros putos Burgi
 prisa religione venerandos dicite.
 Sed cum Imperatoris vestri & Burgi
 Incaluerit cerebraum aspiciente Bromio
 Tunc tunc (vti pecti estis) furore Fambri
 Dilacta patriæ reique poplicæ
 Pestes et hostes merito differite populo
 At tu deserte Burgi postquam iā satis
 Fambriatum est, quod facis, hosce turbidos

vatinano

Vatiniano mecum prosequere odio
Interque Musas festivasq; gratias
Tuas proceres non sine flore liberi
Ferimus casum insipientis patria.

Dis. Mozus.

Ad Theodor. Canter. Ep. Hadr. V. B.

Fam dudum tui Cantere, et epistola nulla
Ad te missa fuit, dum expecto tradere tuto
Cui possim, & fide scripta committere dexte
Nam laevis glacies dum liquitur, & cito cursum
Cogitur, a Puteo abstinerent flumine nautae.
At soldata satis, quia nunc est pericula rhedis
Alteraq; ad vos nostri iam cogitat vxor
Accipe, quod vnam et valeam, si forte laboras
Sunt aluae & sana sano mihi pectore vires.
Nampe Dei hoc: qui me clemens tutatur et arret
Cunctipotentem manu tristes a corpore morbos,
Lugduni in Batavis etiamnum comoror: Illic
Dant placidae moesto solatia et oria Musa,
Dum cogor patria et laribus probatus abesse.
Dura quidem res immerito, quam si superare
Non possum; coner saltem mollare ferendo.
Fortes atque bonos etenim haec iniuria multos
Ledit, et in plures spergit sua spicula, si non
Ipse Deus, dextra illa sua victrice retundit,
Nam quod ab infesta auxilium sperare queamus
Gente, nihil video, quae res non desunt & que
Attentare nobas, et eximine trudere crimen.
Ach quoties animus languet, lacrimaq; subinzant
Lumina, dum inbitus nunc audio nunc lego q; sit
Rerum

Resum istae facies, et quam sine lege gerantur
 Omnia, nempe merum chaos et confusio turpis.
 Ipsi sibi quondam sedem prudentia in urbe
 Ultrarectina delegerat, aurea virtus
 stabat ibi, pacisque comes lex sancta vigebat.
 Multi illic Senecae multi vixere Catones
 Fida oppressorum certa et tutela clientum.
 At alius nunc est multum diuersus ab illo
 Est rerum status, imo contrarius illi
 tamque conspicere est Catelinas atque Cethegos.
 Sed mihi cur? commune malum hoc, eadem fere oēs
 Qua castigamur, contagio polluit orbem,
 In parte hoc fateor: sed nec sic saepe nec ubique,
 Nec tanta instinctu caput incrementa, malorum
 At satis est. Sermonem alio nunc verbaq; flectam
 Unde abijcedo: nempe ad blanda otia Musa
 Quae lenire solent fastidia temporis aequi
 Et magna curarum animo depellere partem.
 Saepe tenet doctis preceptis Lipsius aures
 Historiasque enarrantis pendemus ab ore
 saepe leuant monitus Vulcanius et Lepor iste
 Cadius, efficiuntq; breues sermonibus horas
 Vdas interdum melioris voce Falerni.
 Tres illi reliquique tibi de nomine noti
 Te mecum saluare iubent, recteque valere
 Pacis amatorem, cuius spes magna superstat.

Idem de Fortune volubilitate

Tam dubio fortuna hominum res cardine versat
 Ambiguusque tenet subiectum, casibus orbem
 Ut nihil, aut certum, aut firmum aut durabile vita

Hadr. verburgh
 cu olim in carcere
 Hanor. detinere
 inuente, qd quida deli
 simile Hadr. dictus
 deliquisse dicebatur.

Contin

continent, variantq; simul cum tempore sortis
Mutenturq; vices. Quid n. res parca, quid aurum?
Diuitiæque iurant, eadem si perdis et pro
paupere tu vel momento redderis vno.
Quid spes letarum segetum et ridentia prata
Aut qd pendentes fructus, si concutit omnia
Horrida tempestas? Quid rura patentia et agros
In latum sparges subito si flumen inundat?
Quid domus atque amplis ornata palatia longi
Podicibus, si flamma vocat, vastatque ruina.
Denique quid vita ipsa homini recte, valere,
Quid stimulare animum laudis benevntis amore,
Venturisque annis, magnos ostendere fastus.
Et meditata diu certis disponere signis.
Si præter varios casus quibq; obuia vita est,
Xiguo spatio mors omnia soluit homoque
Ambulat, et subito funus mirantur amici.
Ipse loqui possum, cui cum Fortuna benigna
Cantans auguria insignis monstrasset honores
Et doctorali iam tingere tempora lauro
Iustitiam me detruisset in arte
Ut dulcem ad patriam, carosque redire parentes
Possem, in turbatis studiis, et rebus honestis
Mox eadem sorte inbecilla me carcere claudit
Innocuum, & magnâ imposuit me crimine poenâ:
Ut moerens numerem longas sine fructibus horas.
Anno igitur res humanas Fortuna gubernat?
Non ita, at ista Deo sic stat sententia, ne quis

mundan.

Mundanis nimirum illecebris devinctus in illis
 Confidat, vitamque putans hanc esse beatam
 Negligat, aut leuiter q̄ sunt caelestia curet.
 Quis potius cū fluxa videt cumque omnia bana,
 spernat, & in superis discat spem ponere rebus.
 Atque ideo fragili diuinae particula aurea
 Mens affixa homini est, ut incumbentia curis
 Corpora, & aduersos male supportantia casus,
 Adiudet, & doceat melioris tempora vitae:
 Admoniatque eadem rebus si forte secundis
 Apprat Fortuna, vixit nil fidere sorti.
 Nam velut in vasto Oceano depressa curina
 Fluctuat, et vento turbatis pendet ab undis:
 Sic currit per se & sola bi currit aquarum
 Ac scopulos curans nunc hos nunc impetit illos,
 Si vera prudentis adest solertia navi
 Rectoris, tenet haec ventos atq; imperat undis.
 Sic hominē mens ipsa regit ne hinc inde vagetur
 factatus rapidis Fortunae fluctibus, et ne
 Ut caecus cui nullus iter dux monstrat apertum
 Cepitet & tremebunda misere destituta ponens
 Non scit securas ubi possit ponere sedes.
 Quid te Roma potens, quid vos destruxit Athenae.
 Ambitio & rebus nimis effrenata secundis
 spes hominum rursusq; eadem depressa sinistris
 Et miserae praeter reliquis fortunatissima dudum
 Visaque felicitas ad caelum tollere vultus
 Belgica, quam subito motu mutare tuoque
 Mole ruis, nimis heu fallacis nescia sortis.

pluribus.

pluribus exemplis quid opus. Si Sylla potensque
Marus aduersis didicisset feliciter uti
Prudenterque modum rebus serbare secundis,
Vixissent, sic utaque diem cum morte et honesta
Mutassent. tuoque sine sanguine purior Umbra
Cæsar abiisset, nec te Serane tacebo
Præclarum exemplar, cui cum prius omnia larga
Donasset Fortuna manu, nec iam moderata
Mente gubernares, conuerso cardine tandem
probrosam diramque dedit sine funibus mortem.
Itaque decus Latine Cæcero doctissime lingue
Si consultoris persuasisset verba Philisti
Exiliumque animo potuisses ferre valenti
Non illaudata sepelisset Gratia morte.
Nunc tam crudelis habuerunt funera parvas
Ut caput insultans Antonius ante tribunal
Poneret abscissum, docto que illuderet ori,
Et cordata minus, probrosa foramina cuius
Ciuibus oppressis certum præbebat Asylum.
Quanto relictus hic qui fido sub duce tutum
Carpet iter mediumque tenet sequiturque beatus,
Qualis erat Scipio Lynxtermi habitator, et ille
Ardea quem tenuit patienti mente Camillus.
Qualis Aristides Xenophon quoque Thucydidesque
Quos inimica pati durum cuius fors voluisset
Exilium, patrisque penatibus illam
Freno animi texere; sed et præclara dederunt
Ingenij nobis monumenta sub exule vita:

Exemplo

Exemplo quorum cum me custodia haberet
 Ac solaretur miserum mens, conscia recti,
 Promittens meliora brevis sub tempore fata.
 Itaque de fallaci potui componere sorte
 Et suffurata describere carmina charta.

A. V. BRACH.

Si lambe te inuat dies beatos
 Et vita reliquam procul molestis
 Curis ducere, serlo quod audis
 Fac sis, dissideant caueo mores
 Vitae quod profiteris instituto
 Hac impercepti & grabi senecta
 Aurem pallida cum subinde bellens
 Mors tristis monet exitum imminere
 Cunctis illecebris valere iussis
 Quaeis inq; talia mundus vique verfat
 Fallex pectora prona sepe prauis
 A quo plus miser hactenus quibus tu
 Indulgere soles, vocationis
 Ter sancte penitus tuig, oblitus.
 Ad caelestia regna sic pataris
 Accessum tibi, nimiris laesi
 Iras temeris, caue at relabi
 Ne dilata diu Deus remittat
 Offensus mala luctuosa tandem
 Compensans gravitate tarditatem
 Pene supplens, quod mereris.

De imbedatione Remi. A. V. B.

Hungaro speculante greges, gestante tyaram

Sylva mit

Silua ruit pietate carens, Aquilone furente
Illinc haec regio dicta est Hollandia, nempe
Nempe a lignis: terrasq; Thetis gravis obruit undis.

A^o 1170.

Aeolus e vastis laxato Aquilone cavernis
Fluctibus aequoreis turbavit stagna reclusis
Gobius ut falsis captus dicatur in undis
Traiecti in porta: Rhenusque oclusus ab alto est.

Auctore Alberto Hermanni pastore
Ryffiano.

De inundationibus diversis retracta.

In Galli festo caureum ^{1500.} sic Aeolus antris
Laxavit nigris ut turbidus aquora Nereus
Aggeribus ruptis Rhodis Batavisque ruinas
Fugentes dederit, nostris dederitque Brabantis.

^{1509.}
Hypotades nimbis trux Nereus ferbidus aequa
Inferis terris hic flavit & ille refluxit
Horridos fluctibus, viros saepe virosque
Ille potens undis, sedet iste bredane venti.

^{1530.}
Quinta Nouembreis erit, nigris laxavit ab antris
Aeolus effrenes Ventos, Neptunus et audax
Fervensq; inbasere agros, pagosque virentis
Qui pascunt condas, pascunt in gurgite raras.

^{1532.}
Quando preces pro defunctis ecclesia soluit
Hypotades nexus Neptuno effervuit fra
ha sunt aggressi terras ingente ruina
Hi fata straverunt et tuguria agrestia lapsu.

1552.

Lux

Lux duodena fuit fani, hora Vespere nona
 caelesti igne ruit subito Gaudana sacra edes
 Aëolus cassurgens ponti seruiuit ab arcto,
 Et Neruus fumant, rapere agrosque gregesque.

¹⁵⁷⁰
 Sanctorum in festo spirante Aquilone proteruo
 Feruens Oceanus feruens vasto equore terras
 Aggeris (o regio hæc) ingentia pondera traxit.
 Sensere hoc phrysi, Batavi, Flandri atq; Brabantii.

¹⁵⁷¹
 Lux Febrii duodena fuit quando imbre soluta
 Durior et glacies laxata fluentibus undis.
 Aggressa est ripas flumiales aggere rupto
 stravit agros est equosque plerosque gregesque patentes.

IOANNIS MEVASI

AD

HADRIANVM VANDER BURCHIVM. V. NOB.

ELEGIA.

Erpione Musa iubet insulsum fundere carmen.
 Erpione bimæ gartis virginibus facere.
 Improba nec cessas, neque mi neginare libet.
 Mutius, arg; alio me preme verbitio.
 Parce precor nimio mea vena exaruit et lu.
 Et stupet ad metum sollicitata æthi melos.
 Ne, mihi (quam vellem) liceat madidare fluore,
 Ales quem fugit Bellephorontis equus.
 Ne in parnasso (duplex qui vertitur nubes
 Franqit et vda poli tollit in astra caput.)
 Somnia captare, aut patris in pyramine phœbi;
 Ut sic me sperem vabibus inferere. Sunt.

gunt etenim loca tesqua, et concede inbia multā,
Nec faciles pandit semita montis iter.
Ne tamen offendam, vena imitare meatum
Obstruente nitat fluminaque elucere.
Phæbe adis, nostrosque manu facili mystreue nifus,
Phæbe iulato tuum namq; opus aggredior.
Dormis phæbe, alto percussus tempora somno.
Surge age et a celi fornice dexter ades
Phæbe ades. Et versu magnū celebrare poetam
sit tibi: pierium dic mihi phæbe melos
protinus in números cogam luctantia frustra
Verba, metri et faciam triste subire iugū
Fert animus meritas HADRIANO dicere laudis.
Fert animus: tū mi p̄fica diua fauē.
Nom alium misuisse magis verū; vndique sese
Ostendit laudum nō inhonora s̄ges.
Huc pergā; grauidas mea falx condebit aristas
Et saturabo meum messe noua horreolum
Magne dic adhero placide tibi sidera campo
Nascenti risere & charitum alma manus
Nascenti risere Heliconis nūmina Musæ,
Et Rex Aurate phæbus Apollo lyre.
Iupiter ipse etiam diuū patre atq; hominū rex
Infantum cubi fulminis umbre minax.
Ipse etiam parca mortalia secla perosa
Stridentēs vite forreps fila tenui.
Et quicquid diuum celi pede decubrat axem
Nascentem placido lumine conturbam ipse.
Nobile

Nobile quid referam magno de stemmate nomen,
 Quo patris haud aliud consemper habere magis.
 Quid referam artium et iuris bene gnare pedes actum
 Oraque pieris ebria delictis.
 Namque fatebor, neque fas Hadriane tuarum
 Virtutum laudes sit tacuisse mihi,
 Cognosti rubri sinuosa volumina Juris,
 Et Themidi insigne precinere egregie.
 Doctus es et prudentum scribere nobilis albo,
 Invidiae elucas discutens nebulas.
 Phœbus ebur dedit atque Lyram; in parnassia tempe
 Musa admiserunt oraque Pegasus
 Lauarent Lymphis et te adocuerunt benignè
 Carmina phœbeâ digna Hadriane Lyra
 Carmina digna Lyra tribuit quam phœbus Apollo
 Quis magnū confert pagina sacra decus?
 Magni animi opus, quod spondeo certo,
 Postera perpetuo secula puluient.
 In quo omne desino, vir magne; tu amare me
 Ut cupisti, prege: carminumque hoc qualis
 quale est boni consule. Hoc etiam te rogo,
 ne rigidus nimis censor districtè iugum
 velis applicare theta. procul abesse me a par-
 nasso vero et Hypocrene meminere. Denique
 quicquid in hoc scribendi genere possum a natura
 omnino est non industria aut exercitatio-
 ne: nihil æque inbitus vacerit, sed, aggredi-
 or ut carmina. Iste tamē te qui in poetis
 nostra

nostratibus familiam ducis compellendum ~~est~~
hoc temporis existimabi. Vale vir amplissimè;
salueant a me dñs frater tuus et dom: Carolo
Ludis Circensibus a^o cis 13 xcviii. Lugd: Bat.

psalm. 84. Iustitia et pax osculate
sunt. Ode ad imitatio Horat:
Donec gratus eram tibi etc.

PAX.

Donec pax patria fuit,
Et Martis tragaeus conticuit furor,
Prius temporibus fere
gens v'quam viguit nulla beator.

IUSTITIA.

Donec legibus optimis
Laud et iustitia gloria constitit.
Florens vndique Belgica
stabat contiguis amula finibus.

PAX.

At illa impatiens bonae
Fortuna, atque fui ne scia prosperis
Iam sese innumera in mala
Et clades solide praecipitem dedit

IUSTITIA.

Lex et iura silent: patet
Peccato et scelere prava licentia
Dum belli assidui fero
Quasabur; miserè et frangitur impetu.

PAX.

Quid si praesca redit quies
Et victus iterum nascitur aucta
Si pulis procul improbis
paci et iustitiae ianua panditur.

IUSTITIA.

Quamvis nos populus furens
Non nostrum merito fecit exules

si pax

Si pax alma redis tamen
 Tecum pergere amem, tecum abeam libens.

manu. A. DRACHI ut et sig.

AVIACVS cecidit trialectvs pectora plumbis
 se fidente IVNO.

DVX ALIENORIVS terdens ante diebvs.

Fato supremo functvs est.

At ea quae s' de inundationibz
 fol. 30.

1173.

Vna Eurusque notusq' iuunt creberg procellis
 Africus, et rapidos volant ad littora fluctus
 Inferis tractus prope Traiectensis opesque
 Quas Batavi statuerè prius, citò at unda recessit.

1288.

Aeolus inferus terra, Neptunus et atrox
 Divae Aegle festo prope submersere zelandos
 Et Batavos Frisiosque vices; perpendere non est
 Quot periere viri, quot pignora parva gregesque.

1322.

In Traiectina nec non regione Batava.
 Aeolus & Nereus saepe destruxere superbi
 Sic solet omnipotens punire nefaria facta
 Atque irritata dare signa deus, gravis ira.

1333.

Aggeribus ruptis Batavis Frisisque zelandisque
 Fugentes dedit stratis, vastasque ruinas:
 Heu grandi tonitru zebonans polas ignibus arsit
 Clementis festo Nereus sua stagna refudit.

1384.

Post.

post hyemale gelu, niuibz glacie resoluto
Neptuno irato ac Borea spirante proteruo
Tanto oppressit aqua bis nras surgite terras
Aggeris et fuerint vestigia parua prioris.

1400

Vda puella freti sine vocis honore reptet sp
Quando grabi Borea Neptuni regna turet
Eolus, Edami nebit, et fonte renata ep
Amne patre nra terra est et grandior astris.

1421

Septuaginta duo in festo sancte Elisabethae
et ubi nesi pagi, Dordozati no procul urbe et
Gertrudi montis cum turbidus aequora Neveus
Finderet, Hippotadesque simul spiravit ab alto.

1437

Atra famisq; terras oppressit et inde scuta e
Pestis atrox, salta quia agros immiserat vnda
Neptunus fluvij et ventis Eolus agros
Heu grabita sedunt merguntq; vicinosq; gregesq;

1485

Eolus a prima fami quo virgo praebet
se saeviant atrox, ita terras obruit vnda
Equoris ut terre quoque narant equoris msta
Hustisq; aggeribus labe recideret paludes.

1490

Alueus haud potuit leccae perferre minales
Vndas Hippotadis neptunisque insuper ire
Heu nris terris ingentia damna dedunt
Ruptisq; aggeribus magnas fecere ruinas.

Insignia Josephi
 Corbeek. Abb.
 ad cuius effig.

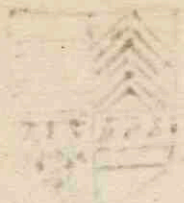
Weldolfi a Rychel ab.
 s. Gertendis Tobann
 sic Et. Ruteang.

Nomen imago vizi RICKELIVS in Quorum
 Ingenium splendet; nomen ab ingenio.

Idem.

Reddita Bequinis BEGGA est, est reddita mater
 Sed potuit BEGGAM reddere Rychelius.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Faint, illegible text in the upper middle section of the page.

Faint, illegible text in the middle section of the page.

Faint, illegible text in the lower middle section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

GIBERTI DE POTRE
Nobilem ac doctissimum. V.
AD
THEOD. CANTERVVM.

ETSI mens varijs fortuna saucia telis
Curatū toto fluctuat Oceano:
Nec mihi fas latos Bernassi scandere colles,
Tingere nec puro flumine Casarim:
Vnde sacros pleno latices bibit ore poeta,
Qui Latij gaudet nomine Callimachi:
Sive alij, quos ipsa olim in melioribus annis
Ora tulit vates nobilis Ausonia.
Qui tamen in paruo hoc manabit pectore riuus,
CANTERO, rite seruiet ille meo.
Ergo age pegasides? sacra date frondis honores,
Terque Aganippeo, hoc spargite rose caput.
Certet grandiloquo simplex Elegia coturno:
Tibia Pindaricos discat hiare modos.
Ipsa, mōdo praesens aspiciet Musa labori,
Arduaque insolitū per iuga monstrat iter.
Dum propero, nostris herosa intexere chartis,
Qui Curios, famā vincit & Amilios.
Salve o prezij, soboles gratissima Nymphis
Et Graecae & Latinae gloria Castalae.

Tene.

Tene prius Aonios aluit Polyhymnia colles?
Tene pro fovet Calliopea limi?
Fallor an ipsa tibi Mater dedit ubera Pallas:
Savit & Aeraëa Cynthia ambrosia
Quocumq; id est: numquam veniet labatibus annis
Quae tua non celebret nomina, posteritas.
ARNOBI, durabit opus, te vindice, donec
purpuræum pandet phœbus ab axe iubar.
Hinc tibi ecstasim plaudunt Heliconis Alûna.
Exercuntque agiles in tua dona manus.
Hæc violas legit in calathos, miscetq; Hyacintis
Hæc, matutinas demulcet ungue Rosas.
Alterâ puniceis distinguit Lilia Calceis,
Sexta tuis nectens mollia temporibus.
Quodâ nectaris demulcet vocibus auræ
Et niveis carmen temperat articulis.
Atq; quotus timui: nobis ne te una deorum
Exeptum æthereis miserat ordinibus.
Felix ingemunt vates: bella horrida bella,
Nunc toto sebit Marspiter orbe furens.
Undique funestus Europa in vulnere vultus
Asperat, hinc Rhodanus, inde caesatus Iber.
Et fur.

Et furis comitata vagans feralis Enyo
 In patre exeret lenta flagella caput.
 Te tamquam inter fluctus, tristisque ruinas,
 Mallet in amplexu Pallas amica suo.
 Et gressus lustrare sinit Heliconæ Nouem:
 Paratæ et arcana plectra sonora manu.
 Nos, infelices lagrimando ducimus foras:
 Et querimus nostros sic male abire deos.
 Fortuna totus in me grassante sinistra,
 Ingem, qua nec dat mihi uera mei.
 Sepe tamte traste solantur carmina mæto
 Carmina, que raptus Lemia dicitur Amor.
 Quorum de numero (nec magna et copia apud
 hoc tibi delicto mittimus ex animo).
 Ut credas nostro cessare pectore nunquam
 Qui tibi me, dulcis concubabit Amor.
 Serue itæ, deus hominum, clarissime vates
 Dotibus et culti perseverare ingem.
 Atque, ubi centenos me sorte perages annos
 Laude tua felix rursus in astra sedi.

ix kal. NOVEMB. OO IS XCIII.

Ad VRBEM VITRAIECTINAM.

TRAIECTI turres vicinæque moenia Rheno,
 Moenia, Romanâ tam bene structa manu.

Et vos

Et vos intonsi pecorosa palatia, montes
Prataque clivosis adita litoribus.
Si mihi si liceat, fortunatissima tellus,
Molliter in vestro delituisse simi:
Me vigilante, tuo formosa in litore pinus
Crescet, et aeternas pandet ad astra comas.
Cuius in umbrosa cantantes fronda volucres
In medijs nauta saepe moerentur aquis.
Cum & inscriptum felici cortice carminis
Ostendat; nostra id religiois opus.
Nec minus aggrediar, nulli temeranda deorum
Sacra, peregrinis consecratis modis.
Quique sacris favet hospitibus ante oia IANVS
Accipiet posito thura Sabaea foco.
Hinc locus geminque loci veneratus, ut ordo
Præfatus ab antiquis traditus, extat aus
Hyblæo effundens cælestia plena liquore,
Per solium patrio debita dona LARI.
Salve o terra beata, tibi mea fistula laudes
Cantabit, quas non delectet ulla dies.
Non tibi ego dubitem, parvis suffulta columnis
Atria, et auratas posthabuisse domos.
Iam Capitolina valeant cū collibus arces,

Fam

nam valeant clara nomina Parthenopis.

Nec mihi tam ligetis, quamvis pulcherrimus annis,
Delicis placeat, bructisque Tagus.

Tu potiora mihi felices commoda vitae,
Tuque dabis Musarum otia lenta sequi.

In primis tua rura colam, et quae gaudia, rura
multa ferunt, animo non aliena meo.

Hic ego, qua salices desunt umbracula, quae
luxuriat flauo vertice lata seges.

Aut ralamo fugam volucres, aut saepe fugaces
conabor, lectis fallere viminibus,

Nec mihi se Satyri, nec se mihi pulcherrimos Iolas
Aucupii studio tui putet esse patris.

Mox canibus lepores, et mix conabor Eginos,
saepe vagans dubio per nemora alta pede.

Antedum se timidos agitare ad retia Damas
Audeo, et fortis cominus ire Luos.

Interdum felida spatiatus in aggere ripae,
Qua facit obliqua tramite Rhenus vta.

Mirabor celeres vento comitante phaselos
Tam bene caruleas sollicitare bras.

Sive sedens liquidas lentus captator ad undas,
Componam incautos piscibus insidias.

Et nunc octipides gaudens tentare saguros
per stropulos gressu mihi praecipitante ferat.

Quod si

Quod si forte bagant medio tunc febridus axe
Non tam frondiferos. Serius brat apras,
Tum libeat, quobis bene olenti membra liquore
Tingere, et in gelidis mergere fluminibus.
Et inctare agiles fluctu saliente Lacteos
Spumantique vagas ductas rotas manus.
Non tamis, ut Lacteos aequum tranare profundos
Mene procellas credere littoribus.
Talis Abydenus nimium furiosus Anator,
Stultitiae liquit tristia signa sua;
Me tandem in tenui, captante gramine somnos,
Mullebit strepitus praeteriensis aquae;
Frua coronatus brevidanti tempora queru
Siluestrem tenui Tyriorum ore canam;
Ut quondam infans Galatae captus amore,
Sustinuit, patriae linguere tecta sua.
Utque solet primos formosae Amaryllidos ignes,
Ad nemora, et fudat dicere solus avis.
Denique, muscoso tandem resupinus in antro,
Sive sub hirsuti roboris hospitium,
Sive sub armosas umbrosa cacumina fagos
Qua zephyri argutis sibilat aurea cornis,
Ipsae meas querula solabor carmine curas
Seditione mousans pulchra Diana tuam.

O Utinam! nostrum tunc lametabile carmen
 Forte tuas habens vertat in auriculas:
 Tantos sane in amore animos mixta dolebis:
 Excusque omnem e pectore durtum.
 Forsay & impones nostro tua brachia rolle,
 Et iunges, moestis rustida labra labris.
 Quod si nulla tui tanget te cura poetae,
 Et dabis, haec surdis tot mea verba notis:
 Tum rupiens longos subito finire labores dolebit
 Mortem mea, et tantis non supercedo malis:
 Hoc, utrisu trepidante legat, quod tupe sub altâ
 Non procul amosâ frondet ab urbe nemus;
 Hic iterando longas lingua moriente querelas,
 Sepe tui nomen, tum quoq, dura votans.
 At tandem, in brevi prolapsus gramine fudam
 Cum gemitu et lacrymis deficiente animam
 Atque aliquis forsay veniens, per opaca viator
 Stabit, et ignotas flebit ad inferias.
 Et tumulum faciet, tumulisq, in fronte notabit:
 Huic misero laci causa puella fuit.
 Deniq, molles sparget violas, suavesque amaranteos
 Myrtaque tu calceis lilia luteolis.
 At tu TRAIECTVM fortunatissima tellus,
 Tu precor extincti molliter ossa tegas.
 In funere matronae nobiliss. CORN. LOCHORS.
LUG.

IVS. TVRQVIVS maritus M. queritur.

Ergo sideras imitantia lumina flamas
Sic Laeſis tristi clauſit auara manu.
Ergo, ego q̄ fueram tali modo inuictus amati,
Frigidus orbato conq̄uor in thalamo.
Tuque mihi nup̄e dulciſſima cura puella
Ceſſiſti immitem, ſibilis ad fluvium?
Cue nō (hei miſero) cue nō mihi fata dederunt
Tecum vna Elyſium poſſe habitare nemoſ.
Vixit dulce foret, ſi te mea vita tenerem,
et exul humo. Quamlibet ignota paup̄e inopsque domo.
Nunc quid longa iubant prociuoru onerata trophijs
Atria? quid titulis ſulta ſuperba domus?
ſi tradere infelix inter ſuſpiria noctes
Cogor, et heu! totos continuare dies.
O vtiā: inuiſos Laeſis mihi ſuſciat annos,
Nam ſine te longa viuere trakte nimis.
Attamen hoc, mea lux, ſi fata inimica negabunt,
Nec mihi continget te morante mori,
Ipſe tua interdū venerabor operta ſepulcro
Oſſa, ferens tristes mūnera ad inferias.
Cupreſſumq̄, et amomum, et vana rubet hū
myſtaq̄.

Mistaque purpureo lilia cana croco.
 Nec me dilectâ quisquâ diuellet ab vziâ,
 Quin prius eî lacrymas oscula blada feram.
 At tibi siue leges lætæe gramina ruxæ,
 Pallida qua nibeos abluit vnda gregis:
 Seu carpes rutilos motis sub vëstite flores
 Cui memora ambrosio preiseris alta pede,
 Siue Agerontæi patiabeze litoris ora,
 Siue vbi cumq; sacris Manibus hospitium est.
 Semper noster Amor crocyno velatus amictu,
 Alterutrum claudat sedulus vque latus.
 Vade vxor, tumulo tibi ver, tibi cinnama crescat,
 Te pia, non vlllo pondere terra tegat:
 Te lauri virides, te mollis amaxacus ornet,
 Surgat et ad cineres, Myrtus opara tuos.
 Ad zunculum meum. HENR.

GROVFIVM.

Dum patria ingenti bellorum quassa tumultu
 Atq; dolor, Hispanæ ferbit anaritia.
 Te GROVFI, placida meditante comoda pacis,
 Non equidem duro detinet hospitio.
 Quæ quondam Antoni celebrata est nomine bello,
 Diues aquis, campis fertilis vberibus.
 Hic, animo indulges; patriæq; oblitus abita,

Traducis, nulla tempora tristitia.
Atque inter charos, suavisima turba Jovales
Mollibus in pratis otia lentus amas.
Felix: quem medias inter cytherea puellas
Contempto patitur buere coniugio.
At mihi sanis Amor primo sub flore iuventa,
Pallenti tristem proxat in ore notam.
Ille scotos obruit, ille suis invenilia pectora telis,
Imaque crudeles abdit in ossa faces.
Ille oculos frustra lacrymis consumere, neque
Non audituros cogit adire Deos.
Vnicuique dedit morbo natura levamen:
Solus Amor Medica respicit artis opem.
Hunc neque Thessala philtrea queunt, nec pocula Graecae
Pellere, nec magico saga ministerio.
Quae tamen iratos demulcet carmine ventos
Cum libet & rivi flectit euntis iter.
Cum libet obscuro depellit ab aethere nimbos
Cum libet, & solis nubibus atra ora tegit.
Sicne igitur tenues (proh De) mens ibit in auras
Spiritus: atque alio queres in orbe larem?
Parcite, vix misero steterat vigintimus annus
Iniecit primū cū mihi xantho. puer.
Parcite, non ego latiferas miscere civitas

Nec didici tinctas sanguine habere manus.
 Nec mea vos laetit petulanti lingua cassinno,
 Illa sed ad laudes officiosa fuit.
 Mi modo Laurigeri arripit pellacia Rhabri
 Et quae muscosis myrmurabat vnda iugis.
 Mi nemora, et montes, & operati gramine campi,
 et placuit nitidi fluminis hospitium.
 Hyste ego contentus, quoadiu mea fata tulerunt,
 Haud alias volui quæzere delicias.
 Sed quorsum hæc surdas iacio mole famus ad aures
 Quæ nullus nosunt flectere verba Deos.
 Scilicet & Venereis puerposi vera feruntur
 Sæpe dedit victas Juppiter ipse manus.
 Testis tui miseram lunaret cornua frontem
 Hæc et Alcmena, testis et Antiope.
 Atque alæ, quas olim Deus heroinas
 Callidus in falsis ludit imaginibus.
 Quandoque ipsæ soluent mihi pensa prozes
 Et mea lætæus obzuet ora liquor.
 GROVEI iam nostræ pes invidiosa iubente
 At nox cura mea sola futare neci.
 Qua TRAJECTINIS Phenus pater incubat arvis,
 Et Flora irrigua versicolorat humum.
 Fac cineres atq; ossa tui collecta poetæ
 Contegat

Contingat exiguo cespite molle solum
Nec grabe sit violas et purpureos hyacinthos
Inferere et posito byrsa prae fauo:
Lacque nouum, et cyathos amosi fundat Jacobi,
Ac tumulu lymphae pargere utraq manū:
Adde etiam verbas: sed quos monstrante cotūna
Spectet ab Urbana Velificator aquā:

CIVIS NUNC VIRIDI CINIS HAC TELLURE RECVRIT,
MAGNVS AT INFELIX NYRER AMATOR ERAT.

VARIA

ITV. AD ELYSIVM MAGNĀ REGIONE VIARVM
HVIC MISERO FVERAT FATV IN AMORE MORI.

Grata ego tunc forsan Venere de cespite Myrtus
Exurgam, aut patulā populus alba comā.
Cui iuuenis, iuuenemq suum comitata puella,
Annua solenni tempore dona ferent.
Narcissumque Crocumq et formosā cyparissum,
Liliaque, et bernis plena canistra rosis.
Auguroz atque erit illa dies cū nostra DIANA
Inferet ambrosios in meā regna pedis:
Et iam prateritas reuocans sub pectora flāmas
Planget amatoris tempora lapsa sui:
Ac dicet: RIRAM hanc que nūc nobis myrtus in umbra
Altaque siluestres tollis in astra iugas:
Olim telyzeri Volucris Venereisque sacerdos,
Et nostri fidus cultor amoris eras.
Hac inuat ergo tibi roseis cotexta gemytis
Deque

Deque meis Lacrymis humida serata dare.
 Te colat assiduis nympharum turba choræis,
 Te Corydon, flabās te Melibæus amet.
 Sit musco tuus ac redimitus baccare caudex,
 Quem theni aeternū Martius humor alat.
 Te tepidi: mollis circumstrepit aura fauons,
 Frigūe tuis folijs plurima cantet avis.
 Et cum sol vitreas vultum declinat in undas,
 Et cum nascentem fundit ab axe diem.
 Nec te frigore carpat hyems, nec solibus æstas,
 Delibetque tuas nulla securis opes.
 Viue diu, cunctis arbor veneranda puellis
 O animi requies, delitiumque meū.
 Tu fueris cura semper mihi, diu rehet umbram,
 Nabita Persephones trans Acheronta meam.
 Sic illa, atque ego tum, concusso vertice plaudes
 Edam signa mea conscia lætitiæ;
 Et circum patulas diffundā densæq; umbras
 Attollamq; animos luxuriante comā.
 Cedent comifera mihi tūc in honore Cupressus,
 Cedet et intonso laticus adusta deo.

Ex autogz. C. Musij
Ad Corn. Burchiam cognatum
ogdoastuos

Sape mihi, utque reor, non ficto pectore suades
Cognate, ut redeam dum licet in patriam:
Scilicet in terris ne fors moriar peregrinis
A patria et charis tot procul a socijs.
Tecum age, quid refert Delphis moriar de peregre
Tantunda ad superos undique quando via est.
Mens bona dat caelos quam si hic nunc numina possint
Quid Solyme maius, quid mihi Roma dabit:
Quid Delphi maius patria nostra dabit.

Ciconia Delphica.

Ad Gtiodocum Henrici Delphium.

editum

Cum forte Delphorum oppidum
Neglecto ignis baret
Non mille quantum proximis
Vidit betustas seculis
Res bis stupenda & omnium
Fodere vatun & Rhetorum
Vulganda scriptis accidit:
Nam cum domorum culmina
Turresque templorum editas
Flammæ voraret stridula
Ecce hic timebat prolabus
Tenerimis, inbestibus,

Musij: Guicardini
in discip. Boetij
et Jun. in Rhet.

Tristis

Frustris parens Ciconia :
 Nec quid misella conferat
 In summo opis periculo
 Habebat, acriam tamen
 Tectis in Heuteri arduis
 Nidum petit. circumvolat
 Omnesque pertentat bias
 Nunc ore curuo nunc pede ex =
 emisse charos impio
 pullos volens incendio :
 Donec pijs conatibus
 Frustrata, speque perdita
 Se sponte in ignem comicit
 cum dulcibus natis suis
 Malens decore commozi,
 Quam non praesse et viuere.
 Iam graeca sit bel Italia
 Sic quae in parentes est pia
 Haec Delphica est Ciconia

Distigon

Jo: Vultei Romenis

PLUS ULTRA nuper dicebas CAROLE, sed Mars
 plus retro, vel te dicere s'iste iubet.

Resp. Musij

plus retro, non plus Ultra me dicere iussim

VULTEIVS scripsit quidam epigrammaticus
 Illa domi sed enim iuuenis mendacia fingens
 Non

extat excusu cum
 alijs poemat. ap. plant.
 quarta forma d. 1566.

Non vidit Regem retro abiisse suum
Promde homini ignosco, qui sic blanditur, innotis
Regia pro nummis munita ut accipiat.

Ad illud N. Burbomij

In Cesare.

Quae monosyllaba sunt. 239

Quae dissyllaba sunt tria maxima nomina Gallo
Cesare, papa, Deus, sunt metuenda tibi.
Cesare, ne te iterum capiat, max^{atque} priorum
Te numero exturbet, ne solo inde Deus.

Ad illud item Burbomij,
maiori Carole cede

Burbomius suadet me Gallo cedere, vates,
Vt potest maiori viribus atq; opibus
Verum ego tum captum regna intra Hispanica traxi
Debes cur victo cedere, non video.

De Carolo & Francisco

Carolus Franciscum, carum Franciscus iniquum
Dicit, et iniusta bella movere manu
Hic vocat Italici hic Turca pellit ab oris
Causa, agedum dicas, utrius est melior?

Ad Salmonium Maccinū

pro Cesare.

Miror, cum tibi sint tam mitia pectora, miror
Vnde Marine tibi tot maledicta fluunt,
Cesarem in iuvenem. Vestri sine Cesare nunquid
opposito

Opposito est Regis gloria magna minor:
 Et male famandus fuerat bonus Induperator
 Rex tibi quod multa laude dignus erat:
 Franciscus bonus est, nil pugno, Carolus ego
 Seditis malus est parte Maxime, nego.

Ad eundem

Heptasyllabum.

Hoc batem proprie esse Christianum est
 Sacris carminibus piaque voce
 Cum rerum genitore Spirituque
 Christum psallere, predicare Christum, &
 Hymnis dicere laudibusque ferre
 Quod Prudentius ille consularis
 Diuusque Ambrosius gravisque Arator,
 Et quod Sedulius, quod et Luuencus
 Scotorum decus hic & hic Iberum
 Fecerunt, bonus et Lyca Guilielmus Gul. Gond.
 Quem raptum Batabi dolent poetam;
 Quod tot casti alij sacrique vates
 Tuque continue facis Maxime,
 Nam hos auidē hos mihi per amos
 Optatos, modo iam videmus hymnos
 Per nostros etiam volare Belgas
 Nominis / me non Maximiani
 Viuaci et patriæ lyraeque honore,
 Ipse quos quater ampliusque legi
 Et si quid bene iudico, probabi
 Non tantum quod eos meus Maximus
cantabit

Cantant numeris Horatianis
Sed multo magis ac magis fere quod
Sperant Christiada intempestus.
Exceptis quibus usque liberatis
Bellis celebras tuos patronos
Francisci et quibus ante gloriosos
Quam victor fuit canis triumphos.
In illis siquidem nimis maligne
Et pleno Carolum invidenter ore
Cum toto Imperio illiusque regnis,
(Da veris veniam Marine ductis)
Infamamq; notasq; mordicasque
Et que non faciat latro diuinus
Nocturnus de leuiq; creduloque
Augustum populo patrasse diris
Quod quid est aliud? nouem per oro
Musas non ideo tibi latine
Que lyre dederunt locum secundum
Quam flammis oleum ardere? et ruentes
Vltro ad arma vocare ad arma reges.
Quos magis decuit tube canore
Ad pacis placidas cedere leges.
Delphinus cecidit tuis veneno
Extinctus, cecidit, quid est? qd? Ergo?
Cæsar hoc potuit nefas iubeere?
Nefas hoc potuit iubeere Cæsar.

Cæsar

Cesar innocuus piusq; Cesar!
 Cesar maximus optimusq; Cesar!

Sed non hic ego par patri respondam
 Nec de rege tuo loquar sinistre
 Nec te qualia scripseris recludam
 Quae transcribis omnibusque hippis
 Nota per trucidum feruntur orbem.

Tamen quicquid id est mali Macrine
 Et quacumque animi incitatione
 Aut quali ratione cunque motus
 Quove Apollines coactus aestro
 Tot dira expuere es potis venena!

Virtutem nibeo colore pulchrum
 Cesarem solio sedentem in aureo
 Atro carmine turpiter notare
 (Nil dicam ut grauiusq; acerbiusq;)
 Hoc vatem minime esse christianum est.

Ad poetas Gallos

Clari homines doctiq; viri acerrimae poetae
 Quis sua castalia Gallia pbet aquas,
 Ecquod in Augustum diam male peractis artem?
 Quo melius nihil et grandius orbis habet
 idem Musius.

De Carolo nimis facile est maledicere Verè
 Sed male de Carolo dicere nemo potis.

In nuptias Joannis Bizotij

Saltate in numerum iuuenes temereq. puella
Vosque pudicitiae constantia lumina matris:
Confertis manibus tortum nunc ducite funem:
pellite humum pedibus, gemiales linquite metas:
Exiit occiduis lignis Cethezeus undis
Mox adicit virgo, & deductus ab agmine ponus.
Huc Hymenaeae pedem, huc fer gaudia & oscula mille.

Quin agite, & posita paulisper fronte serenis
Vocibus, inque bicem, aequales depromite carmen,
Gratantes sponso & socialia federa sponse:
Otia muta fugit Veneris dux impiger almae,
Arbitre & placidi felix Hymeneus amoris.
Et cum carminibus florum aspergite nimbos.
Huc Hymenaeae pedem, huc fer gaudia & oscula mille.

En noua nupta suo thalamo vestigia profert,
Flammeolo posito, vultusque relecta benustos.
Qualis Erythraeus roseo mecat ore Pyropus,
pallentes Onychos inter viridesque Smaragdos
Qualis ne fidalia Veneris rosa tincta cruore,
Flauentemque Crocum superat vescumy papabiz.
Huc Hymenaeae pedem, huc fer gaudia & oscula mille.

En thalamo sponsus placidus Bizotius effert,
Atque alias quatet ille faces, noua lumina pulsat,
Feruidus igne nouo, & flamma Cetheze de purit.

Cyprigena / ponsus, Leda aut concuge dignus.
 Hesperus, Oceani qualis caput exeret undis,
 Astragus conboluit picea sub nocte minora.
 Huc Hymenæe pedem, huc fer gaudia et oscula mille.

Nulla sinistra dies, no fidisa Lena Saturni,
 Non rubigineo has tadas dente impetat unquam
 Fascinus, aut drea feraha semina vitis:
 Exulet hinc tustis tustis morbus, tu robur vltiq
 Asclepi / oboles constans Hygeiae perennus
 Huc Hymenæe pedem, huc fer gaudia & oscula mille.

Molliter amplexus teneros coniungite et vltmos
 Implicat aërias vitis frondosa flagellis:
 Qualiter aut hederâ quercus vmbritur opara:
 Dulcia litetis compressus oscula consis
 Vestræque raucionis non vincat muremdea turtur.
 Huc Hymenæe pedem, huc fer gaudia et oscula mille.

Felices anime metam decerente ad vman,
 Sit studium vobis numeroa ptotis honore
 Felicem complere domum, Tunone secunda,
 Patruetiamq; breui sponsi de nomine gentem
 Adite, quæ pulchra referat virtute parentes.
 Desine nunc Hymenæe, tuos ra / enfimus vgendis.

Habe. fumus ludebat.

Ad rob. et praclaru myalari eruditione &
 prudentia virum Theod. Cantoru. M. Nathe
 Sasbolki Jc. phaleucium.

Jmmen/

Immensus plurimi labore libros
Scripserunt tenet gram uidente,
Hedentes pueris latina uerbis
Tantum Teutonicis: sed in loquelam
Voces Teutonicas referre Gallam
Ut iusto colophone adimpleatur
perfectum numeris utraque lingua
Opus, præficiens adusque quicquam
Consummet studio ridentorum
Scriptorum monumenta Gallitana,
Extat nullus, & improbos labores
Multi qui pueros solent iuuare;
fecerunt. Quare quotquot ediderunt
Voces hactenus ordine explicatas
Gallorum proprio modo loquendi
Cedant pro miseris tibi libette
Ut lana a radis micante sole.

Hæc Cantere dedit labore magno
Sabbatus tibi pedulus Martias
Lete dum grabora præpararet
Que leges reparant manu suprema
Ut postrema solent balere primis.

Vidi quædam ex autogr. utraque
Aurati ap. Canter. Jun.
quæru initia ut sequuntur

In hymnos P. Ronsardi Sapientici
Ad Odetum Castilonensem card.

I.
 In novos hymnos nouus hymnus et mi
 psallitur forsan manus ut manus si
 Inbidus laicet pede pes lauetur
 25. Ipse sed in me sunt 17
 copulae.

In literatissima & literarum amantissima
 principe D. Margat. Regis sororem

STROPHE

Cum naufragus ilet Ulysses
 Absque remo & remige 25.

Ad doctiss. virg. Camilla Morella.

O nec paterni degener ingeni,
 Et matre docta filia doctior,
 si tu Morelli vera proles,
 veraque filia Deloinea: 25. 26. copul. 4.

Ad invictiss. GALLIAE Regem HENR. II
 de horrenda tempestate Caleticam
 victoriam subsecuta.

Magnos saepe maris turbinis impetus
 Interluna dant, scilicet acrius
 Tum bacchantibus in finitimū mare
 Arctois Aquilonibus. 25. 14. cop.

Pindari pythiorum ode 7 ad Hieron.
 Syracusium curru victorem

Aurea o testudo phaebo
 pulchri, flavicomisq; simul
 pignus in cae datum. 25.

Ad Regem, de pacificata Scotia.

Arcu lethæ fauces quæ maris obfidet,
verum ipsa bellis nuper atrocibus
obfessa cum bim Scotam et Anglam
Bis duo mille tulere Galli. 21. 10. 109.

Ex Lovan. Acad.
Vernulei.

Secundus Academiæ Rector fuit Jo: a
Groenbeeck & familia Gerardi epi lod.
a^o 1427.

Adriang flor. postea. Ro: pont. a^o 1493 et
1501 iterum

Cunerus petri eps sine leobardensis lob.
Rector

Henricus Cuyckius

Nicol. Everardi

Ruardus Tapperus

Rectores lobanensis.

tertius cancellarius Academiæ fuit Nic.

Ruticus Luxemburgensis Lobanensis et
Hademensis præpositus.

Rogerus de Taxis protonotarius recti d. burg.

Ant. Vespens. Ditanus Jo: Bapt. magistri

Cursorum fil. & Acad. lob. cancellarius.

V.

Trarecten. eps consecrator Acad. Loban.

Gul. Fabricius Nobiomagus 15. Acad. Loban.

consecrator a^o 1626.

Adam. Siboldus Franciscanus Latinè Græcè

Hebraicè peritus. In philosophia singularis

In theologia Ximius. Tapperi & Hesselii

discipulo

discipulus. Erat vir qui splendescere in Acad.
poterat, sed latec in D. Fz. ordine voluit
quanquam latec in iuditione et vita sanc-
tissima claruit. Decessit Lobanij a^o 1553.

Leonardus Lessius Brigstanus Fz. obiit. 1623.

Theodoruz Smifinc Westphalg inborna. Fz. Fz.
Lobanij ob. a^o 1626.

Dhts, Emanuel Ambrosius, Antonig de Croz
filij D. Johis de Croz comitis de Solze eq.
auxii velleis.

Fuit primus Vet. hist. professor Lobanij
Jo Scadius, qui cum or fecer doctrina
liberali imbutus est, tum in Mathema-
ticis disciplinis primas sua etate tulit.
Lib. 2 c. 9. Acad. Loban.

In obitum optima Famiae
 Johanna Goyera conjugis Cor. Wycherzsky
 in fine anni 1626 placide in dno
 quiescentis.

Hic virtus, probitasque vacent, et nobili sexus
 Faminei exemplum, tristi hac requiescit in urna.
 Quae pacem amplexu, in vita hac nunc pace, perenni
 post mundi turbas per secula cuncta fruatur.

Dum vixit pacis studiosa, in pace perenni
 Post vite incertitas turbas per secula quiescat.

Ingens visus Amor, placidaeque adhaereta quieti
 Mens pia ad Aethereas subito discebat auras,
 Cum tota in lachrymas rerum natura resolvens,
 Et fletu terras, et planctibus aera complet.

Hendecasyllabi Cass. Barlaei ad
 A. B. Buchelium. Fe. cum librorum
 H. Goltzj de numismatis Rom. lectione
 eidem concessisset.

Vultus Aeneadam, lucas Quiritum,
 stantem curripis, effarsisq; Romanam,
 Et Romae dominos, & illa quondam
 Belli fulmina, Romulique Arpem,
 Nobis Goltzius exhibet videnas,

Tu

Tu praebes mihi Bucheli legendos :
Deotasque animas peremitati
Transcribis mihi, lege non loquenda.
Specto Juliaden, verenda, qualis
Dictator tulit ora, vel remissa
obnubit caput infula sacerdos.
Agnosco phialasque, laureasque,
Et stellas, aquilas, decempedaesque,
Vexillum, capedunculas, aratrum,
Cultros cum lituis, faces, patellas,
Urnas, pilea Flaminum, securas,
Et quaecumque sibi poposcit Augur,
Vel quae promeruit sibi triumphans.
Hic cernas patria notas parentis,
Cernas indigetam : suasque quali
Deducat genitore, Casae ortus,
Aenea, Venereisque matris ora ;
Sic viatrix fuit illa, siue Felix,
Seu malit Genetrix Deum vocari.
Luget Gallia perditis trophaeis,
Lugent Teutonae, et patre bicornis
Romanas regit imbidus cohortes.
Aegypto domita ruunt carinae,
Et fiendet Crocodilus ; ampla Nili

Rostus ostia permeat viator.
 Ultor Brutus adest, trucesq; feras
 Ostentat Latio, comesq; Casca
 Tollit pilea fascibus exceptis.
 Indignos caput improbum feroris
 Antoni lepidusque me triumphis
 plus vultu reficit, gravi, severo;
 Dum victor demat Asturas superbos,
 Exarinatq; Tagum, ferumq; Batum,
 Aut grandem fodit altior caballum;
 Antecurru domina pererrat urbem;
 Aut vastos regit Imperator Afros:
 Aut sabi exlevij's reget Leonis.
 Resi ter geminos sodalitates
 Antoni Lepidusq; Casarisque
 Non hostes satis, aut satis benignos,
 Non charas satis aut salub' malignos,
 Nec iunctos bene, nec male potentes.
 Vibrant Armenij graves sagittas:
 Vincit ventidius duplexq; serpens
 Hinc illinc capiti imminet, virosq;
 Fungit castra manus, fides maniplos,
 Egyptum Latio; sereniores
 Expandit celebris virago vultus,
 Et sculpto Cleopatra fulget auro.

At tu

Ab tū qui titulus Deum superbis,
Vatum grande decus, decus iubente
Jam consul totius, tribung, augur,
Dei nate patris trophæa fuso
Octavi^a tua suspicis metallo.
Iam Trinacria, iam subacta Memphis,
Victores tibi consecrant figuras,
Sacrat Bibelis ipsa, Cantaberque
Et qui signa ferunt, reducta partem.
Te Germanicæ posteræ loquentur,
Dum chaucos fraxos, dum cheruscos,
Cathos subdis, et impigre Vurgis
Arcenses solis tuis pharetras.
sub te Rhenus arundifer recumbit,
Albis paret, et Amasis vagiq;
Parent Vindelici, nobisque victi
prebent premia pmeam triumphis.
Aras intueor, bases, columnas
Cypnos, quercæ erta, tot quadrigas
Deauctos, peregre tibi colonos,
Taurorum iuga, quosque græcus, Afer,
Europæque Atræque iunctus orbis
sculpendo tibi dedicant honores.
Cedunt arma toga, ferocientem
Claudent templa Deum, tuosq; felix

Ostendit Capes incertatus ortus
 Et lauri tibi militant peremnes.
 Mox fastos mihi Consules recludunt,
 Et qua Caesaribus priora seris
 Currunt secula, temporumq; fascis:
 Gallos, Semproniosq; Claudioque
 Pictores, Rutulosq; Tuniosq;
 Flaccos posthumos, Attiliosque
 Fortes Scipadas, patretilosque,
 Cottas, Emilios, Getas, Metellos,
 Et clavos domitis duces Faliscis,
 Et clavos Siculis duces subactis
 Captisque Insubrib; duces ovantes,
 Et victum Fabio morante Poenum,
 Pressis Sardibus inclytum Matsonem,
 Imbelles Ligures, Philes, Cethegos,
 Et Gracchos, querulos graves Catanes,
 Mixtosq; omnibus elites galeros.
 Quid Drusos referam? quid Africanos?
 Rhones, Curiosq; castosque
 Scauros, Cecillos, papyriosque
 Et capto Mariam ferum Jugurtha.
 Quos ne dicere singulos laborem,
 Quotquot Romulidum duces fieri,
 Quotquot Goltius exhibet videndos,
 Tu donas mihi Bucherū legendos.

Amplius t.

D. V. Az. BUCHELIO 16 annu rā,
quem vocant climacteru ingreſſo
Casspar Barleus S. D. P.

*

Qui mihi Romano celebres ſculptore tabellas,
Pictumq; Dureri manu
Mittis opus, Cumulasque nobis mea debita donis,
Et pre me grabas tuo:

Barleai, venerande ſenex, cape vota preceſſe,
Qua pronus æther audiat.

Vive diu felix animi, nec ſtamina feſſis
Abrumpat Atropos, ſuis
Nec tibi fatalis veniat, qui rā venit, annus;
Sed lata currant ſecula
Propitique dies, et non ignava ſenectus
Valeansq; amicis otium:

Carminibus ſi ſaga patrem Medea recoxit,
Lacerumq; Ferris Verbum
Reddidit inventis præſans Epidaurius herbis:

Si uera fatorum clamat
Calliope, prohibetque mori: tibi tempora et aſſos,
Et ver iuuenta primulum

Puerum quoq; reddit amor, rugasq; ſeniles,
Canumque BUCHELI caput

Frecuſusq; graues, docteq; incommoda lingue
Vatum refringent carmina.

Quin

Quam tibi pegasæis iuuenescet lusbis Hebe
 Præcipue Musarum furor
 Inter Apollineas faciet revirescere lauros,
 Eposq; grande proloqui:
 Quale ad Arundifredi quondam placidissima Rheni
 Fluuenta, suspiri puer:
 Quale tuo gaudens hausit Canterg ab ore
 Totque erudita nomina
 In nitidi fulgent Soles, votisque poeta
 Fabere Bifrons creditur
 Quæ renascuntur faciles pmittere menses,
 Criticæque temporis notas
 Proscussisse tibi. Quod si mea carmina fallunt
 Ac fata possent hospitem,
 Ingentis promissa Dei, partæque salutis
 Momenta languens cogita.
 Ipse ego que poterunt mortis lenire dolores,
 Cunas redemptoris tui
 Natalesque humiles, ipsi venerabile coelo
 PRÆSEPE consecro tibi.

IN PRÆSEPE vagientis CHRISTI

SCAZON.

Præsepe magni sella sospitatoris

Ademy
 *

Idemque sedes aethior creatoris
Spretum cubile, culcitraq; nō grandes
Summi monarchæ, principisq; terrarum:
Ego superbus, fastuosus, elatus,
Auro renidens, sericatus, et stroma,
Et purpuratus, et puer decoratus
Hic hic inanes arrogantia cretas,
pectus prophanum, turgidasq; cervices,
Extremq; fastum, et seculū tumens damno.

Cuna Tonantis lectule Imperatoris,
Cum te tuumq; illustre dedecus specto,
Sordent triumphi, sceptra, regna, Fortunæ,
Fasces, trophæa, vetium, vetustates,
Auroq; quicquid, purpurâq; resplendet.
Attende quisquis tonsus, et capillatus
Incedis alte, vertitēq; sublimis
Infers Olympo: Tuque Virgo, que furo
Mentiris annos, exprobrasque natura.
En ipsa coeli prædicanda maiestas
Sordescit, ipso despiciatur vulgo,
Egena rerum: vilibusque sub pannis
Crependisq; grande nomen occultat.
Tu delicata turba, tuque rursata,
Et circulata, cui monilibus dextra,

Collum

Collum gravatur torquibus, cui calcar,
 periscelis superba, fibula, frena,
 Solis laeessunt numen, et diem vident:
 Praesepe sanctum, pauperesq; natales.
 Supplex adora. quid iuvat superbire?
 Vili Redemptor tantus, incubat fano,
 Hac vagit aula, anhelitug; brutorum
 Blande incaluit. O stupenda paupertas.
 Creator orbis angulo iacet paruo
 pene exul orbis: Vestiumq; donator
 Fastidit illas: ipse regibus maior
 Rex univarsi, regios fugit cultus:
 Opesque nescit, omnium ministrator.
 Non inter olidas murices Sabaeorum,
 Crocumq; cinnamumq; balsamum fragrans
 Infans lenidet, Attalosq; vel dices
 Pelopos laeessit, Persicosq; splendores.
 Non hic faspis margarita, Beryllus,
 Fulgens smaragdus ista fulcra collustrat.
 Puer ipse splendor omnis, et sibi lux est,
 Sibi ipse fulgor, ipse lumen, et sidus,
 Omnisq; pyxis elegantiae rerum.

Augusta proles, nate patris excelsi
 pater salutis; orbis arbiter magni,
 Squal

Squallentis obsolete sordibus lecti,
Vbi illa decoris sempiterna maiestas,
Paresque patri gloria tua fauces?
Vbi patenti imperii potens sceptrum?
Vbi tribunal coelestem gero sceptrum?
Ex quo per omnes iura dividis terras
Mandata ponto, iussa manibus dictas,
An caeca superos vexat aera fortuna,
Regemq; folio pepulit atra tempestas?
An illa tristis, maesta fors egestatis
premit volentem, & pauperesq; paupertas
Dives foeculat, & nunc modestae praebes
Exemplar orbi, turgidosq; despectas?

Horrete fucis, oblitae meretrices,
Horrete marmorata principum lecta:
Auri crepantes foeda pondera iniusti:
Et praese habentes despicatui canctos:
Elata pompa: luro, ganeo, gnatio,
Eris patrem lacinator et gurgis,
Et qui culinas, fervidasq; venaris
Aulas potentum; ingurgitator inbise,
Bellazis assuete, siue pastillis,
Vniq; semp optimi pitissator,
Quiq; omne legis aulicae refers punctum:
Hic discere paruo victitare, sublustri

Habitare

Habitare lecto, veste contegi rupta,
 Inter boatus habitusque taurorum
 Haurire vitam. Quisquis hic opes pendis,
 Nescis futuras; gloriaeque captator,
 Spernis perennem. Pauper occupa caelum
 Et qua praestit Redemptor, hanc gradum flecte.

C. B.

R. D. ^{mbi} Viri Arnoldo BUCHELLO. &c.

Docte Senex, qua sacra feceris caepe faderis arrham;
 Quam meus & casto pectore mittit amor.
 Non scopulis fixam Andromedam, penasque Promethei
 Hippolytiq; obitus, & optaque membra Leges;
 Non Tityi recedat, aut rapidos fixionis orbis,
 Titanumq; graves Enceladusq; vices.
 Haec mihi, quae sunt vatum mendacia chartis,
 Exhibet extinctum pagina nostra Deum.
 Si quateni cederint humiles solatra CYNÆ,
 Calcabunt cunctos. Cave veneranda metus.

ELEGIA AD CHRISTVM IN CARCE

pendentem.

Nonne O CHRISTE tuas humilis prosternor ad aras,
 Et veneror mortis celsa theatra tuae.
 Ita pateris, sed culpa mea est; tu caimimis exors
 Inaplicij pendis tristia fata mei.
 Se seragit Natura ream; tu victima liges.

Alber

Alterius scelus et alteriusq; dolor.
Nomina debemus, sed tu vadimonia prestas;
Nostraque propitius debita sponsori habes.
Dextra tibi heretosa riget; mea sola scelerata est;
Nec sentit penam noxia dextra suam.
Fumocuum qui mucro latus transtigit, aberrat:
Debentur lateri vulnus & hasta meo.
Improbis immitti lingua tibi lavit aceto
Miles; at haec nostra proluat unda sitim.
Spinea regalem tibi cingit adorea frontem.
At pudor humani nominis illa fuit.
Cur secat immentata tergo vibrice flagellum?
Et cruor e sacro corpore supus abit?
Hoc tergo Judae feri. mea perfida vita est,
Perfida mens, perdis perfida lingua suis.
Expuit in sacros vultus sceleratus Apella.
Confue me, frontis gloria vultus mea est.
Heu, frungere tuas adamantina vincula palmas.
Brachia erant vinculis nostra liganda suis.
Qua castris gemis: dampnati coefferis umbra
Me tegat, et fraus abdat opaca meas.
Latro datur socius: miti lupus assidet agno:
Et numerum impretas cum pietate facit.
Hic latro collega mihi, consorsque malorum est,
Talis

Talis ego merui parte sedere chori.
 Iudicis ipse tui toties abolveris ore :
 Sum sceleris iudex, testis et ipse mei.
 Heu miser infamis fibras mala pondera ligni,
 Et rigoris sortas busta futura rogi.
 Me grave lassat onus ; ut kijs succumbere doctus
 Debebam merita succubuisse cruci.
 CHASTE, quid exanimi ducis suspiria planctu :
 Verberat de patris moesta querela latus.
 Me me, adsum, qui feci, in me converte furoris
 Fulmina, me media deferre morte pater.
 Quid fia, quid moriens claudis tua lumina Jesu ?
 Sola fuit fonti haec debita poena mihi.
 Crux salve veneranda, mei medicina doloris,
 Spes mea, recantum portus et ara precum.
 Praedium miseris, tibi tutela labantis,
 Unica Christi adum gloria, vita, salus.
 Hoc signo me Christe beas, altare, sacerdos
 Victimam ; cunctas unas iam minor ipse Deo es.
 Ora tibi prono pendunt proclivis vultu :
 Ustula vis populo figere planda tuo.
 Sunt expansa tibi totum amplexantia mundum
 Brachia, at hic speciem gestus amantis habet.
 Dexteram Idumeos manus advocat, altera gentes :
 Sic mories cunctos vivere posse cupis.
 Desillat madidis lachrymarum flumen ocellis,
 Abluat ut lachrymas, flebilis unda meas

Et qui secunda Lavet peccantis crimina mundi,
Sanguinis ex isto corpore rivus abit.
Gaudia nostra dolor, peperitque infamia famam:
Et mea captivus libera colla facis.
Quae te flagra premunt, flagris me absolvere possunt;
Et ne cedere homo, cederis ipse deus.
Cingit spina caput; sed quae marcescere nescit,
Facta meo capiti spina corona fuit.
Gestat arundineum regalis dextera sceptrum,
Ne desint tibi Sceptra futura meis.
Deserens, ne me pereuntem deserat aether,
Et tua fit quæstus meta querela mei.
Mors tua vita mihi est, atque isto funere nascor;
Quemque tibi rapiunt, dant mihi fata diem.
Cur timeam? fidei una mea fiducia crux est.
Cur timeam? rigidas crux habet una minas.
Cur peccem? tanti sponsaris morte redemptus;
Cur peccem semitus cū subit hora tui?
Hæc facies, hæc massa Dei pendentis imago,
Nec me peccantem, nec sinit esse reum.

C. Barlaeus.

Ad Amplis. & claris. Virū Pn. Adrian.
VANDERBACHIVM J.C. & poetā doctis. amicū.

D. m. c.

Omne tulit punctum, qui tractat idonea vita;
Vtile quid dulci miscet & ille sapit.

*

Tu quia vesiculis iucunda & idonea misces:
Quid nisi laus vati vult comes nec tibi
Fallos, an arguto tam ducis carmina plectro
Vt te umbris stupeat Flaccus in Ellysijs.

Aliud

Retineant abior vales, oblectentque licebit
Prælia magnanimæ qui decimere tubæ:
Me vander Brachii delectant carmina vatis,
Carmina de sacris plærague sumpta libris:
Cedite qui vetitis vates describitis ignes.
Non fiat ad vitam pagina vespa priam
Gloria te Brachii maior post fata manebit,
Qui emollis mores carminis arte feros.

*

Paulus a Gushce Eq. Ho: & p.C.
Ex Tempore.

Dr. Iano Douxe Nordouici poeta
excellenti.

Nugatum nomen non recte veribus matis
Omni tuis ex parte doctis verbis
Et veterum vatum non inferioribus illis
Si verba, verba tamen pectus, aut modos:
Ab leida quorum librum quod miseris ad me,
Ac esse facilis in tuorum iusseris
Nec notum numero, nec tanto munere dignum,
Cum non queam meritas referre gratias:

*

Dum.

Dum memor ipse mei, dum Spiritus hos regget archus
Habere nunquam magne Douza desinam.

Vive diu felix pely non Rectoris amicus
Optata multis secula sed Matthusalem

VI. CL. Febr. 1578.

Gerardus Acgteveltius

Amsfordius

IN ALBANVM.

Belgradum prorex quo Ferdinande vocaris
Flanderacis nomen scribitur ALVA nobis.

Ebraeis autem Transgressio dicitur ALVA.

Contemners rebus quam bene nomen habes.

FAVTER IN LAMBIN. SCRIBENS

Laudat Gifanium.

At tibi de scriptis Cari tam rara merenti
O decus o patris spes generosa tue,

Gifani reddent grates, quascumque mereris.

Castaliae Phoebo cum patre Rerides.

Et tibi sit Gallae convitia temere lingue,

Certat enim pro te Teutonum ora loqui.

Ex autographo
 In literatissima et litterarum amatissima
 principem D. Margaretam Regis
 Imperatricem. 1710. Auratus

*

Strophe prima

Quum naufragus ire Ulysses
 Abque remo, & remige,
 Nudus expes, & caua
 (Qua scrabat. vix prius alta) trabe
 Nuper excussus: nec ultra
 Quoad sequeretur haberet
 Congely: sed cum licet dolosum
 Tam doli fraudesq. cuncta perdidissent:

Antistrophe.

Ne deceret tamen inter
 seu tot pericula
 Strenui vetus viri:
 Flicet de gurgite Cereales
 Maior humana figura
 Exstitit: inter & undas
 pube tenus media sublimis extans
 molibq. solata verbis est gementem.

Epode.

Candida Leucothoea
 Dura nimis est.

Epitaphium canis D. Theod. Thibault.

Authore Ar. Eckio

Dum licuit domini assiduus custosq; comesque
Fidos inter eram gloria magna carere:
Sed postquam senio confectus, forasq; esse
Incepit, ut me omnis gratia deseruit,
In contemptu alij, domusq; nihil memor asti
Olim seruit, me male deseruit.
Quin etiam ante diem fato muletabit amaro
Et percussori premia magna dedit
Quid precer ingratis Domino nisi ut ois in illum
Turba ruat pariter luxuriosa canum
Et latius bene p'ringant; a morsibus autem
Abstineant; durus no' nimis esse velim.

In obitum & abitu clariss. doctiss. ^{mag.}

V. EUERARDI LOLLONIS

Pollens doctrina, pollens virtute et honore
Pollus morte ictus nunc iacet exanimis.
Triste sui desiderium et desiderium ^{subile} linguens:
Dum nec defurys, nec rediturus abit
Non iacet, ab aethali gaudens sublimia fampt
Nec tangit tantum, at lucidus introyt,
Introyt, fructurque bonis nunq; interiturus
Dignaque promerita premia laudis, habet
Pollens divitijs caelestibus et vaga mundi
gandia

gaudia quisquibus ludibriumque putant
Nos tamen interea tua funera Polluo. moesti
Non profecturis prosequimur largissimis.

Amore virtutis benevolentiaq. A. Burgij.
ex autogr. Burgij

Finxit ad effigiem eternam propriamque figuram.
Omnipotens hominum mentes & lumen honesti
vt sapientia possent mores componere vitae
Inbruit Sathan tantog. infestus honori
Inferat casta dira contagine sedem
Pectoris, in perae fecunda semine noxae.
vnde vienda filix neglecto imitatur agro.
Et plorandorum sentina & verpa malorum.
His excludendis summo lex fertur Olympo
opponens penas vitis, virtutibus addens
praemia, praesentis vitae, fructusq. laborum;
praestigiatosis conatur ludere fraudes
At ille infandum prohibendo sicutat ignem
Occultum et veluti praeccepto iratit amorom:

exemplo auctoris hincq.
obscure foedis:

Facies summi mens pura & sancta parentis
Suscepit fragiles moribundi corporis artus,
Et specie humana damnatum venit in orbem,
Eruisitque hominos pestem vitare nefandam
peccati coecis oculos patefecit & aures
clausas curabit, titubantes tramite gressus
Restituit recto, constructaque vincula linguae
Dissolvit, foedos deduxit corpore morbos.

Defunctos

Defunctos fato lucis reuocabit in auras
Expulit horrendam mentis penetrabilis hostem
Atq; adamantinis constrinxit Demona vinctis
Captasq; insidias Robustior acria cepit.

In colum rediens parit charismata sancti
Pneumatis, atq; animos propria praeamine metis
Complebit, normam vitandis atq; sequendis
ponens, & coecum soluens erroribus orbem
praecipue vitaeque suae vitaeque suorum
Eximiam speciem & memoranda exempla reliquit.

Hac quonia resonant verberose Decastica qua
Prodis, & in lucem tenui deducis arenam
Egregie insumis tibi quae Deus otia fecit
Deque tua intendis perlarum lumine lumen
Nam quis non noverit. Ducendis atque manendis
Humanis quantum soleant exempla valere
Mentibus & dubios quocumq; inflectere sensus.

Thibaudus manu Burgij

Si quis Aristotelis penetrare Arcana laborat
Nectereque argutis mystica verba modis,
O produs facilem glossam methodumq; docebit
Plectore qui clausum gerat Aristotelem.

Elogium Frid. Schenck Archiepi tr.

Quis magne Nobilisque Schencki apte tuas
plene laudes inclytas narrauerit.
Qui caeteri quae rara tractant singula
Summa videlicet Juris peritiam,

Quum

Quin pagine Theologicae exactissimam
 scientiam, prudentiam, sapientiam,
 Robur animi, celsamque magnitudinem,
 virtutis om̄ denique excellentiam
 (Nulla estimanda corporis sileo bona)
 Gestas in uno clausa cuncta pectore.
 Tacere praestat ergo quam de plurimis
 Et maxlmis. quere te beatus dotibus
 Natura (blanda SCHENCKIAE genti patens)
 Exile quid, vel impolitum dicere.

NUMERATE.

Alfr. Buechius

Sillone o Smitzel Christo Reglorz. fidelis.

1573

Caelo donandis tristia secula fvgis.

Bellaque de vitas plus quam ciuilia mense
 Illo qui a Martis nomine nomen habet.

Afflicta clade patere tristisque ruinam

Cernere non ultra sustipuere oculi;

Sed petiere locos ubi pax ubi gaudia regnant

vitaeque non ulla di soluennda die

Ossa quidem cineresque tuos hac saxea moles

Detinet, et quicquid tollere fata queant

Stat vero vixitque tuum indelebile nomen

Famaque virtutis non moritura manet.

Ob. cal. x^o April.

Ad pietate & eruditione infigne virum

D. Arnoldum Buecium fc.

Prima tibi magni scripsit cunabula Christi

Ascendentem Deum, & reparantem federa mundo

Calliope

Calliope pudibunda virum. stupuere superbae
Pauperiem cunasque natus, & conscia fastus
Terra sui solito dimittit splendescere cultu.
Altera languidulis Christi morientis ocellis
Indoluit lacrymans, & cari luxit Filii
Funera, fatisq; trabem; & volabile litto
Terrarum sublime caput. Nos crimen in illo
Quisq; suum, & veteris mali vestigia culpa
Vidimus, infandosq; plorabimus ausus.
Nunc idem plorare vetat, que flebitur; atros
Discussit lux ista dies, qua Tartara victor,
Et Rhiegatontgas acies, ipsosque profunda
perdomuit mortis thalamos, & sidera tandem
Induperator abans. magno caelestia plausu
Templa sonant, aliumque Deus subiectus in orbem
Aerios supra tractus, & nubila caeli,
peccante fastidit humum. Tibi consilia rerum
Illustres repetit, BRACHELI venerande triumphos
Mens afflata Deo, et languenti lata reponit
Verba spem, vastique fores Recludit Olympi:
Quaeque per aethereas plandem defessa quiescant
Membra Damas, immoque tuo peccata bonorum
Sors erit, aeternique fluent in saecula menses,
Fatidice monstrat, Chelyo praesente Camena.

Elegia

Elegia in Ascensum Christi in
Caelos.

Magne triumphator Stygis, & pallentis Averni,
 Qui novus extincta victor ab hoste ^{dis} ~~reperis~~,
 Maxime fatorum domitor, quem Tartara, magnas,
 Et oblegent fontem pertrahit aula Dei;
 Grande redux superius domos, patrosque penates,
 Et repetere imperij pristina iura tui.
 Exue laniantes crudeli funere vultus,
 Exue flagitio membra cruenta meo.
 Exue quae frontem spinis redimivit Apella,
 Exue purpurea, nudica spectra toga.
 Altera iam intidos circumdat laurea ornes,
 Et surgent titulis regna paterna nobis.
 Nam tibi promissos Genitor largitur honores,
 Sceptraque das septis subiicienda suis.
 Talis tibi tibi fueret consortia mundi,
 Nequa peccandi limina pandit Enos.
 Talis tueri flammata moenia templi
 Et hinc humanis sudibus exul, adit.
 Quaeque palestimum subijt penetrabile sacros,
 Clara salubriter Enripis umbra fuit.
 Quid mihi praeserta tuos obiectas Roma triumphos?
 Quom.

Quem canimus, caelo iudice victor orat.

Cui faciem omni Cimbri, Persensq; superba,
Et subigis franeris Barbara captivis.

Hic fœcis Ezechi exubias, molisque profunda,
Et spoliis victo de phlegetante refert.

Cui currus, tumidasq; parvas generosa curules,
Hunc dominum mibes offensa vehit.

Illa leves tantum recreant spectanda Quiritis;

Hic captiva gemunt, crimina mors Sathanas:

Immortuæque suis fatis violentia bustis

Et proprios queritur mors superata rogos.

Tunc sic gabijs remuit præconia miles;

Nunc trepidit Angelicis turba beata somis.

Exrepere duces prono Capitolia vultu:

Excepit hic reducem clarior aula Deum.

Succubere truci veterum tot nomina letæ,

Et tumulus magnos condidit Amythos,

Sipyriadasque duos, et Marcia fulmina Divos,

Tantaque victorum corpora terra tegit.

Hic tibi calcati damnabit iura sepulchri

Sub pedibus terras, & sic busta videt.

Læta triumphator diffundit munera Cæsar;

Munera sed brevis sustulit illa dies.

Hic

Hic mihi divitias datus reclelit Olympi
 et sua cuncta ferant secula, fundit opes.
 Sic abiens Saluator ades, sic magni Redemptor
 Non moritura tibi gloria sternit iter.
 Viderat obsequium iam confer premia cœlum
 Metaque exibat lux facta tui.
 Mox humilis, iam clarus obas; rotentag pride
 Alta supergressus sidera, colla lebas.
 Arripis imperium, totus parere paratus,
 Dividit officium terra polusq; tuum.

IANVS DOUSA ad Gerardum Aegteveldam
 cum ad eum poemata sua. Nam recusa
 mitteret.

Quod faustum, felix, & utrique sit utile nostrum;
 En tibi Douzæ pignus amicitiae.

Quod simul inspicies miraberis, & (puto) dices:
 Na tu Bucco nimis ac Batauae auris homo es,
 Scruta tua atq; spinas qui tã procul Amerfordam
 Sustineas Leida mittere abique mihi.

Quò verò hæc? tua legi olim (at sic quoque lass)
 Et vetera, & pridem quæ puer videras.

parva loquor: nunc & tua carmina ructo,
 Illud Leidenis Editionis opus. Hæc,
 Quis negat hoc nimirum? sed sit satis: altera omite
 Salte, meque prius conroquere illa sine. Quid

Quid mihi curam Crambe, quae bis repetita fatiget?
An semel est mentis desipuisse parum?
Confiteor, sed parce precor, fasso, optime parce.
Sic ferma, obque tibi quae cupis, eberiant.
Nuyari libuit (quid enim manifesta negemus?)
Tristitia hinc feret, ut medicina mea.
Nec semel insanisse satis, cumulu addere, in unum quod;
Atque aliam ex alia texere Amazonidem.
Hinc male conceptum placuit geminare furorem:
Succedat eo opus, Carmine quando foret.
Scribet, ut melius possem dare verba indignis;
Glaucomanque oculis obistere Invidia.
Nunc quoque idem facio vitia, ut ne nostra sciantur;
Experti metuens, dentis amantitiam.
Quis pote? bis dicam: simul omnia conturbando,
Muscendoque vagis millia multa modis:
Infinita magna, nec quae incantare legendo
Fabricius, aut Linoz pernumerare quest:
Necve inquam, gratia noceat mala lingua Thaliae,
Tantum Angarum, cum fiat esse damni.

Ad eundem

* Tam bene quam Musis Chrysi socias amorem
Quinque meas, aliquando esse patris, apinas,
Mercedem meritis, nec ut dare, q. dare, verfas,

non bene
coferent.

Et qui

Et qui iuratur me bene velle tibi.

Nobilissimo viro D. Cornelio Vander Nijle

et auctoris
auctoris.

Cum libelli ^{equiti} mei fata, & casus enarraret.

Dum mea ad Euganeas transmittis carmina sedes,

Sola patrocinio carmina tuta tuo:

Probita viæ natum damnat fortuna libellum,

Et solus virus credit in se virus.

Et iam postera Venetum malis clauditur aula,

Sordidamq; famias umbra recondit opes.

Quid primum viri magne, querar? gens Martia bello

Non una nobis sit ratione nocens.

Dumq; timet superum poenas, incusat eundem,

Et totida Musas suspitione, grabat.

Nec te, nec me digna facit. tua munera lustrat,

Et gentum phœbo patre repurgat opus.

Quam mea non facile iudice causa tuetur,

Quam sunt ingenio fata severa meo.

Impurus Catabo credor, Venetique priorq;

Prolyne dominum vexat, at ille librum.

B

Casparus Barlaam

Quarela

De poematum suorum libello, qui contagij
suspectus in Lazaretto ap. Venetos detinetur
par far la contumaria

Carbe liber magna Venetum dum tendis ad urbe,
Fluyres subiture lares, & docta Molini
Atia, et Adriaticis immergas fluctibus arcus.
Quae miserum te fata manent: quae dura moratur
Susceptu Rhamnusia iter: nec conscia fraudum
Carmina, et infidis oneratas mercibus alnos
Filiacos miseris sinis: aborbeat atrox
Insanas Neptunus spes, dignaque furori
Materiam putet esse suo. fera militis ora,
Assuetasque manus sceleris, dextrasque rapaces
Sors mixta premit: placido tibi pagina veru
Currit, et in nullas armata est Belgica Cedet
Calliope, nec dura mea pagina chartae,
Aut omen ferale canant. Quid misera prabi
Numina Pegasus, quid tot merdere sorores,
progenies dilecta Jovi: dignataque celo
Nomina: cur famis non parvum morbida alte
Limina virginibus: cur quas Parnasia rupes
Educat et omnia permissus proliat unda
Includunt LAZARETTA Deas. non turbida pejus,
Aut

infantes dantur
educta Camarinas?
Sic satis

Aut mala caelestes adflant contagia mentes :
 Quique suis fixat seuam Lythona sagillis,
 Telaque in Argochras torz it funesta phalanges,
 Dat Myris veniam Phabus. pater ipse medendi,
 Quod scripti dictavit epos, quem phocidos amnes,
 Castaliosque dibi latices, Epotaque nobis
 Omnia, quae foedas abstergunt flumina sordes.
 Ista canes rabies, hic lethifer occupat aësus
 Palantes per prata boues, hominamq; per artus
 Transeat. Volenta lues. Si carinica pestis
 Corripit, inderus miracula parturit orbis,
 Plusque Diu nocuisse volunt, perterrita quondam
 Semitirum stupuit soboles Minoa iuencum,
 Aut lapidum pluvias Latium tinctosque rubenti
 sanguine Romulidum putros: aut traxe gemetes
 Tarpeia de rupe lupos. plus Adria iam nunc,
 plus Venetus, plus illa timet, q̄ iungitur undis
 Vrbs, diuinam fabricata manu. timet illa poetæ
 Carmen de occultâ nocitura tabe Papyrus.
 Heu pudor. aduersam populus qui terruit Helen,
 Caereasque Aquilas, et tot uicticia lati
 signa tulit, vastoque potens dat iura profundo;
 Quem leges longisq; probant exerata seclis
 Imperij decreta sui, faucesque vetusti:
 Aonidum iam dona pabet, caesamq; amoris
 A folijs chartisque capit. quam fulmina belli,
Nec

Nec circum tumidis terrent irata procellis
Equora, ad imbellis trepidat gens Martia cantus.
parue liberi, mea cura liber: cur vincula mēbris
Implicui preciosa tuis? cur corpora bysso,
Assyrioque tibi strinxi malè cautus honores?
At, nocui, dum pulcher abis: & veste sub ista
Credideris infectum populis abscondere virus,
Et taciti fœmēta mali, si nudus abisses,
Securus opteras ceteros subisse penates,
Et magni pia lecta patris, venerandaq; iamnam
Fortè meas placidè tetigisset dextera Musas.
Non aliter promissa sentit dispendia forme
Hospes, et illustri quisquis spectandus amictu
Alpinas calcare nives, et inhospita tentat
Pyrenæos iuga; que ocio latrone viator
Vudus adit, sola tunc paupertate beatus.
Nunc atrum te limen habet, formidinis aula,
Et funesta domus, pabulo quam pectore luctus,
Examinesque habitant aia, morbiq; fluentes,
Et dolor, & quicquid damnat maligna tenebris.
Suspicio, rabidq; premunt fastidia coeli.
Hic aliquis tibi Inura adolet myrrhamq; crocumq;
Ballamq; et spysa totus caligine fœtus,
Infecturq; scelus medicis exuretur herbis.
Qualibus Aetnae Colchis, fœderata recoxit,

Hippolytus.

Hippolytog diem, lacerosque salutaris artus
 Restituit Phæbi puer; aut iuuenescere possis
 Aurora Tithone tua: vel pristina Cretæ
 Corpora, & amosum reparet Cithærao Phaonem.
 Impurum sic lustrat opus, vitiumq; vetustas
 Expiat, & viuis purgat delubra Deorum
 Sulphure, et actensis solemnia pocula tuedis:
 Aut fallas adpergit aquas: vel ad ubera matris
 Raptat, anhelantem calido sub sanguine portam.
 Quid si Romano Venetus mea pignora ritu
 Expurgare velit, folijsque abvertere pestem
 Eia age, ad Eoi conbersus lumina Solis
 Expediat fruges calathis, sal torreat igne,
 et liquidas modo libet aquas, cæpamque rubentem,
 porrigat, & tostis crines admisceat ovis;
 terque meum curia felix eat hostia librum,
 Spargens rore levi, et rama viridantis olive.
 sic nitidus, sic purus erit, sic criminis expers
 & tenebris tantis iterum dominabitur æstus.

Parve liber, charis nimium semote Batavis,
 Nec domino iam tute tuo, sine labe libelle
 Hosne ego te genui, in casus? ut sordida laudes
 Deprecient Lazaretta tuas? et ludicra dantent
 Filia reum? ut sordes inter, mercesque dolosas
 Deliteas, coelig: tuas innoxie culpam
 Ab querere, & magno referas mea verba MORANO
 et loquere hæc: Non hic solum, venerande Senator,

« Me tangit dolor, aut nostras infamia Musas
 « Detexit. En Regem, mahestatemq; Britannam,
 « En CAROLVM Lazaretta tenent. Quodcumq; libellus
 « Nomen habet, Lazaretta tenent. captiva tenentur
 « Nomina, NASSORIT, et tanta praerona gentis
 « Claustra premunt, Milygg decus; quo vindice solo
 « Audent ecce mea trans saxa Alpina Camoena
 « Ferre gradum. graviora queror. damnata tenentur
 « Numina, Riederis, et vatium fautor Apollo
 « Queque meis plaussit studijs Tritonia Pallas.
 « Deiq; Deoq; latent, vaneq; praecula pestis
 « Exercent superos? quamnam haec vesana vocandi
 « Scutia est? etiam sacros fortuna poetas
 « Vexat? set innocuas audax bacchatur in artes.
 « Vnum hoc Atiq; ceteris celeberrime vindex,
 Haec passus iam fata precor: Da cernere vultus
 Posse tuos, et cum lustratus carcere soluar,
 Perlege, sed facilis, purgatam a peste poesi.

Ad Illustriss. Dominicum MOLINVM
 patricium et Senatorem Venetum

Epigramma.

Pallady dic magne chori, qua vindice Musa
 Clarius in terris exere caput:
 Cuius inbisa meum purgant Lazaretta libella?
 Et nocet infanti suspiciosa domus?
 Si vitium, si crimen habet; si barbara vox est
 est vatis, et ingenium simplicitate cadit:

Nil fumi, flammæque iuvant; non thura, vel herba
versibus, abstergeant horrida verba meis.

Ne veniat, qua lustrat anus mea carmina, vel que
preferat indigna sulphur & ova manu.

Tu solus lustrator eris, tu docte Senator
Recurras oculis pignora nostra tuis.

Omnia decedent subito contagia, postquam
Filla tua fuerint tacta, MOLIÆ, manu.

B

Facit indignatio versum.

Quis pudor est Batava de libertate triumphum
Ducere funeste claustra nefanda domus?

Judice me, Venetum claudat Lazoretta Senatium,
Purpureaq; in corpora intret indigna suos.

Purpura, nil meritis adigenis in vincula Musas,
Vincula, si terree non adfundera Divis,

Nec fois adfundera tuis, dignissime Divinum
Precor, sub indignâ compede facte nocens.

Hæc patres sacra sperant e vatibus auræ,

Hæc, salutiferum præcinit iste melos,

Carmina tam nocuum nulla redolentia bicinis,

Quam iudica Phæbi patris arata manu.

Hæc patres, fascique luem iuga bestia subite,
sanctior admisso pallade facta domus

Hellebori impletura vicem est; et sanior Soppes
stospitibus medicam conferet intus opem.

Tanti

Tanti erit imprudens de libertate Batavâ
Consilium, tanti nos habuisse reos.

Constante . 1629:

In librum præcilius viri Adriani Spiegely
Equitis & Medicinæ professoris Clariss.

*
Post factum immemorabilis promethi
Surreptumq; dei tonantis ignem,
Febres prolixas & colorem malorum
terris incubuit: quos nec acce
Monstrorum vomitor, satus tonante
Nec quisquam fons tollere creatus.
Dum morbis podalirium regendis,
Et Magaona Dii dederat terras,
Quos virtus sua, nobilisque abito
Morborum fuga reddidit Olympo.
Hos Antenoræ probatus urbi,
Sed vestrum decus haud inane Belgæ,
Et celo gemitis datusq; terris
Heros veteres secutus, heros
Nil heroicis imbecens vetustis
Nova Spiegelus fugavit arte.
Febres spargere si decus Deorum est
Febres tollere maximi virorum est.

Daniel Heinsius.

Ad Nobilem, Doctam, castamq; virginem
ANNAM MARCAM a Schurman.

Nobilis, Docta, castaque Virgo,
Num tibi Diva parens generis, num docta Butavis
Te genuit Carmenta meis? titulosq; virorum
Doctrinaeq; decus debet natura puellae.
strandis Apollineos colles virgumula. prisca
Excudimus iam laude viri. Vile scimus. omnes,
Feminaque ingenio nostros transcendis honores.
Mirabor magis: an rerum portenta dolabo.
Num diram peccasse fouem? nec mascula miris
Inoberti simulacra modis? Cornelia nobis
Alteras, et Arctoo melior sub sidere Sappho
Nascitur atque novam protulit Pallada terras
Fupotes, et veteres mulier scrutatur Athenas.
Non latinum non Roma satis, non sufficit uno
Ore loqui. minor est simplex facundia votis
Virginis, Argolicas etia. (proh numina) voces
ANNA legit, sociatque suu cu Cecrope Belgam.
Si miram antiquae comitti scripta Corinna,
Hac etiam quod scribat habet. se prisca rerum
prodidit exactis Manto sua carmina seclis.
Egredimq; aliquid grandes scripsere Sibyllae:

Et Maria manus illa potest. Soricata marito
polla fuit, iurisque sui cōmenta poeta.

Fuit haec Lucani poeta uxor de qua
Martialis:

Haece est illa dies que magni mūsa partus
Lucanū populis et tibi Rōlla dedit.

Tanta dicitur fuisse eruditionis ut in
mendois libris pharsalicis maritum uibe-
ret. Sed hoc dum moneo noctuas Atenas,
mitto.

Nec minus illa viri studijs succurrere posset,
In socios admissa thoros. Quid Belgica ractas
Turzigerasque rates, et magno principe fultus
Imperij crescentis opes? Quid didita fama
prelia? Barbaricus oneratas mercibus alios?
Totque nouis passim laxatas manibus vrbes?
Hic maiora stape: rarum Baltauia nomen
Constitit tibi. prestat facunda birago
Tot titulis fastusque: leues virtutibus anticit.
Nec pretium rā sexus habet. cū uirgine docti
Cōmunis animos geritis. bilissima nostri
portio nostra manet. Solis discrimine uen
Corporibus, Geniumque uicis rōfundit et artes
Et qua nos sapimus uicem parte meretur.

Quid

Quid dignū te virgo loquar? hinc tanta pudori
 Assurgit doctrina tuo. Castissima mores
 Vita probat. Doctam submissa modestia metem
 Flectit et ingenuos decorat reberentia vultus.
 Quis thalamos, quis queso thorum conscendit amator?
 Ridebis cui sponsa biceps? cui nupta marito
 In Batavis si Phoebus amet, te coniuge Daphne
 Negliget, et tali cupiat se ungerere Diva.
 Dos tua tot fuerint artes, prudentia, virtus,
 Dos tua tot fuerint lingue, tua gratia, candor
 Simplicitas, et quicquid amat scivisse Camæny.

ANNA fatebor enim, nō me tua nomina tantum
 Afficiunt, vatemque trahūt: sed quicquid in ista
 Virginitate queat sumum flexisse Tonantem,
 Suspiciamus, Musisque placens me tāgit honestas.
 Scribimus hæc loquimurque tibi. Si dicere coram
 Cogere hererent, forsari suspensa Poeta
 Verba, nec ad iustas fluereut mea carmina leges.
 Sig minus 27.

Ludebat, ludebat inquam virtutum tuarum admirator summus

Caspar Barleus

XXIV Decemb. us 1629

Mentionem fieri in carmine ad sororem, Corinnam, nolim putes lasciviam illam designari
 cuius

60
curas Naso meminit. Illam de signo de qua
Propertius lib. 2:

Est sua cum antiquae committit scripta Corinna:
Theodora fuit quae Lindarum Lyricorum prin-
cipem aliquoties vixisse, et Epigramatum
libros edidisse fertur.

Clarissimo Doctissimoq. viro
D. Adolfo Vorstio Medicina & Botanices
in ill. Batavor. Academia professori

Dum fecunda novas tellus tibi parturit herbas
Et solitas fundit Palladis hortus opes;
Famq. tuas postit vicinans fecundia vortis,
Vixbaque florifero vere dispersa magis:
Nos alio Fortuna vocat, Batavumq. Lyceo
Surripit, & charis invida nominibus:
At veluti Pyladen maesto subduxit Oresti,
Longius a vultu me cupit ire tuo.
Imus, et hoc, Vorsti, tibi dicimus, rei coacti.
Exilio similis pars mea pene mihi est.
Dumq. dolens fueris vates abellor Athenis,
Deu profugi speciem credor habere rei.
Non mihi iam placida Rhenus patet obstris et mura
Horridus ad fluctus mormurat ya suos.

~~brevis necum sapienter spectare Navas,
Non mihi iam placida Rhenus pater obsequet luda.~~

Quosq; pales campos, quæ colit arua Ciris.
Non quos Leida sobet, doctis immixtus Agrius
palladia potero gentis honore fui.

Pandet in exhaustam nūmus Cylleniis bobem,
Et studijs dispar diua moneta meis.

Omnia vendentes inter nunc inter ementes
Omnia hic habeo vendes nil emere.

At Tu, dum patrijs animi virtutibus implet,
Hippocratisque tui verba severa legis:

Augurij, votisq; iuba mea vela secundis,
Et sorti cupias nō grabis esse mea.

Quabis in geminas fatis dispescimus verbis
Et geminis distent Rhenus & ya secolis:

At tamq; unanimis societ concordia metis,
Sic schola, sic sedes una duobus erit.

Amicitia non intermoritura

Ergo scribebam

Caspar Barlaeus vrbior ad v.

Ampliss^o Doctissimiq; viro

ARN. BUCHELLIO ADV.

Dum tibi devictum BUCHELLI doctissime, SCALDUM.
Mittimus, & nostro carbasa rapta mari:
Tu

Tu mihi devicta radiantia mænia Sylva,
Et sculptum egregio matris in ære Ducem.
Permutamus opes Gemini: dat Palladis alter,
Exubias fœdi divitis alter, habet.
Quod Sylva et ram nostra vni debemus Olympo,
Et mea quod Sylvam possidet, arca, tibi.

AD EVANDEM

Qualis in Augusto Princeps stat fulgidus ære,
Victaq; sub pedibus Martia Sylva racet,
Castraq; belligeriq; duces, vexilla, cohortes,
Et concubæti fœbile Martis opus:
Talis in hoc ipso PRACHELLI, mihi fingeris ære
sub pedibus Sathana castra videre tuis,
Et Phlegetontheas miles calcare phalanges,
Et Christum intrepida religione sequi.
Concedant vrbes duobus, quin tempora circum
Auræci toties bellica laurus eat.
Cum titulis marcent Lauri plus vicerit ille,
Præmia cui Coelum non peritura parat.

C. Barleus

Generosissimo fortissimoq; HEROI
 CORNELIO IOHANNIS cognomento GALLI
 navalibus praelijs clarò monumentum
 hoc posuerunt DIRECTORES & vindices
 Oceani Septentrionalis.

Adspice spectator nostræ miracula gentis,
 Gestage victrici bella stupenda manu.
 Hic iacet, Eo qui duxit vela per orbem,
 Atque Azabum Hesperio sanguine tinxit aquas.
 Quem modo prædatore potuit Dvynkerka timere,
 Cū Morinum fracta succubere rates.
 Una triumphatū toties se torfit in hostem
 Puppis, et adversos exiit vna Ducos.
 Ut vincatur Iber, BATAVO non classibus ultra
 Est opus, vna ratis, dux satis unus erit.
 Qui dum se patriæ medijs bellator in undis
 Deuouet, illustri funere victor obit.
 Tā Decios iactare mihi cessate Quirites:
 Hæc etiam Decij marmora corpus habent.
 C. B.

In sphaeram Ptolamarcam

G. Janssonij

Qui medio vastam suspendit in aere terram,
Causasq; concessis aequora Numen erat.
Qui terrae pelagique suos circumdedit orbes,
Tantaque disposuit corpora Numen erat.
Haec potuit mens summa Dei nunc aspice coelos
Fabricat, et terrae pondera librat homo.
Omnis in armillis laborq; hic fulget Olympus,
Et duodena suis pedibus astra meant.
Vadit in obliquos Lampas Titania ductus,
Et plus veloces Luna flagellat equos.
Grande rudimentu, magni vestigia mundi
Cernimus, et dextra nobilioris opus.
Quae cum terrarum miraberis incola, clama;
In terris etiam nunc habitare Deos.

In sphaeram Copernicanam

eiusdem studio artificose dispositam.

In universas superu sedes & moenia mundi
Suspice, qui mundi sceptrum capessis Homo.
Suspice currente circum frigia sidera terram,
Atq;

Atque alio venerem Mercuriumq; loco
 Suspice distantē spatij immanibus aethram
 Et procul a Phœbo tot radiare faces.
 Stabat Phœthron nullaq; immotus flectit habenas
 Fabula tot vata futilis ille fuit.
 Terrarum, ruimus securis motibus ipsi,
 Atq; oculos nostros devius error habet.
 Non hoc Persa sagax, non hoc sciivistis Athenæ.
 Nil tabulis debent hoc Ptolomæe tuis.
 Heu sero sapimus, dum terra senescit et æther
 Vix miseri tantæ discimus artis opus
 Vnicuique tuoque comes fulgore Copernice Phœbo,
 Nec Thudes terræ verberet umbra tuæ.
 In centro cū Sole mica. Sic cernebis orbi,
 Teque repperitorem suspicet ille suum.
 Qui medijs Solem disponit sedibus, illi
 In medio Solis debuit esse locus.

B

IN LIBERATIONE OBSIDIONIS TRAIECTVM
 ad MOSAM, per tentatam BREDAE obsidio-
 nem.

Quod genus hoc belli est? quā nova noxia rabors
 parturit, et titulo deteriore fabet?
 vāmus

Vincimus, et fama quæ nō fignis cohortis
Et querulo Princeps iudice bella gerit.
Cinxerat attonito bellacra moenia Tungro
Cantaber, et portas effere Mosa tuas.
Sederat ad clara Fredericus Moenia Bredæ
Et patrias armis Dux repetebat opes.
Ne male pugnet Iber, Tungros obsequaque linquens
Oppida, vult Bredæ consuluisse sua.
Ne Batavus male pugnet, amat scedere Breda
Et satis hoc Mosa consuluisse sua putat.
Hic speciem fugientis habet: magis ille timentis.
Hic votis abiens excedit, ille tenet.
Exercet Bellona Duces. discedit uterque,
Hic urbi, castris prospicit ille suis.
Ergo ab^{est} ambo. Tu die Victoria, cuius
Sit tanto rerū turbine causa prior.
Auraci, respondet. Iber quam deserit, urbem
Non habet, Auxiacus quæ sibi serbat habet.
IN DOMVM SOCIETATIS IN-
DLÆ ORIENTALIS.
Fecit iter Fortuna mari. peruenit ad Indos,
Et procul Eos fixit in orbe sedem.

Memn.

memoria patuere domus, patuere Molucca
 Regnaq; federibus tot sociata novis.

In Thalamos Aurora tuos tā clausis itum est.
 Et Batavos alibi, sceptraq; nostra vides.

Non satis est vixisse domi, cum Sole vagamur
 Et tanto volupe est vincere teste foris.

Sint vestra messes Indi, sumus horrea Beloe
 Quas Oriens fruges parturit, Ardon habet.
 Servat Hyems merces, quas torrida coxerat Aestas.

Et calidū gaudet mandere Bruma Piper
 Vendunt thura Arabes, permutat serica Persa,
 Et spatiosa suas fava ministrat opes.

Barthica dipteras onerant velamina puppes,
 Poalq; Sinarum carbasa plena vomunt.

Omnia quot fundit Ganges tot navigat vnus
 Amstelā, et externo sub Tove fœnus amat.

Lucra Sinus vobis, nobis atq; aequora pandūt.
 Inveniunt quovis littore Lucra vram

partiti cum Rege, sumus maria oia et ardas,
 Et formidati regimus arma Taji.

Qui dubitas, castella, domos, arcesq; tuere

Et patriam vobis, hic quoq; exede sivi
 Dysrahimus terras, totos livendimus orbes,

Et

et precio mundus prostat ubique suo.
Quaeq; ferax longe spatibus immanibus eos
Colligit, in Batavis continet una domus.

C. B.
An effigiem AERAM CAESARIS Campen-
argenti & consularij principum
Gelliae et Juliae; ad Regem Gallicum
et Ducem Borussiae aliquoties Le-
gatione functi.

Qui Budae tuo, qui tempore vixit Erasmi,
Haec modo CAESARIVM parva tabella refert.
Debet ei Cuius, debet Plutarcho, Galeno.
Quos Latine fecit cultus ore loqui.
Nec tantum est Musis et Phoebus digna locutus;
Regibus et gratus principibusq; fuit.
Joh. Hartius Pontanus.

Adm.

Mittis Aeneidum mihi, BRECHER,
Argento probe et affabre politum,
Illum qui toties, Thebe, qui te
Te terra toties Thebe, vicit;
Hic aqua quousq; victor ille bibit,
Et huius Aquilis exuentat undas.

O gratum mihi munus hoc BRACHELI:
 Quo nec gratius esse quid potest,
 Nec tam numeris ergo quam datoris;
 Es qui munere charior vel omni.
 Hoc virtus tua præstat, hocq; candor.
 1636. ^{caly.} 14 April. J. PONTANVS.

IN TITULUM CELSITVDINIS a
 Christianissimo Rege Galliarum
 donatū Principi AVRIACO.

GALLIA, quæ nostris iunxisti fœdera terris,
 GALLIA, quæ socias iungis et arma manu,
 GALLIA, quæ BATAVO ostendis sat prona Leoni,
 Libia, & Vnanimis erigis vna Patres;
 AVRIACO nunc prona fabis, Comitibusq; Ducisq;
 Nominaq; et titulos splendidiora facis:
 Ille suis CELSVS Princeps virtutibus audit,
 Et iam BORBONIO iudice CELSVS abit,
 Non CELSVM LODOICE facis, das nota solū,
 Sic vocitasse tuū est, sic me iussisse Duris.
 C. B.

1630. 14. April.
Hoc dictum fuit pro
et per unum chartam vel simile
Vocatum unum chartam vel simile
Cuius dictum est pro dicto
Cuius dictum est pro dicto

IN TITULO CERTIDINE
Cuius dictum est pro dicto
Cuius dictum est pro dicto
Cuius dictum est pro dicto
Cuius dictum est pro dicto
Cuius dictum est pro dicto
Cuius dictum est pro dicto
Cuius dictum est pro dicto

Dei P. Hieron.
Vir pietatis amans molli solatia vota
Fallaces carnis deliciasq; fugit.
Et solum casto meditatatur pectore Christum
Hinc sibi presidium subsidiūq; petit.

Nobilissima Domina,
 Si me non ulterius ab te venisset Ultraiecta
 quam tui incurium me fecerunt Hagenses
 rixae, salva res est, erubescat, hanc quidem
 conditione compages ista exacta
 postmodum ferenda serva Parvopress. saltem
 ostendet, eadem veneratione quod te
 persequar etiamnum quam Franchisae sum
 persanctus. O felicia tempora: praeter his
 quibus vix licet, quicquid hoc est officium
 inofficiosi. Libuit tamen sic litare non
 tam gratis tuis, quam animo meo.
 Quod si insperaveris Domina, desuperendes
 luctatam esse voluntatem cum ratione:
 et vicissim quidem illam, quo solet fructu
 mihi videri non alium expecto, quam ut
 habeat inter venerantibus tui

Nobilissima Domina

Venerantissimus

G. Stackmans

De sui saeculi Minerva

ANNA MARIA A SCURMANS

Ultrarectum incolente.

Seu stupido veteris atque usum nostrae linguae:

Sicut

Wolfgang Dominus

Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side.

Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side.

Wolfgang Dominus
Handwritten signature or name.

ANNA MARIA A SEVERMAN
Printed name, likely the recipient or sender.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a date or additional address information.

Siue loqui tacita religione vector :
 Sciri mihi visus hebet : sicut quod spectare laboro,
 spectare assiduo fulgura posse negat :
 ANNA tuas nosti, nec possum dicere dotes,
 Cui potuit minimū dicitur Anna, tui :
 Ni metus & cura, placeantq; silentia Divis
 Ni pia comendet pectora cœcus Amor.
 ANNA facis exesse tuis et lege rubebor
 Et vix intulero lege iubente pedem.
 Voluisse mente aliquid dium res plena periculi
 Vocat aliquid diam promissa plena magis.
 Carceres in hoc vastum & sunt sic in luce tenebre.
 Scui medium abumbret nox violēta diem.
 Dum vagor immēsis spatijs, me vincula coercent :
 Dum mihi se pandunt plurima cœno nihil
 Me pelagus celsis intutu mentibus amens
 Ingrediar, portū stat mea fixa ratis
 Non rubar impura nitidū fuligine fœdem ;
 Frena libet calamo ponere fœna manu.
 Ast stimulus pungit me, rursum, auctore volenti
 Scire nefas dotes et siluisse tuas.
 par se prodigiū nescit Memphisua plebes,
 Saxa minantur enim prodigiosa polo.
 Quodlibet

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to the ink bleed-through and the angle of the page. Some words are faintly visible, such as "ANNA" and "ANNA".

Quodlibet cuderet, tantū si indigota fuisset,
 Atque adeo verum; Græcia vana, decus.
 Quæ nō templa suis, et pulvinaria monstrant
 Hæspitibus, tali Roma superba Dea.
 Numquid adhuc lateat si tutelare Quirites;
 Haud optent aliud propitiumq; sibi:
 Cultum ubi quisquiliæ viles, ubi turpe lupanæ
 Repperit, ac specus prodigiosa canis:
 Monstra ubi complevit fastis solūmq; urbem
 Lymphatū et rabidū sacra pressa nephas;
 Quot fuerint debota tibi delubra, quot aræ:
 Mortali facie quæ tegis Anna Damæ
 Maioris pristivæ patris orientur Aegææ:
 Cum veteri restans nūmine numus adsit,
 Mæstis dona novem; numerosis una Sibyllis
 Tū potior, præstat sola Minerva, Tibi.
 Hanc Jovis ex cerebro genita fert fabula: viros
 Et prodigiosa tuū quæ prodijisse Tobes.
 Hac genita rutilū rallo manaberat aurum:
 Natales decorant auria plectra tuos.
 Hæc dederat nulli de virginitate triumphum:
 Tiresia nimirū tū quoque dura foret.
 Quicquid

Quisquid ab hac pulcherrima rudiori prodit quo;
Tu facis ingenio pulcherrima atq; manu.
Orpheus, praxiteles, nec Apelle respice; tu Tu
pallada discipulas inter habere queas.
Aegide claruere virtute, et Gorgoni caesa;
palladio fulsint pergama tecta diu:
Tu quicumq; subis, vel inuicem ingenia sebas;
Nil tibi tu Marta ipse; seruiat ille foras.
Quem patuit nudus prohibere e limine datus
Sustinent tunc tuis sedibus esse graves?
Nulla tibi sed enim fundunt armenta cruozum;
Nulla arbuta vident; nulla sacra tur abis.
Mundanos superas & indignaris honores;
Aetherisq; tua te pietate negas;
Debent titulos solida defectos laude; dorozet
Inde oras; Et quis orbis amatur, amet.
Orbis honoz, palladq; tui Schurmannia fieri;
Que cedunt alijs sit meluisse tibi ipse.
Nos quoq; damnamus quicquid malefana vetustas
Confutit Gorgij micimus instar habet.
Sed propter quodcumq; datum et adfuerit rebus;
Sed quicumq; sua dicitur inde genus.
Vix sunt

Nec sunt bruta tamq̄ penitus p̄cordia Belgis;
 Ut spernant aures q̄d fixit atq; oculos.
 Ad populū missis phalezis, pompagis, dicarunt
 Se studio totos interiore tibi.
 Belgica te diuam, si non edicta loquuntur
 Te ritu proceres Amadecenta colunt.
 Ut Eibi pyramides nulla monumentaq; surgat,
 Nec statuas tellus, nec simulacra gerat:
 Experiare aliquo nostratiam pectora iussu,
 Non usquā fuerint obsequiosa magis
 precipue fossas qua se patet abdidit ^{olim} vno
 Rhenuis, et ignotas lentus aduicit aquas.
 Qua primum pietas affulsit viuida: sumpsit
 Atlante pietas inde radura suum.
 Vrbis celebris gemino tollit se profule: gente
 Imbuerit sanctis moribus ille fixam.
 Egesit hic magno hictum p̄ Casare; Belgam
 Impositū tremens et trepidauit Ibe.
 Profule quid maior nisi sis tu summa sacerdos,
 Teque minor quicquid no sua scripta tulit.
 Orubili regina chozi, funone remota,
 Cūq; suis famulis aufugiente, manus.
 Anton.

Antomina tuos haberent pomœria vultus;
Vsq̄ue nitent radijs Franequerana tuis.
Cynthia ipse solet Cynthia vitæ tua lampas
Et nocte et nebulas deliquiūq̄ pati.
Tunc sequantibus intendat lumina ludūt
Vmbra acū & subito q̄ micat, latent.
At tū stella potens innubi luce coruscas;
Sola vagos orulos tū Cynosura regis.
Solaḡq̄ in occidua refobes splendore tenebris
Obsessas aëros et superare faris
Si te preta minus Wiltozum castra moratur,
Ex merito nostros pondere rade laris.
Hi te suspiciunt et si patrias adorant,
Hi poterūt nūquā dēminisse tui.
Illa sibi plausere magis tūc forsita, hosti
Cum quator obijerūt millia dina virūm.
Cum neq̄ religio cū nec sapientia fidum
Armata caperet Paris in arce locum.
pro pudor! haud prestat captis & plebe popelli
Millenis atiquot Diabirago viris.

Dania

Dania plebeas misit sub tartara turbas,
 Et quod condiderat Francia fecit opus.
 Auspicis erecta nobis fastigia tandem
 Cernimus Ausonij amula culminibus:
 Cernimus expensu Phoebo Musisq; theatrum:
 Tanti spectatrix unica Pallas erat.
 Incola cum cupias, cum tu magis civis haberi
 Nil ultraiectum Pallade maius habet.
 Sollicit ille tuo ludus celebratur honori:
 Atque tuum nomen palpita docta sonant.
 Quo potius celi interpres concedat, et bona
 Grande satellitium que trahit alma Themis.
 Vibret ubi potius venerandum Delus iudicem.
 Thesauros promat turba Nobena suos
 Hic mihi certandum si sit, te proside certum,
 Deque tua exspectem premia digna manu.
 Tu quicquid genuit Thracia nutrix Hellas,
 Hesperia excoluit virgo stupenda sapientis.
 At quid virgo sapientis, iam pauci nobis: istud
 Supra hominem recte est, etheremq; sapit.
 Indignam te nata quibus modulabibus, istud
 Vtrique succineret Gallia laeta polo.

Quanta

Quanta istud curâ, quantoq; Hispania fastu
Quam latium argutis prodret eloquijs.
Istud idē ætæno Batabozū oracula signent
Carmina: sit nobis emirus, illa siqui.
Nam quid te dignū dabimus? q̄ terra metallum
Quæbè tuo dignum nomine marmor habet.
Quid dignū, tot regna suis licet ambiat ðnis,
Vasta capit tethys? Quid iuga fuma ferunt?
Te satis gaud tulerat sublimē audacibus alis
Mille Aquila: resonēt mille nec ora satis.
Cumq; tua excedat ipsa p̄conia famam,
Tunc etiā nostro fas erit ore cani?
Fas erit & plumbo mersa sordescere gemmam;
Et regale tegi fere lutoque caput.
Quæ fulcrant raris concessa heroibus olim,
Sunt ea fæta tuo vertice digna parum.
Quique illis laudū Oceanq; splendorq; feremus,
Vix est gutta tibi vixque favilla levis.
Luxurient alibi Charites, suadag; fatentur
Hic, ^{esse} steriles; hic tenet ora pudor.

Et tamē hic multae plus, quā facundia quibus
 Impetū acquirunt, te tribuente sibi.
 Quod pietas; artesq; tuū et sapientia sexum
 Induerint; causas nō salubres parās.
 An tibi fors nasci libuit, clarissima sorsū
 Non mare; ne maribus sequor ille foret?
 Nobilis occubuit letis Cleopatra virili:
 Damnavit moesos Penelopeia fides:
 Scepuit castis palma Lucretia; patrans
 Azia cū pato, quod fuit, ausa suo.
 Centū aliae volitant; et q; Merarcea valebat
 Centum alias avo, plusque timore Dei.
 Vna omnes superas virtute Heroidas omni;
 Vna quod Heroum q; vna quod ante fuit.
 Rex solymae setaret quondā quaesitus ab ortū,
 Te nūc occidua quæreset ipse plaga.
 Qui scelus Alcidis, exemit serius ostium
 Et solū furis, et feritate solum;
 Qui populū exemplo munibit, iure tribunal;
 Da Veniam, tanta coniuge dignus erat.
 Amula solitibus cū mens caelestia versat:
 Amulas perpetuū dextera condit opus.

Spemne

Spemne tui indulget Galami mortalibus, esse
Zelotypusne parat mystica fata tibi.
Te tanta volumus saltē nos, ANNA, stupendo;
Soluimus & meritis sobria vota tuis;
Gloria Belgarum salbe, virtutis Azyllum,
Arx Sophiæ, cæli pignus, imago Dei.

Ad eandem.

Te letæ creptam volui suprag, loratam
corrigenas; calamo præditas, ANNA, leui
Quas tibi vindicias, & quanta trophæa parat
Si mihi Romulei Flamini arma foret:
At non te calamus nō arma alia beatunt:
Cum sis auspicijs ipsa beata tuis.

II. Epigr.

Decrepti calumen Mundi, fulcrumq; labantis:
(Nil exempla iuvat ni meliora malos)
Nil bene quid poterit de te diadema mitteri
si te constituat princeps terra loco.
Debetur princepsq; locus diademag; dudum;
sed quicq; soluat, debitor orbis, erit.

Ad Acad.

AD ACADEMIAM.
VLTRAIECTINAM.

Magna duos nobis qua surripis astra SCHOTANOS,
Vrsa parum tota pallade clara tibi:
Nec nostri modo, sed iam nunc ipsius Olympi
Amula; quid terra portio curta paras?
Tene petant aëris clarissima sidera turmis;
Et vix sit caelo stella pluvie super.
Saepe etiam nimio multum est a lumine noxae:
Sat vobis modica luce peremisse fui.
Si tamen hic Phoebus non decidat unus, abūde est:
praerabit plures, et trahet ille, facos.
Nos quoq; respicient animis haerentia vris;
vt feriant oculos sidera raptata tuos.

AD AN. BVCHELIUM 9 St. Advocatu
septuagenario maiorem.

Inconcuſſe ſenex, cui poſt tot luſtria tot annos
Decurrit vegetis litera ſcripta notis;
Qui curas inter ſenij vitæq; labores
Barbari non vis immemor eſſe tui:
Vive precor, Pythiaq; dies tranſcende ſeneſte,
Et placido ſuperum munere perge fui.
Mons tranquilla tibi eſt, nec grandis conſcia culpe.
Non gravis hæc patria, non fuit illa bonis
Vixiſti tibi, vixiſti ſine crimine Morsis.

et.

Et placuit nullo fenore culta themis.
Rimari secreta tua cunabula gentis,
Et veterum chartas voluere cura fuit.
Vita data est priuata, minus placuisse videt
publica, vel titulis ambitiosa suis.
Non odio tua fama labat, nec serua favori est.
Involuis precis teque tuosq; tuo.
Sic bene compositis, etas quae ducitur annis,
Si moritura tibi est, non moritura Deo est.

C. Bartheus

Amstel. xxv. Quint. 1637.

spontaneus
mutate laxo
pro

Septem transactis annis quadraginta, videby
Breda quibus vulta est arte fame atq; manu.
Intra annis 1590. 1625. 1637.

In Nummum triumphalem
Breda recepta excusum ad
Amplis. vicum D. Arnoldum
Bucelium Advocatum.

Inuolat & mensis Batauu deo fundit in armis,
Et ferus immisis unguibus ista tenet.

Hic

Hortensius in octavū mundi
miraculum.

Septem orbis numerat vates miracula vrsici
Hic gladios hastasque vides, vexilla, globosque (79^r)
etc.

Fol. 79-119 sijn achtergebleven
op 't Pras. Archief.

vulgen Index, fol. 1^r:

- Index diplomatum Summi Collegii Trajectini
fol. 84 39.
- Elogia statuæ Regiæ par. inscripta
fol. 108
- Ex Anniversarii templi civilis
fol. 109 29.

In unicum tendat Deus;

principium

Et placuit nullo fenore culta themis.
Rimari secreta tua cunabula gentis,
Et utrumque chartae valore curavit.

pos
mu
pro

Et facis immixtis unguibus ita tenet.

Hic

Horatius in octavum mundi
miraculum.

Septem orbis numerat vates miracula periti,
Ecce autem octavum, sine fraude doloque viator.
Quam bouis hic speciem vitui sub imagine cernis
Terbeida villa est, non longe à mœnibus urbis,
Hic natus, pastusque fuit, iam quinq; Decembres
Viderat hybernos, ter centum venit aureis:
Bis denis terque daleris inde coemptum est.
Corpore qui duo supra tria millia pondo
Septuaginta et quinq; dedit, pariterq; ducenta.
Terzore detracto nudum octingentis, quaterq;
Velle supra, decies pondo equo examine corpus.
Mercator primam, qui libram pondo redemit
Ille novem soluit stuferos extempore promptos.
Cum thalassios Regna suos nuptura Philippo,
Hispanas peteret praeclib hinc excita columnas,
Ulti daretinns dedit hunc donum esse Senatus.

Vidi Emblemata quod & dicit auctor
pictum et scriptum manu Ph. Mori. ut seqt.

CHRISTIANA CONCORDIA.

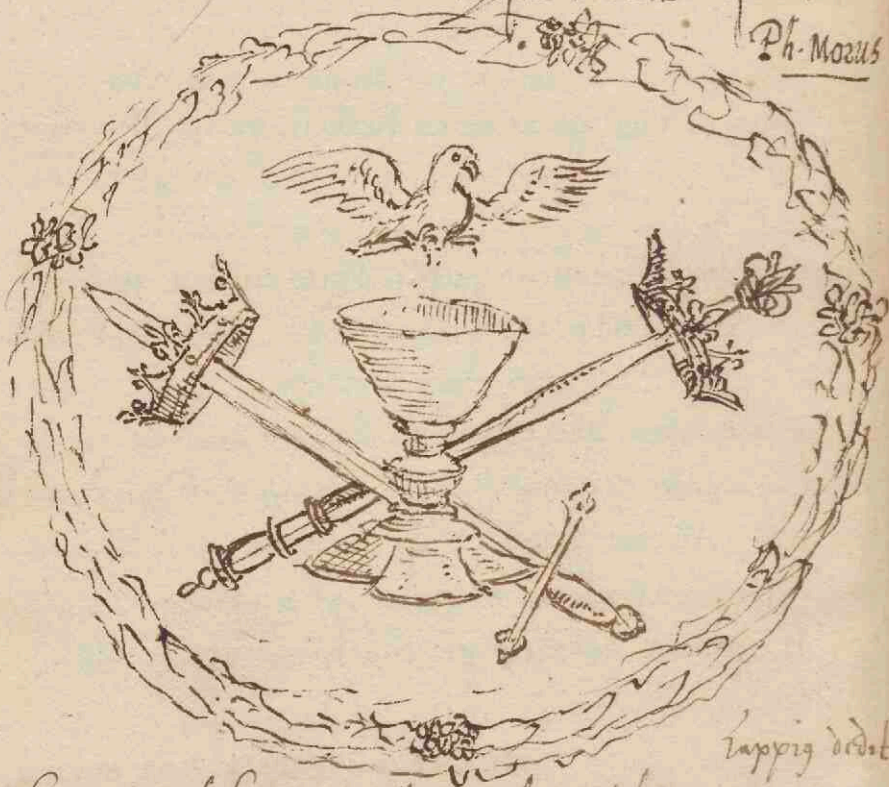
Ad Magistrum Gerardum a Merenborch.
Cognatum.

Si populi una fides, eademque imbuta Monarche
In unicum tendat Deus;

publica res concors nullis obiecta procellis
 Vigebit mystae palmitis,
 Hoc septum, hoc gladius, fulgens hoc lucet coluba
 Calyxque dicat mysticus.

Ph. Mozus

Uppig dedit.

Flumen apud superos nullū, quid pontibus ergo :
 Est opus aut ipso denique pontifice :
 Ast apud infernas, cum sint tria flumina, sedes
 Itac habeant pontes, pontificesque suos.

Ex Westerb. carm. imp[ro]so.

Ille Dei sanctam turbasse erroribus edem
 Ausus Arausiacis sperare ex caede triumphos
 Et quondam in solio reuocatum posse reponi.
 Non secus ac coluber tritu quae calle reptu
 Lignator confodit humi, mediusq; bipenni
 Dissecuit partes iterum coniectere truncas
 Nititur et lacerata reparare volumina cauda.
 Hinc tractus ciet ingentes hinc sibibamifer
 Eruit et trifidas moribundis faucibus iras
 Nequitquam gyroq; diu iactatur inani.
 At postquam rediisse et atrocis funera belli
 Instaurare datum, magnisq; edicta Senatus
 Insando licitum exulibus talcare tumultu.
 Et nunc fliacos fatalis magna iugina muros
 Conscendit, mediasq;errat impune per urbes
 Proditor, et veteres aera consurgit in iras
 Ex illo qui nos casus, quae laeva sequuntur
 Quis Expediet gnarus? Diuinaq; hominum res
 Conbulsa: ardent rabie luoris acerbi
 Vnanimis olim cuius: fit fabula Numen
 Aethereum, magna Deum Mezentius urbe

Ridet

Ridet ouans animis, scenaq; illudit inultus
Seditio est tenuisse fide, diuinag; legis
Dogmata crimen atrox laesq; iniuria scripti
Sed ne sola sacris operates publica danet
Fra viros, odij etia certatur iniquis
In reliquos patriæ (reliquorum sibi quātula turba)
Rectores, queis nō eade sententia menti
Sedibus eijcere infontes, cōbellere leges
Sancitas, patri, synodo, tolerare furentes
Christiadu per ouile lupos, & dura minari
Testarique Deos, contra queis flebilis aras
Et delubra Deum de vastatura tyrannis
Displicet, & patros quondā zuitura, penatib; .
251

A. B.

Primos fallaci Decepit carmine patres
Gerpens, elatam et corripit fulmine metem
Tartareo, hinc mortale genus tumet, Aspedit ubi
Transmittes tristi ad natos per secla veneno
Dome ad interitum zuat hinc casusq; supbo
Demonstret fragiles humano in corpore vires.
Exemplū p̄sens docet hoc : sublatus in altum
Ut cecidit, seumq; trahat tot dāna suorum.

Quos

Quos furor atrocis vindicta perdidit ingens.
 Nempe vidis capitis membra hac amplexa ruina
 Infando iustas sensisse a crimine penas.
 Hinc ferro insculpsit polluta infamia gente
 Monstrans eteris mansura piacula fastis.

De schola illustri Traiect.

Ab

Florentis urbs Traiectum quondam fuerat que Martis alumna,
 Saepe in vicinos arma cruenta gerens;
 Nec pretate minor cum templis domestica multo
 Auro splenderent, Disque referta ferent.
 At melior procerum mens nuper Palladis artes
 Advocat, et Musis splendida tecta parat.
 Mars ^{sanus} ~~tra~~; pietas haud pura aut recta priorum,
 Omnia restituit nunc meliora Sophos.
 Unum Numen adeo, aris cessere relictis
 Numina, tam Christo vota preterisque damus.

Ad. d. v. Ernestu Bripckium. Cons.
 Harderwicensem.

Pofris ab ignoto consul clarissime verus,
 Et deortam languida scripta seruis;
 Ab hinc vore animum iungo; si voroxora a sunt,
 Conbidiet voto imdus otziusque pari.

tu monstro

Tu monstras toto quicquid conyessis orbe,
Quodque orientis vidit, occidentisq; polus:
At ego quod praeserta et quod nostra est suspinit aetas
Admiror, magni munera gratata Dei:
Huc rapit altomtu, tantiq; auctoris imago
Attrahit, extremos vendidit illa dies.

26 May 1635, Albo eius infrascriptum.

De infelici obitu Gerardi Moreelii
P. F. Optime spe. pueri. in Junio 1635

Tam vix viduos vite produxerat annos
Moreellus, puerum cu' defunctis parentibus:
Nam Cuius vitulas hui' detrectatus ad vndas
Mergitur, et triste inberbo fit ab ordine funus.

Cum puer ad vitulas luderet Moreellus vndas
Capta ^{diu} ~~causa~~ forma hinc nymphaga dolosa rapit
Polingens largemmas Luckymys parvibus alii
Spectosus missis funere p. expopero.

Atalis floribus extingens genitoribus omnibus
Spergadinibus missis funere p. expopero.

Cum puer ad vitulas ^{vel} Moreellus luderet vndas
Hunc testi inimicis funere Parra rapit.
Hic vix viduos vite produxerat annos
Faterit, ut pulvis flos vadit ante diem.

^{pro populo, ipse loquitur.}
 Dum ludo vitreas ruri securus ad undas
 Me rapit immitti funere persepone
 Sic visum superis; lacrymas retinente pariter
 post obitum vitam nam meliora feror. B

^{ut}
 Dum ludo vitreas gaudens Morcellus ad undas
 Meme in maturo funere Parra rapit.
 pariter sed lacrymis, ultra nec fletu pariter,
 vita abiit fragilis nunc meliora feror.
 De Wilbrodo. Epō. 72.

Wilbrodus, genuit quem clara Britannia magni
 vir fuit ingenio, nec putate minor.
 Qui docuit Christum Belgas, arsis, relictis,
 Sepulit e multis numina falsa loris. B.

IN EFFIGIEM LVD. XIII. REGIS.
 FRANCORVM.

Gallorum Princeps pacis Ivovicens Amator,
 Armatus pacem per fera bella petit.
 Somniat Austriacus vastati se orbis habenas
 Gesturum et pedibus subdere cuncta suis
 Id Francus, Batavisq, liber quoque Belga vetabit.
 Ni penas proscant crimina nostra suas. B.

D HEINS. ECHO.

Douze Nymphe mei de paucis me quog restu
 Fac tua sit verax sis quod habes, Veris
 Quid patris Batavog meo conducite renfis
 Hactenus et suades semper amare mare.
 Heu mare qd clausu e: Vbi nuc p'clara iubetq.
 Et quodna specimen nourinis edit? edit,
 Et bibit et partis fruitur: laus illa paratu
 Interea et vultus mollyta tabet, habet
 Tot vico corrupta modis et perdita quifna
 Restituit nobis secula solus, olus
 Sanctaq, paupertas exemplage genis abibz
 Namq, p' nobis iure Batavus. annis.
 27. is hinc g'educt. cum Douze luf.

F. Rodius in stercoribus suis
 Ignibus æthereis Laureus nil mota vixescit:
 Num potuit vatis ludere Laura facis?
 Hebrustas lento q̄ fouerat igne Camenas
 Laura fide culti carminis aura, viget.

Ad. Eruditi et ingenios. Virg. A.M. a.S.

Accipe quod natum Gani Schurmannæ pœma,
 Ingenij splendor quo micat usque tui.
 Heinricus ingenij, Gani dum tempora fallit.
 Mirari doctes non sinit usque tuas.
 Dumq; altam vobis qui stat contemina turrim
 Respicit, ingenium suspicit ille tuum.
 Ingenij radios diffundit turris ab alto
 Vivat et ingenij lumina dra tui.
 Miraris cur non deflexit lumina vatis
 Fulva, quæq; citas Tecca refundit aquas
 In vatem imperiū maius Schurmannæ tenebat
 Et vatem radios attrahit illa suos.

manu P. Huberi 1573.

P. ab Amst.

Respondit hoc carmen in Bruxellis in valuis Ardens.
 Crevit in immensum, quod solet esse nada.

In utramque PALLADEM.
Ultradunam & Lugdunensem.

Pallas ducta manu Lugduni gloria nostra est,
Que tuta picta se putat esse Dea.
Traiectam viam opposuit monstrata, Minerua
Et numen picta Pallade maius habet.

Impressa post
modum a Romm.
fol. patente.

Alud.

D. H.

De Vnshheit heeft als noec de mans toeydenis,
Natura synd een vrou, heeft dat met wel ymo
Haer selfs gelbent gekwet, en voort gebzart in ho
Dat houwt met de geest, en met de Vnshheit spaelt
Dat elc met haer volck, en Charis doet verzuyfen,
De vierde Charis selfs, de tiende bay Muffen:
Die va Cupido niet, va Venus niet en houwt,
Om dat sy pallas is, en harey maecdom trouwt
Die soet al waeter is, vint waeter is verloren,
Tae tot int oostey toe daer Phoebus wort geboren.
Ware bay het alderminst, ware va het aldermeest,
Is meerder als men segt, en minder als de geest.

Daniel Heinsius.

Scripsit hoc illud. die in Aug. 1637 cum tempus faller
ret in Castro Dudenheimio ubi cu suis mbrerat Equi
tem plarium Amstelium Deus lori dominum, qui ad
me postea misit.

A3

Inrom

Incomparabili virgini

ANNAE MARIE A SCHVHMAN.

Ignea scrutatrix rerū celebrima virgo,
 Atq; inter Divas vix habitura parem,
 Quae, quidquid vel terra gerit, vel quicquid ubiq;
 Cernitur immenso pectore sola tenes:
 Accedit rasti pudibunda modestia vultus,
 Et tētra vires, virginisq; pudor.
 Nobile Meonia tibi textum cedat Aragnus,
 Palladiog; tua praeferat artis opus:
 Seu pictura placet, se vultū agnoscat Apelles,
 Sive fides, phœbe vix imitanda manus.
 Depositu, Natura tuū ip. quid mobilis haeris,
 Inque parū firmo tramite sistis ite.
 Inceptum repetatur opus, tū bltima restat.
 Hinc quoq; sed maior fama petenda tibi ē.
 Nec mora feminas post se circumspicit artis,
 Et maius virgo virgine quaerit onus.
 Non solum superare suum, ne ampula laudis
 Pectora, nō satis est deniq; summa peti;
 Vltiora placent. rā se generosior ipsa q;
 Et sibi plus alijs sola licere probat.

grandis

Grandis adhuc teneris sapientia crebit ab anis,
et pietas tantū prona scuta Deum ip.
Quod bona manus dedit firmavit idoneus auctor
Vfus, et laudandi spiritus arma dedit.
Omnia scrutanti nil defuit. ipsa legendō
Doctrinae crevit ingeniosa sitis.
Romaeq; rā placuit, Graeꝫ placuisse lepore,
vel si quae tellus nō adgunda latet.
Restabant Orientis opes, sic defuit orbis,
Ultima quærenti terminus ille fuit.
Hactenus indulfit, nūc se natura fatigat,
Estque aliqd maius viribus ausa suis.
Omnia lustrarat. toti conuenerunt caelo
Sustinet, & Diuos in sua uira uocat.
Secula mutantur, rerumq; inuestitur ordo,
Cumq; suo pallas tempora fratris ugit.
Credite posteritas: eod Phoebus ab orbe
Nasatur, huic Oriens meta futura sui ip.
Hinc ad urbem Ultraiectum
Discessurus.

Facundi proceres, et sacrum Curia nomen,
ulterius uestra nō licet urbe fuis;
Argent

Ingentes operum formas, & quatuorq; coelo
 Moenia q; celebret alter et alter erit.
 Mirentur moles alij, plus quaeritur istis.
 Schurzmannae laudes pagina nostra ferit.
 Quod sat erat spectasse, parū q; haec detinet oēs,
 Atq; ipsis maius membris extat opus.
 Tantū cū prestet cū tantis fulgeat una
 Dokibus ingemo vix satis aequa suo q;
 Quod stupescat, Natura tulit. miracula rerū
 In se complexa est, addiditque mori.
 Nobile prodigium, plus quobis numine virgo,
 Et tantū caeli luxuriantis opus.
 At vos o proceres, decus hoc agnoscite vestru;
 Et vigret tanta sub duce tota salus.
 Caetera vix desint; Academia nascitur illic,
 Pallas ubi natis praesidet ipsa suis.

Aliud.

Ad eandem.

Illud grande decus, sibi qd. Germania mater
 vindicat, & Batavi non negat ee summi.
 Exhausto celū; Cquid adhuc Natura, relictū ē;
 Et quos Sol ortus, illa laboris habet.

Grande.

Grande rudimentū. faciles formatur in usus;
Et labor est tantū nō superesse sibi.
Quoque magis stupidas, primas sūt cepta iuuet,
Quae legis; hac tenore contigit in dia.
Aethera quae totum primis exhaustit ab aënis,
Se natam aethereis sedibus esse probat.

Ad
virum Nobilissimum D. Constant.
HUGENIUM Equitē in obsidione Bredana
versantem.

Cum eisdem laudes illi mitteret.
Inte mille viros et rasta clementia Martē,
Hugeni Musis mittitur iste labor.
Nostra triumphales prumpit carmina turmas,
Et minimū Phoebus vindicat inde sibi.
Nec malè, si nescis Huygeni, castra sequuntur;
Materies Marti conbemat illa tuo.
pallada donamus: cui si submiseris arma,
Quam benè rā tandem reddita Diva sibi est!
Nicolaus Heinsius Dan. Fil.
cis 10 t xxxvii.

F. Catz in syn trouwing.
 hede effigie van F. Anna
 Maria Srewe may.

Wie ont dit wadig beelt sult comen
 te aenstouwen alle vrouwen
 Hout byst dat gen hier siet en roem voor
 Van dat de Verreel stont tot heden
 op den Dars
 Niet en du haer gelvech of mi beruiche
 maec
 Idem op syn beelt by W.
 Delt gesneden.

Als ick dit beelt aensie, en van myn wongt ick
 soe leez ick dat de tyt verloopt gelyc de base.
 De reugt is maer een blom; de mensche nichs gras
 Key was niet dat ick ben, ick ben niet
 dat ick was.

Ad historia Gelvica Pontani.

Palladius aetis quonda coluere Srambr
 Et pro stara toga rlaray Marte fuit.
 Sed in labeis migrato tempore Lymydis
 Mezfa fecit antiquae gloria gentis erat.
 Hanc pias immemori reborat Pontany ab Ozro
 Et reddidit patrio lumina tanta solo.
 Hic

Hic sacra consilia et magnorum effata virorum,
Gestaque Francorum nove dynastia refert
Quaeque olim magnis animis dedit aequa vetustas
praemia mirari saecula nostra fabit.
Sic simul aeternos virtuti iure triumphos
Vindicat et populo prisca trophaea suo
Annos qui toto parat haec spectacula mundo
Dignus ut applausus hinc prior ipse ferat.
Anna Maria a
Schurman

Aurat

Ad doctissimam virginem
CAMILIAM MORELLAM

O nec patris digna iugum,
Et matre docta filia doctior;
Si tu Morelli vera proles,
Veraque filia Deloinea.
Diuina pedibus mentis & molibus,
Diuinus artibus impetus ad bonas,
Vnam iubet te suspicari
Mnemofynes, Fovis, et puellam.
Non tu puellae ceu reliqua quibus
Mortalis ortus, parua praestant
Inter colos lanasque viles
Inter acus neque transtisti.

Sed nec Camilla more tibi dedit
 Quae nomen, altis in silvis feras
 Sectans puellare exuisti
 Turpiter ambitiosa sexum
 Inter paternos, sedula sed libros,
 Materna visans inter & optima
 Praecepta, dum tractas virileis
 Facta viri es (velut Iphis) artibus.
 Nec iam Camilla dicere; sed mihi
 Te fas Camillum: non Latia solo
 Qui reppulit Gallos, sed ille
 Qui decus in Latium reducet.
 Ut non Latini, Caelia gratior
 Transnarit undas Tybridis, obsides
 Obses reducens liberansq;
 Regis ab imperijs Hetruriam:
 Quam tu reductis auspicio tuo
 Gallis puellis ad Romuli,
 Es grata futura + Romanis
 Romuleae noua dux iuuenta.
 Sed cur Quirini ciuibz affers
 Te docta virgo, si reborat tibi
 Te vindicatq; tota contra
 Graecia, teque suas adoptat.

201
Inter puellas laeta poetras
Sappho, Corinna, quaeq; aliae mares
Virefuniculae oli probocant
Cantibus ingenioq; vates.
Hinc continentes et simul hinc duas
Europa tradunt diripuisse te,
Te Graecus orbis, te Camilla
Italicae patriae invidebunt.
Monstrum puellae tu gemita es novum,
Nec vera virgo, nec puer edita:
Cui forma membris castitasq;
Virenda ingenioq; mas
Miraculum tu nata es et alterum
Quae virginalis cum pudor laudat
Inter mares nostros adysse,
Discipulos, abes esq; praefens
Nam Carolus te qui docet is mihi
Praefens docetur, nostra per huc tuas
Traiecta vox appellat auribus
Frater ut in media sorore,
Cum nocte fulget Cynthia, illaq;
Illustrat orbem lumine non suo.
Aut ut mea ad te verba transferret
Charta mei alloqui sequestro:

Quo.

Quo nunc rogata te mihi perbelim,
Ut sicut hunc tu pectoris exoris
Foetum, miris sic laeta prolem
corpore exipias recentem.

Mas est puellus unde sibi masculam
pene esse matrem vult sibi et artium
Doctam paternarum, ad paternas
Auspiciis sibi quae sit artus.

Non dedit te, quod tua iam patris
Quod Hospitalis officium, tui
patris patronus quod patronus
praestitit ipsius Hospitalis,

Magnus Cameris ante quidem patre,
Magnus patronus, Lux Lotharingia,
Lux Galliae; lux Gallicani
Carolus abba Regis aula.

Sed de patrono & de patre iam quoque
(Si fas poeta ducere) compatere:

Qui liberis nris librisque
Dulce suum dedit ipse nomen.

dat habere

7. nunc. quod illum non puduit patre
Musarum eorum te pudeat soror:

Sed non pudebit (corda noui
candida si tua si parentum)

Huius

Huius laboris participes tibi
Adiungam honestos si minus artium
Doctos, at illos qui docentes
Officio foueant amico.
Ignota neu sint & tibi nomina
Petriue ficta vel Thymierij,
Est Ficta non ficto favore
Qui mea damna leuauit olim,
Proquaestor, ultro diem numerat mihi
Regis benigni premia cū fide:
Quaestoris alter sed minister
Strenuus, assiduusq; amicus.
Collega quod si tertius ad duos
Accedat ille doctor item tuus,
Spes magna Flandrorū, domusq;
Vtgenhoue rediuiua virtus.
Tam dulcis ibit, tam mihi candida haec
Commatri lux te, & Compatrie Carolo:
Quam Carolus quae summus ille,
Compater est mihi luce factus.

130

Speraphium Nobiliss^{mi} Juvenis
HENRICI PLOOS AB-AMSTELL.

AMSTELLÆ columen Gentis : spes magna Parentum
Delitium Patrie & gloria PLOOSADES ;
Hic iacet heu Batava procul a tellure remotus
Tend' Francorum conditus in Gremio .
Vt rosa quam Boreæ concussit frigidus imber
Perdit purpureum pallida facta decus ;
Sic primis perijt Juvenis clarissimus annis
Flos stirpis , veræ Nobilitatis honos ;
Quem iam Stelliferus lacte suscepit Olympus
Reliquitq; suis cordolium et lachrymas .
H.B.

ANNAE MARLÆ A SCHVRMAN

Nobilis^a ac doctissima virgini Jo: Bezevicius S.D.
Nobilissimæ virginum Hæc dictum in tempore
Nouendor Sophiae et de ætate ætatis ex scribenda
voluitq; humana demoustrat terminus quoniam vñdior
Nouendor de pœtibus et vñdior. A terminari
Imperia fa.

Eis scilicet es

Sexta sub Auziaci præstanti corpore Nympha est,
proxima de septem defuit una soror.

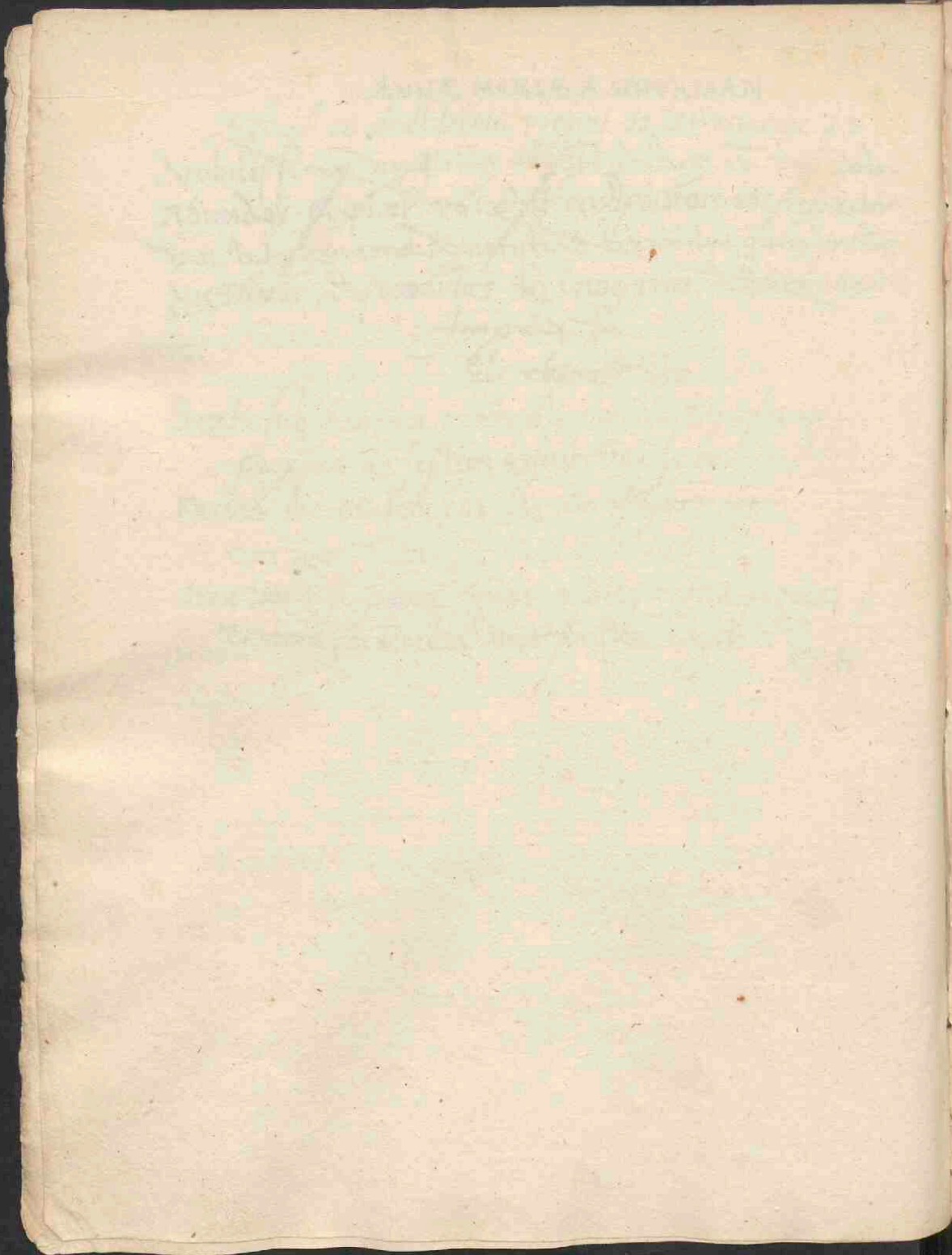
FRUSA dic causam, cur non eis scilicet es?

Cur solo noster sit tuas ense Leo.

Heu bona si sapias, quos protegit una sagittas
Dextera, concordet una sinistra regat. C. H.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Nobili v. dno Lamberto Sneye
Mediceam.

S. Nobilissime vir. Quod mihi adhuc me-
mineras, ut nuper ex amica salutatione tua
per D. Lappium missa, et pridem ex tuis et
litteris benevolentia et amore plenis, proprio
gratum admodum fuit, et proinde a multy
tam annis inceptam, ac plurimum in amor.
absentia nonnihil imminuta, amicitiam
resuscitavit, occultosque sub cinere igni-
culos in lucem reduxit. Nec minus accepta
fuit invitatio tua, et bellum sane si valebas
actus, aliisque incommoda, que nos separant
id ferunt, et bona vobiscum vetera nra
studia, Historica, genealogica, in nra
burgensia suavia recolere liceret. Verum
annus lxxv. etatis suis debilitatibus or-
rinctus minimè tantum mihi voluptatis
permittant. Nec vxor que me maior ali-
quot mensibus hac estate pedem extra do-
mum tulit. Antiquam vitam nostram consuetu-
dinem auro rompicent, et nonnullum inde
naufragioris vite antea gustum recordatio
suis obtundere potest. Vti a. frivolis et rerum
humanarum

261
humanarum casus non sinunt. Addeam
et me in limine vite constitutum
quotidie ultimum illud iter provincie
iam transire, quo ad Deum redemptio-
nem meam accedere tutius possim, ita
ut merita mundi cuius velle delicias
vel gaudia, fumi instar pueritiae libe-
tissime contemnam et insuper sciam.
Teque nobilissime dno eo proboro, ut
ferre in unum trinum Deum fide ad
solum aspicias. In te sui, vita me
petisti, rationibus Neoplatonij novae
suo audiendis via tu dno. Deiano
Thesaurario et can. Habelbino, con-
tulimus via de more, ut ad publicas
collegij vestri rationis sergote exami-
nabimus, eaque recta se habere mibi
nimis: quae procedunt ab hereticis
Humphrij petenda sunt. Expensa 6.
optimis cum literis assignatione et
assorsis tuis condicione perspeximus
atque

atque ita oia optima fide peracta, ut ex
 scriptis patet, et te nobis hinc respondimus.
 Siquid ultra a me fieri in eum vestra
 posse raris, impia tantu, et me ad
 oia amicitiae hominis obsequia para-
 tum inberiturus. Vale nobilissime
 Dni, et d. o. m. vobis serueturam prozo-
 det ad eternam salutem. Tr. fd. v. d. d. n. b.

1639.

V. Ex aro
 Ar: Bugellius-

The first part of the manuscript
 is a list of names and titles
 of the members of the
 society. The names are written
 in a cursive hand, and are
 arranged in a list. The first
 name is *John Smith*, and
 the last is *Thomas Brown*.
 The list is followed by a
 short account of the
 society's history, and
 a list of its members.
 The account is written in
 a cursive hand, and is
 arranged in a list. The first
 name is *John Smith*, and
 the last is *Thomas Brown*.

The second part of the
 manuscript is a list of
 names and titles of the
 members of the society.
 The names are written in
 a cursive hand, and are
 arranged in a list. The first
 name is *John Smith*, and
 the last is *Thomas Brown*.
 The list is followed by a
 short account of the
 society's history, and
 a list of its members.
 The account is written in
 a cursive hand, and is
 arranged in a list. The first
 name is *John Smith*, and
 the last is *Thomas Brown*.

In obitum Ducis Friedlandiae

Gloriam dedit Imperio, Imperium sibi ruina
Vita, opes, amicos, pro Caesare toties exposuit, Vita, opes
Amicos Caesar semel abstulit.

Vita cessat, Fama ducat.

Quis nescit tua virtute partu auctu formata Imp-
Nihil aliud iniustu fecisti, nisi qd ingrato nimium
Fideliter insebasti.

Aliud

Ex mem. Luppy

Hic iacet corpus & fama

Principis Valestain,

utrumq. simul. perdidit,

Reddidit no perdidit.

Fraude comissa sors absumpsit.

Fortuna auxit, perfidia destruit.

si ascensu se rexit, in vertice praecipitavit.

Bene egerat, si bene finisset.

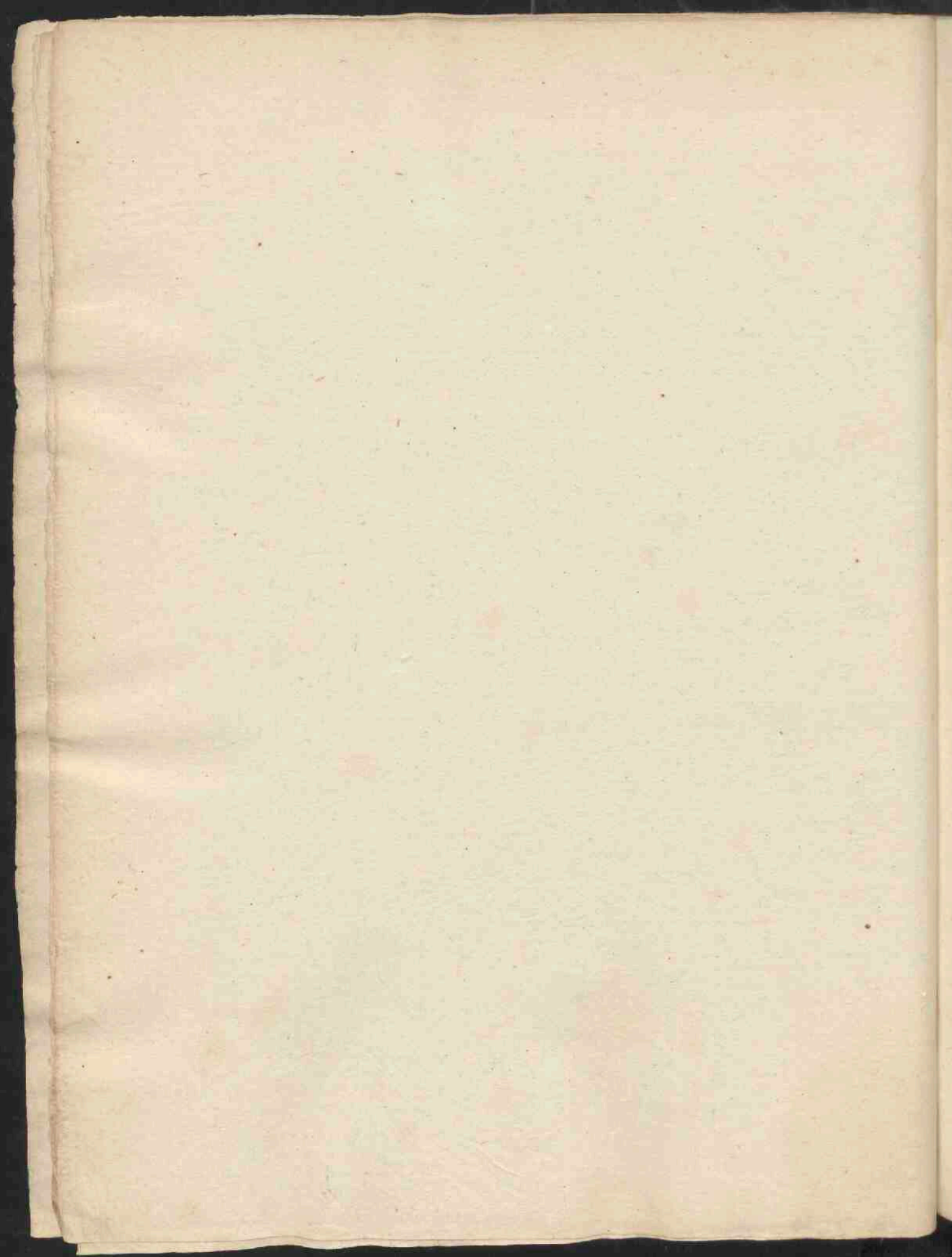
Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly a header or introductory text.

Main body of faint, illegible handwriting, appearing to be several lines of text.

Faint, illegible handwriting at the bottom of the page, possibly a signature or footer.

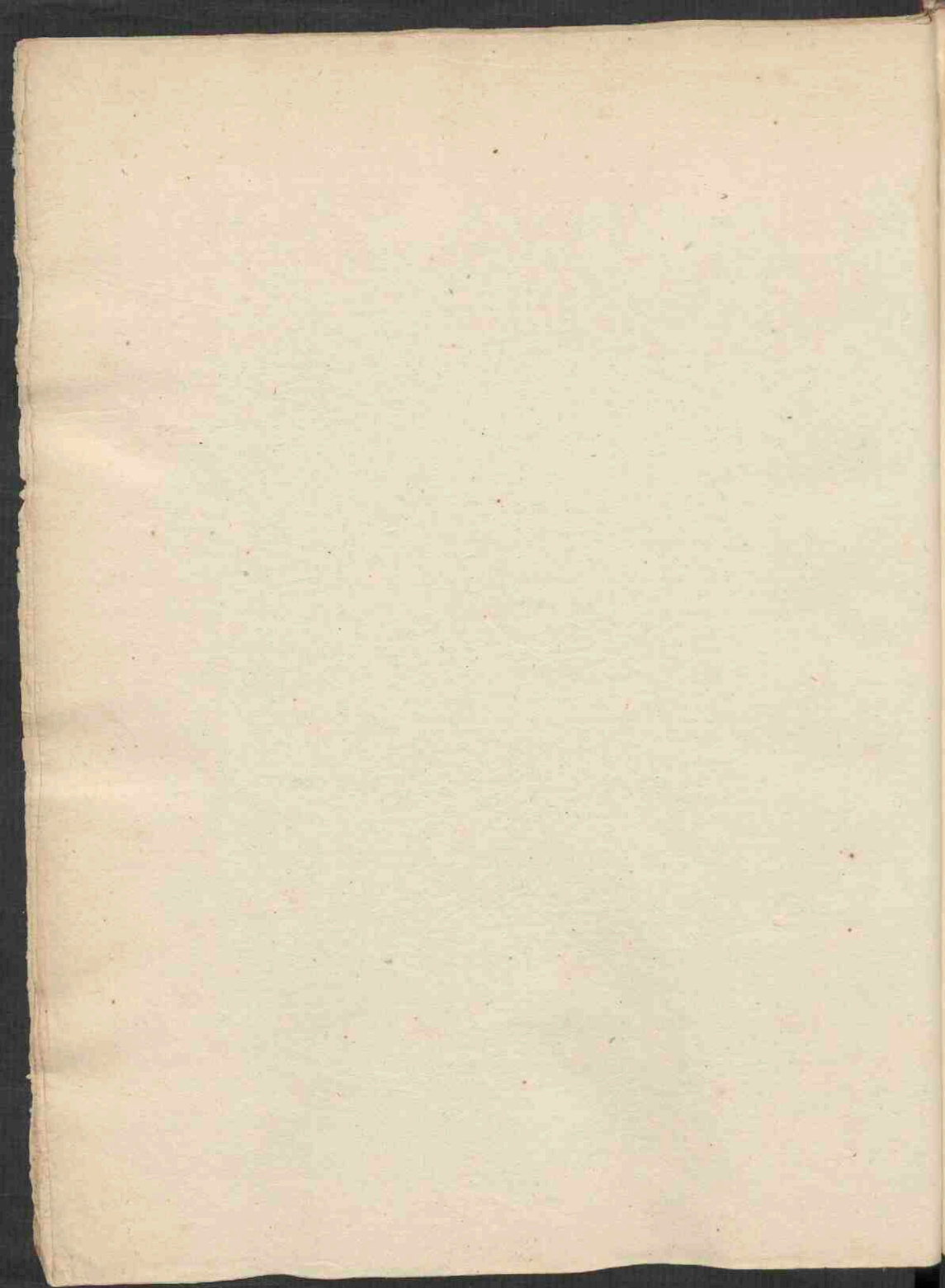

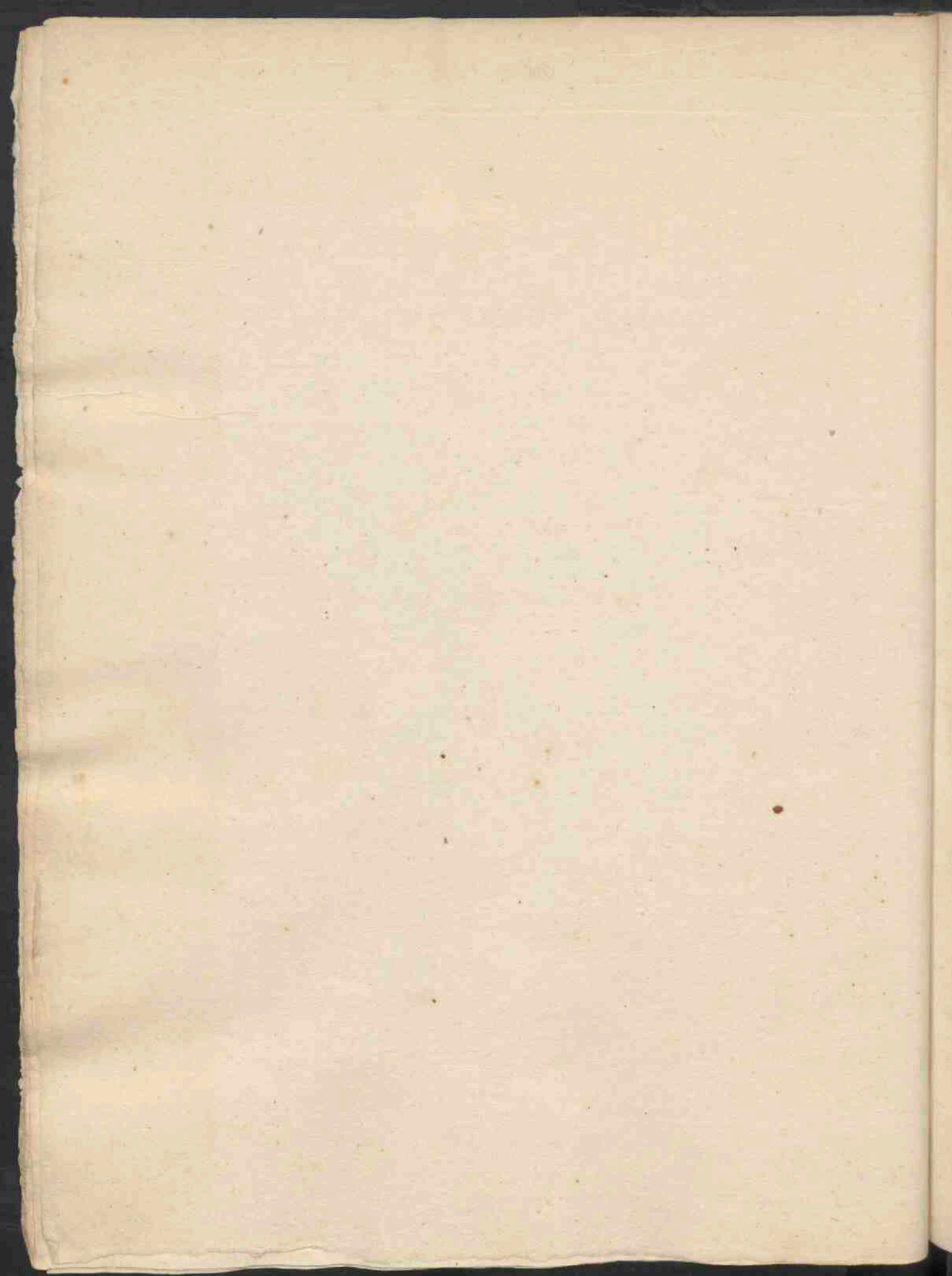

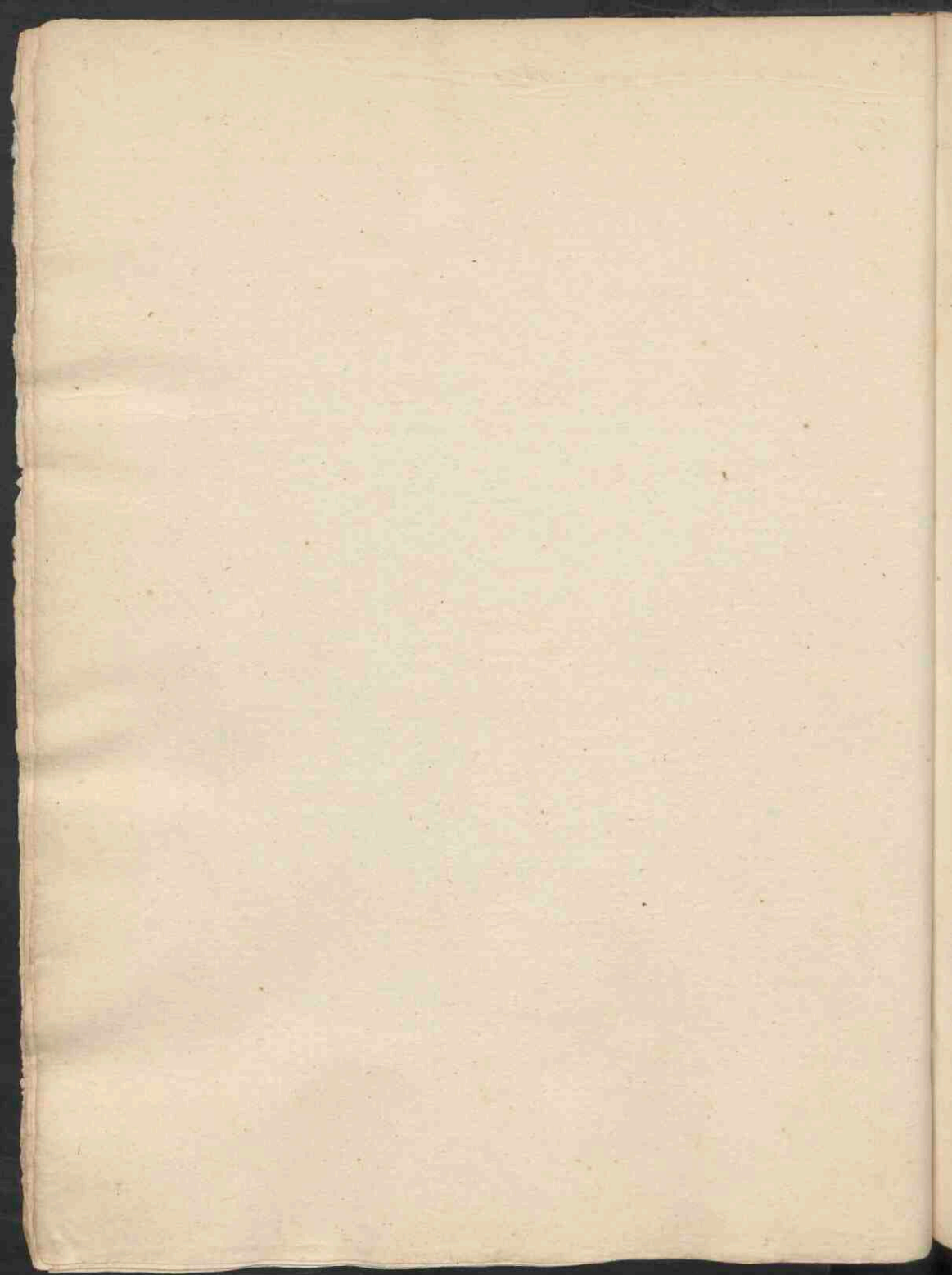

Mademoiselle,
 L'appréhension que j'ay eue de troubler vos
 serieuses occupations, m'a faict taire jusques
 à maintenant, mais puis que la disposi-
 tion de vostre corps (organé d'un gentil
 esprit) pmet votre demande d'admission
 d'estude, ie prens ceste liberté, que de vous
 saluer par lettres, puis qu'au timent ie
 ne puis, et sur toutes choses, ie vous ad-
 rōmande, cōme Ciceroz faict si souuent
 à sa fille la sante sans laquelle nous ne
 pouvons serbir à Dieu, ni aux homis, et
 sommes un fardeau au nous mēmes.
 studia non sunt inventa ad crucem sed ad
 oblectamen. Keherman homme tresdocte
 apres avoir perdu sa sante corporelle il
 dict; mallem fuisse baiulus, quam philo/ophy.
 plinius dit est aliquis morbus per sapientiam
 mori. passage qui est fort vexe parmi les
 Critiques. Vous le pouvez appliquer
 aussi à ceste matiere. Il y a mēme les
 vers au desir des serieuses, et res by pest
 fardeau, que le grand sabbair: Il y va
 me

ne plus ni moins, que de riches, qui ont
autant de peine pour garder ce qu'ils
ont acquis, que pour acquies. Tantost
une langue vous esgarpe, tantost l'autre
Et fin Salomon dict: qui s'amasse science
s'amasse sagesse, pieté et la crainte de
Dieu est la vraie sapience. S. Agustin
dit fort bien, touzant les hautes charges
de ce monde, per quod p pericula ad malum
peruenimus. Amiri a. Dei si bilimus esse
nunc sumus. Nous poubons dire le même
touzant les sciences p combus de foyez
zuz et peins nous venons a des plus
grandes. mais si nous voulons que bray
ment scabans, ne faut qu'aimer de tout
notre coeur celui qu' est amable sur tous
esoz, et ce que nos entendements ne
peubent comprendre, que nos volentz
pour le moins aiment. et exoissent. Ne
que ne vous veulle, Madamoiselle
d'acquies des études tout fait: mais que
vous permettez un peu de relasche et que vous
ne chargez pas trop vostre memoire est
modus.

modus in rebus 217. Tout est mesuré et borné
 Et en cela même gist la bécite de l'vniuers
 qu'il y aye des ignorans, qui par leurs
 ombres resplendent la clarté des doctes.
 premetz la veine s'il vous plaist de lire la
 Louaigne qu'Erasmus a faict de la folie.
 Car il faut mesme que les choses contraires
 nous glorifient, comme les semblables nous
 nourrissent. Vostre corps deuant faible
 pour estre par trop charge de choses seruili-
 res, il faut que les plaisantes vous recréent
 vn peu. Je vous enuoye (vous le prendrez
 en bonne part sil vous plaist) l'face de la
 Medicines des anciens, que est faicte par D.
 Beuz Wyck medecin de nostre ville. Valehi-
 dimum tuam cura diligenter et me inter esti-
 matores ingenij tui numera, quandoquidem semp
 ero

Iuus omni officio

Andr. Colvius

Dordrecht 7 April 1637.

Anna Maria Scurmans hinc respondet fol. 12°.

ob temporis brevitate
et urgentate precepti
et brevitati integram
legere non potui totum
ab ipse distribuere.

Legi ex parte bene longas
Lras Dom. A. M. a Schurman ad
D. Rivellu qua Apologetice sus-
tinet non esse alienum a stem-
operam dare literis

Incipit

Nihil mihi gratius accidere voluisset, viri
reuerende et in Christo venerande patre,
quam quod intelligam te quantumcumque
nobis in repletam vestram conferre et meam
mediocritatem licuit tunc tam benevole
amplecti. Quod si nos ipsa et se prestare vellet
parum ad profecto fuit: sed pro affectus me
et pensitate nihil utique accessit, quod non
antiquo amicitie vestre vere vobis debita
existimem. Libellos quos Bibliotheca mea
ornare voluisti, hilari ut patet erat fronte
accepi. Manus sane mihi per gratum, sive
ad personam donantis oculos reuerentia
est.

Finet.

Si apud te porare vellem nihil aliud esset
quam quod in proverbio dicitur illud ro
quas docet et sic. sed ut colophone Eius
tandem

Tandem imponam unum Exemplum, quod
 semper aeo meo observatur hic afferam,
 unum inquam Exemplum principis incom-
 parabilis Joannis Graye; cui nulla pars,
 nulla aetas (cum omnium pace dixerim)
 partem suppeditabit. Musaeus Agnolo Flo-
 rentino q. vite necisq. eius historia p. d. u.
 ac poetice describit, in colloquio quod ipse
 cum Fredemanno vicine mortis nuntio
 intercessit, haec inter alia narravit. Illa
 scilicet posthabitis, quas p. t. e. a. insignis a
 Deo acceperat dotibus, ac sanguinis nobi-
 litate et forma d. t. o. r. u. ac floruitis etatis
 iudante, q. b. u. s. c. a. e. t. e. r. a. g. l. o. r. i. a. m. e. t. g. r. a. t. i. a. m. i. n.
 hoc mundo sibi comparare potuisset, mag-
 no aeo pronuntiante: sibi nihil in omni
 vita tam gratum fuisse, quam qd. t. r. i. u. l. i. n-
 guaru. (q. s. r. u. d. i. t. o. r. u. m. v. o. c. a. n. t.) notitia habe-
 ret, qd. si voluptas sine oblivatio q. n. o. t. ab
 v. i. l. l. a. r. e. o. b. d. i. n. e. i. n. h. a. c. v. i. t. a. p. o. t. e. s. t. v. e. r. e.
 felicitatis non v. e. n. i. r. e. d. e. b. e. a. t. s. i. f. a. t. i. c. i. e. a. n. y.
 sibi in bonaru. literaru. et p. f. e. c. t. i. m. s. a. c. r. i. s. c. r. i. p. t.
 studio obtigisse, et licet in femina huiusmodi
 studia

studia non pauci magnopere vituperant, si tñ
ob magnum hñ solatium qd inde tandem p̄ces
cepisset, etiamnũ intus p̄sentiret, illorũ
sententiã a ratione dissõna iudicare. Et vo-
res r̄gias non sub umbra s̄cularum, sed
sub x̄stianũ glorioſsimi martyriũ ac-
tum prolatas, quas oraculi divi q̄ obse-
ro non videretur.

Monse.
 puis que ce m'est un très-grand contentement
 tant que ; qu'il vous plait de m'entretenir
 quelquefois, par vos doctes lres, vous ne
 trouverez pas estrange, que ie desire de
 me le continuer par le moyen de vous
 contredire. Je veus donc soustenir avec
 vostre permission, qu'icy la dernière que vous
 m'avez fait, l'homme de méfiance vous
 rabattez, ce me semble un peu trop le prix
 de la science, ne me voulant permettre
 que ie m'ay face provision en quelque
 despense de la sante corporelle. Car la
 raison nous apprend que cest chose beaucoup
 plus inique et plus insupportable d'af-
 famer les généreux desirs d'un esprit
 enflammé par l'amour de la verité
 que de rabattez ses sens trop délicats
 d'une affection sensuelle. Animi imperio
 corporis servitio magis utimur. Non que ie
 veuille nier qu'il y puisse avoir de l'exces
 dans ces desirs que n'ont pour objet que
 des curiositez vaines et superflues, mais
 ne

201
je veus dire que la cognoissance des choses
salutaires est une perfection si excellent
et si propre à l'homme, quelle ne scauroit
estre dans nostre ame une passion
vicieuse ou desreglée: et que c'est faire
tout à ceste qualite celeste que de la
mettre en balance contre une qualite
terrestre. Je say bien qu'on me dira
que je suis plus que stoicien en ce
point, et que j'affecte plus l'austre
que les philosophes mesmes, qui nous disent
avec le poete:

Grandū est ut sit mens sans in corpore sano.
La réplique est que ce seroit une plus
grande stupidité d'estre insensible à la
raison, laquelle nous fait résoudre d'autant
que ces deux biens sont si zardement conia-
bles, que l'un ne peut quasi s'accroistre
sans la diminution de l'autre, de souffrir
la perte de la partie que nous doit
estre moins considerable. Or vous insistez
que les fonctions de l'esprit dependent
tellement

105

tellement du corps, que sans sa bonne
constitution elles demeureroit oisives
et imbtiles au service de Dieu et de hom-
mes. A quoy je responds que ceste sorte
de maladie qui est si familiere aux gens
d'estude n'a pas tant accoustumé d'affli-
ger l'esprit, et de la rendre esclave
du corps, que de rendre le corps plus frivole
et plus obeissant aux passions de l'esprit
comme les exemples de m^r Jean Calvin
Joseph de La Scala, Juste Lipse et de tant
d'autres nous en rendent tesmonage
Quant a ce boy du grand mign^o de
lettres Kekermay (si toutefois le tesmoy
qui vous l'a recité est sans reproche la
roy que s'a esté plus tost un mot d'im-
patience que d'un courage digne de luy
mesme. Autrement il faudroit advoeur
que Brutus mesme n'auroit pas esté
si ingrat envers la vertu quand il pre-
tendait de l'aboyer seubi comme vne
maye.

marquis de deloyable, que ce grand personnage
 ne l'eut esté encores plus enbré la philo-
 phie, veu que par sa fabeluz, il a trouue
 dans la bricbete de ces iours vne bien
 plus que de ykorisme. Cestes le nombre
 de la grandeur de ces ouurages nous
 monstrerent assez que la sentence Arabique
 est tresprecitable -----
 ce que Senecque nous dit en son langage
 Vnus dies hominum eruditorum plus patet
 quam imperiti longissima aetas. Touchant
 la sentence de plin il ne diray rien si
 non qu'il me souffit que vous ne scaurez
 vous passer de lieux si obscures qui donnent
 la gehenne aux critique mesmes, pour prou-
 uer ce que vous voulez sustenir. Je passe
 a celle de Salomon, laquelle ne conclud
 rien contre moy, n'ayant aultre but, que
 d'autant, quelle a seulement pour but de
 nous donner d'un costé vne preuue de la
 vraye sagesse dans ses effets a sçauoir
 la pieté, et la crainte de dieu: et de l'autre
 vne

une certaine marque d'une science
 vaine et inutile, et ce quelle produit.
 Le Sagesse a ceulx qui la pourras sent.
 Et resté encores que le zinge S. Augustin
 de mon costé; qui ne semble rien requie
 rir, que le vouloir pour estre amy de Dieu
 ce qui me ne sera pas difficile, pour ce q
 parlant en ce lieu d'heresodoxies il
 n'entend pas d'exclure les autres parties
 qui y sont requises. Le comuy pherbe
 nous dit fort bien: Ignoti nulla cupido.
 vous S. Nazarius affirme en termes
 express; tantum diligimus, quantum cognoscimus.
 Et de fait, quand se passe de l'ocul sur
 tant de belles matieres, qui nous serbet
 d'escelle pour nous conduire a la cognoi
 sance de la premiere cause, il me semble
 que ce seroit une grande ingratitude ou
 lafrotte de nous laisser confiner dans
 les bornes trop estroites; et impudray
 icy la bourse d'un Hebreu nommé xpe.

Scilicet.

excellence $\square \square \square \square$ pour m'expliquez plus
clérement par ces paroles $\square \square \square \square$
Brief l'écriture s. dont l'intelligence est
d'autant plus douce et, plus accomplie
qu'elle est plus ample et plus universelle
ne nous invite pas seulement à l'étude
des Langues ^{simples} orientales et de ces ~~autres~~
Instrumentales, mais elle nous oblige
suffi à la régence de tant des sciences
principales, donc elle nous a laissé de si
belles pièces, comé nre professeur Voetius
à fort bien remarque dans sa presse imprimée
qu'il fit devant l'inauguration de nostre
Académie. Fay voulu user plus tost de cet
argument, que d'aucun autre, à cause
que la doctrine religieuse est aussi nécessaire
pour la félicité des femmes, que pour celle
des hommes. Or sil nous est permis, d'hab
avec vous en cette lice, certes il ne nous
faut laisser les occasions perdues, ny les
heures stériles, et ce d'autant plus que
nostre sexe n'ayant plus l'esprit si fort

147
et si capable que la vostre a bising le
reuzer son advantage en l'assiduité, et
en la vitesse. Et par ainsi rést de vostre
indulgence; et non pas de la sévérité de
vostre iugement, que de me vouloir abri-
tir par les études de récerations, ce que
la tendreur de vostre affection, nous a
conseillé de faire. Finalement vous
monstrez ce que peut l'art de bien dire,
et domat a l'ignorance si bonne grace
qu'elle pouvoit quasi charmer son ennemi
mesme; et pour me faire encores mieulx
confidre ces attraicts, vous m'envoyez
a la lecture de la Morie d'Esasme. Quant
a moy, ie n'ay pas eu l'occasion iusques
icy de voir ce gentil traitté, dont ie fais
grand ystime, bising qui n'y l'autorité
de l'auteur, ny toute son eloquence, ne
me scauroit persuader qu'il y ait de la sili-
rite a faire les ombres qui par leur ~~despi-~~
rite n'élèvent l'estat des sabbans, où
que

que la beauté de l'univers nous donne
si recommandable, que pour faire
des plus belles parties, il nous faille
contenter d'être un monstre. Voyez
combien se méprise de la folie, quand
il veut faire la sagesse, et combien
il se contredit à moy mesme, quand
il a dessein de vous contredire.
Mais quoy qu'il en soit, tous
nos différens, subsisteront
tous à ce point, que je suis et
serai toute ma vie de vous
Monsieur la plus dévote
amatrice et admiratrice de vos
vertus.

Paris le 9 Septembre.

Anna Maria de Schuzma

Ad eandem.

Nobilissima Heroïna,

Ne tu nos omnes in suborem das, vīs
vires, ut tenet ipsam instar Aquilę nubę
transcendens. Quis unquam te vidit au-
diuit, vel scripta tua legit, sine admirati-
one. Non potuit sapientia prestantius
habere patrocinium quam a te, quę illum
intime colis, et in cuius castissimo pectore
ipsa

ipsa habitare gaudet. In lris tuis sicut in
 rarissimis tabijs ipsa suadela domiciliu
 fixit. Ego cum ad Te nuper scriberem
 et meo ingenio ut saepe solemus, etiam
 te estimare volui. Dicam haec p̄fici
 et absque adulatione, proserbium bulfo
 ractatum: pluribus intentus minor q̄
 ad singula sensus. hoc inquam in te loca
 non habere compedio. Nec illa exhor
 tatione tibi necessariam, qua inuenies
 cap. 2. lib. 1. Thome de Kempis: Quiesce a
 nimio sciendi desiderio, quia magna ibi
 inuenitur distractio. Quemadmodu corpus
 nostrum ita et aia continuo eget paba
 lo. Filius tres sunt nobilissima facultates
 quae nobis Trinitatem adumbrant. Me
 moria quae cognitione linguarū implet
 Intellectus, qui gaudet rebus; voluntas
 quae satiatur amore. Memoria videt
 p̄terita; Intellectus, presentia; volun
 tas futura desiderat. Ita tempus (quae

est sola hominis possessio) facimus nostrum,
quod alioqui ~~non~~ habet instar puncti,
et quod nihil aliud est quam $\tau\omega\ \nu\omicron\upsilon\psi$.
pollicere memoria et ingenio excellenti
modo, paucissimis datum. Rationis adkrit
Medici, philosophi & Theologi pariter
et Athletice valere viros doctos vix posse
contingere. Atque n. et videntur ingenium
sequitur et tenuisq; partes corporis
homogeneas totius substantie corporis
requirit, ac precipue cerebri, ubi et inquit
spiritum tam vitalem quam animalium
cum competenti calore. Nam h' spiritus
purissimi et subtilissimi (qui in alijs,
corpori addicti sunt, ventrique, et
concoctioni inserviunt) cerebrum petunt
ibidemq; perpetua agitatione, meditatio
et contemplantando consumuntur. quod
præstare putas in eruditissima et dulcissi-
ma tua epistola. Et hic est ultimus
ultimus finis alimenti, nimirum p. baros
amfractus et sambages tendit in summa
illam

illam arcem capitis, et templum sapientie
 ut ibi quasi per lambicam corporalia in
 spirituaia mutantur. Spiritus animalis
 cui sit instrumentum, anima a nra
 Deo seruiat. Non nego reperiri in quibz
 ingenium cu memoria certet (inter quos
 prestantissimus noster Voetius, vna tertum
 hoc nro seculo. primarium locum obtinet)
 De Salomone dicit scriptura, quod Deus
 ipsi concessit sapientiam, prudentiam
 et latitudinem cordis. Sic erat rapax
 ipsius animus, ut illum nulla rerum tur-
 baret, nulla confunderet magnitudo. Qua-
 tus quantus theologus, Canticum illud sub-
 lime. Ad illum venit Regina Austri
 ex finibus terre. Arabia nempe felici,
 ut audiret illius sapientiam. Magnum
 et vehemens desiderium hoc orbis imatum
 qui plus est quam Salomon. ut scire
 desiderent. Sed quanta est illius sapientia
 et plus est quam Salomon. Hic est optime
 rhetor.

*Luceit Elvius
 quatuor palatos
 ostendit pbetico
 quatuor Myring
 Ecclesiasticis*

Rhetor qui efficacissime persuadet et rapit
animum. Hic summus et verus philoſophus
qui a viſibilibus nos ducit ſuaviter ad
inviſibilia. Hic excellentiſſimus Medicus
qui morbos imò ipſam mortem unico
verbo vincit. Hic optimus Ethicus, qui
bonos mores docet et verba adimplat.
Hic vaſtriſſimus politicus, qui ſrutatur
corda et renes. Ad illius Pedes ſedet
feliciffima Regina, et illius os ſubſiſſimū
continuo conſulere poteris. Illam amare
et timere eſt vera ſapientia, et ſumma
felicitas, quae nobis mortalibus in hac
vita contingere pot. Si cor meum videt
per amorem. Vbi loquentem audimus cum
in via, quale erit illud gaudium cum eum
videbimus facie ad faciem ſicut eſt.
Etiamſi haberes auream linguam et
Angelicum intellectum, non poſſes id
ipſum exprimere vobis, nec ſpeculando
conſpicere. O nos beatos quos in roſto
numerus

numerus innumerus beatorum animarum
glori Angelorum, ipse dominus deus patet
ut ab ipso coronamur expectant, in
hac certa maxime spe desino. Amen.

Dordraci 3. non. No- Iuris or affectu et obsequio
vembri 1637. Andr. Colvius

Nobiliss^a Anna Maria a. Schurman.
Ultraiectum.

IO: BEVEROVICIO Medico & senatori Durdz.
AD VORSTIUS FELIX. Ὑπομνηστικὴ πρὸς τὴν
ἀγαθὴν

Quid credetany ego obliuisci vossem humani-
tatis, aut Beverobitij mei clarissimi vrbis
suis cibus. cuius studio, ut in pidi. exierit
me iteum, per integram estatem, vsq. in gberz
to uelax pidi. emi xaxos. in quo tamē car
Numinis benignitate superior mediocritate
ut modo bene mihi consistit perpetuo,
lret non ita sit defactata, ut nunc, ac
Blato

solito tristior. Hinc accidit, quod in ami-
 citijs colendis, eo tempore infrequentior
 cum totum ferè occupatum me tenent
 morbus. Spero amicos faciliù benignos
 Daturus hinc mea negligentis quando
 nō aro immutati, sed valetudini totum
 id est imputandum. Quod ipsum et te
 rogo virozum ac amrozum, et quod
 et suavisimum quoque Colbium, dehis
 amozum meos et delectat. Inhibito præpi
 partim ex ruzore vulgi, partim ex
 tuis ad Heinsium nostrum, et ex
 dūpe in rōis ruzozaruzois, præcipue
 filiolum tuum et ruzozaruzois, et spū partū
 rectissimam, te et tūlissimam me
 animi tui mozoze. Superbarum sustimo
 tam doctae suae solatia admodum bulgaria;
 cum satis mihi comperit sit oia ca-
 ri te esse psidia, quae nō dazum, modo
 corpus, sed et mentem ad ruzozaruzois et dūos
 et ruzozaruzois sanare possunt. Nunc animis opus
 mi

mi Beberobice, nunc fieno pectore, neque
 subito quin illud Epuleti meditaris facio:
 ἄν ποιεῖται τῶν κατὰ φιλοφιλῆς, μεμνηθεὶς ὅτι ἄν
 ὄρατον μεταφιλῆς. ἀπο θαύματος γὰρ αὐτοῦ,
 ἔλαττο δὲ ἡσυχία. Jam divini scripti et
 orationis et Syntolas consolaturus
 voluisse tibi scribitur, in remedium
 languentis animi. Hippocrates enim
 aut Galenus magnopere sic iudicant
 possunt. Idem ego fieri hinc diebus
 quibus amicum singulari et virum ἔ
 τοῦ πολλοῦ διηγεῖσθαι περὶ τοῦ Causu
 amissimus. parentati ut videtur et aduic
 et oratione funebri doctis suis per se
 manibus non mulieritate sed mascula.
 potestatem tibi facio et legendi eam et
 referendi. Sauciavit me non parum quod
 noscitur quidam Haga, qui tametsi in
 dignitate est egregia, et quibus ego
 nunquam me offendisse me scio, ita
 me audita me lectam, et ante quam
 dita esset, censoria sua virga audite
 non

nulla

non uno salam corripuerit in quibusda.
Quid agas? Si quis publice quid dicit
dicat, haec ei expectanda semper fut
oia. In iudicando re omnium difficillima
nemo non facillimum se praebeat, nemo
non multum de se praesumit, et phi-
rimum sic sibi licentia existimat. In
multorum iam manibus oratio est, &
fortassis equiora ab aequis cordatisque
hominibus, si tanti illis quod est causae
regant. Expietur iudicia. Tuum tibi
in his rebus magni solis facere iudicium
qui non modo summe et naris
viam atque Aristoteli habes utitur
ut cum Luciano meo loquar. Quid non
propidium tuorum scriptorum daturus
sis, scire cupio. Nisi forsan totus iam
est in amore Annae Sequemanae virginis
sane stupide. quacumque deliciari per
literas, intelligo. Certe, amice, ne horum

id subleat tua, & intra limites te rotina
 honestatis. Alioquin caena mali coeli apponere
 tui tibi, & vigilandum erit de nocte, quo
 zelotypiam tua possis expugnare, tu re, tum
 verbis exquisitissimis. Volui non aceti, sed
 faceti potius aliquid huic Epistole aspergere,
 uti constaret tibi, me iam plane a melancholia
 liberum esse, et totum hilarum atq; iocundum
 omnem deposuisse ~~oreum~~ ~~paratum~~. Suppeditabo
 tibi argumentum iocandi vicissim mecum.
 Nudius tertius ad eandem litteras mihi addito
 orationis quoque exemplari. Videbis aliqua
 do epistole eius ~~αποστολῆς~~. quippe felici-
 ter satis ~~propheta~~ mihi videbatur
 illius scripto, nisi palpus mihi ipsi obtinuo.
 Tu apud illam, more tuo, iocofus & ego
 totus serius, quod cum indolis eius magis
 conuenire rabi. Videbis quam magnum
 et periculosum habitas in amore zibalem.
 Meam tamen Junonem omnium faru rorum
 facis consciam, ne quid illa ~~ορισμῶν~~ mihi
 exprobrat ~~grabi~~. quo loco tu tuam
 habitas

haboas, per occasionem inquiram. Ride, vir
doctissime, & lacrimis abstersis, redi
ad pristinum ingenium, quod mihi non
displicuit, nec displicebit unquam. Haudiq
o iuxtaoptans, ut in Henricis deoribus q
olim post ductum uxoris furus, mox vinu
gustare voluit: tu Rhenensa metar, quo
verbs vestra abundat, paulatim serbere
incipito, & hilaritati liata denuo. Filius
enim tuus Besioze, et beatam in roelis
nunc agit vitam. nihil in sar et quod
prolixam mbratur tristitiam, aut rexpior
relauduor, postquam humanitati per
primum impetum est satisfactum. Vale,
& vive longum, vir prestantissime, cum
optima coniuge tua Erbsioze, & a me
mitaque saluete, non in hunc modo
armuay, qui animam iam agit, sed in
plurimos alios sequentes. Dabam hagd.
Bat. a. cis 100 xxxviii. xxvi xbris.

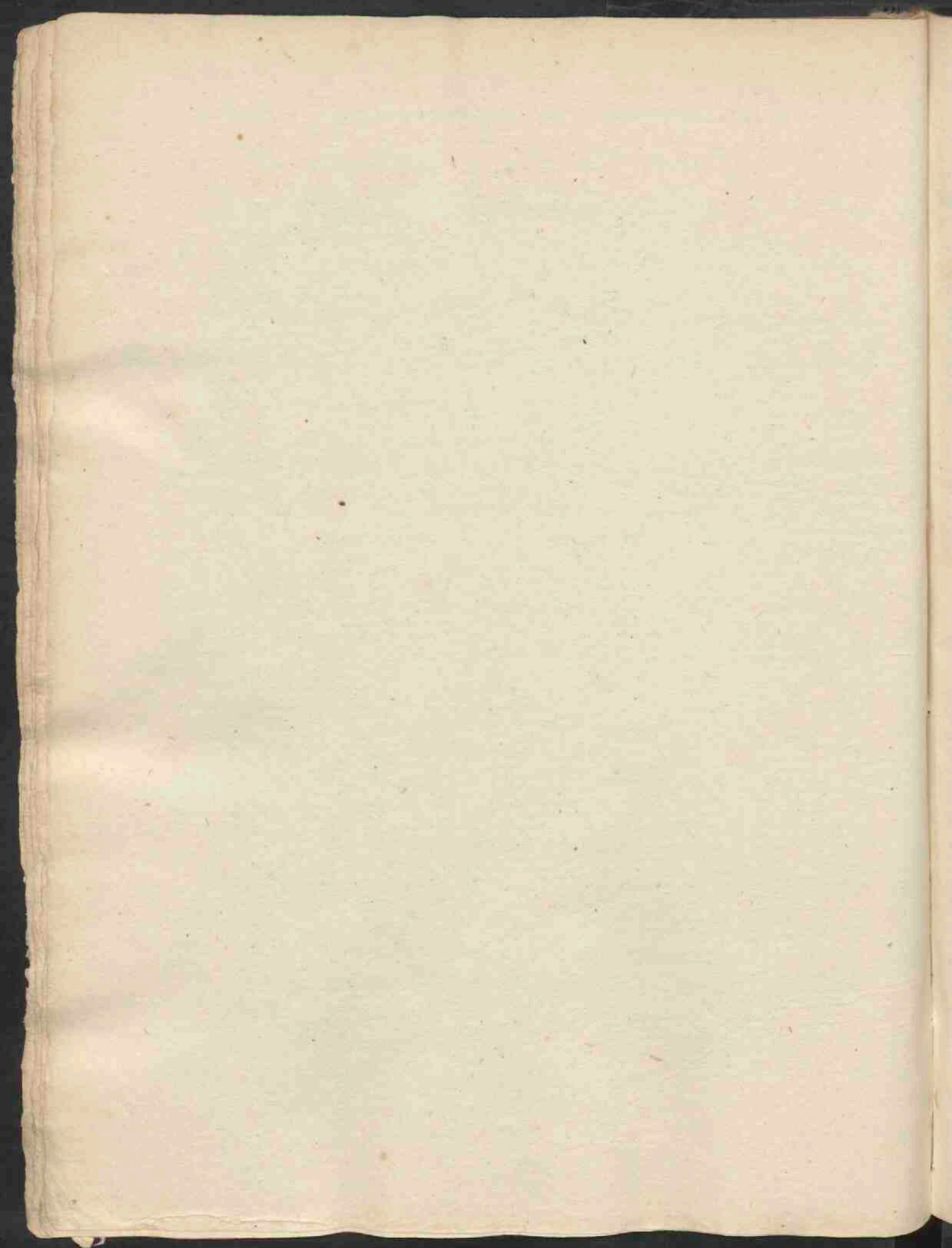

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

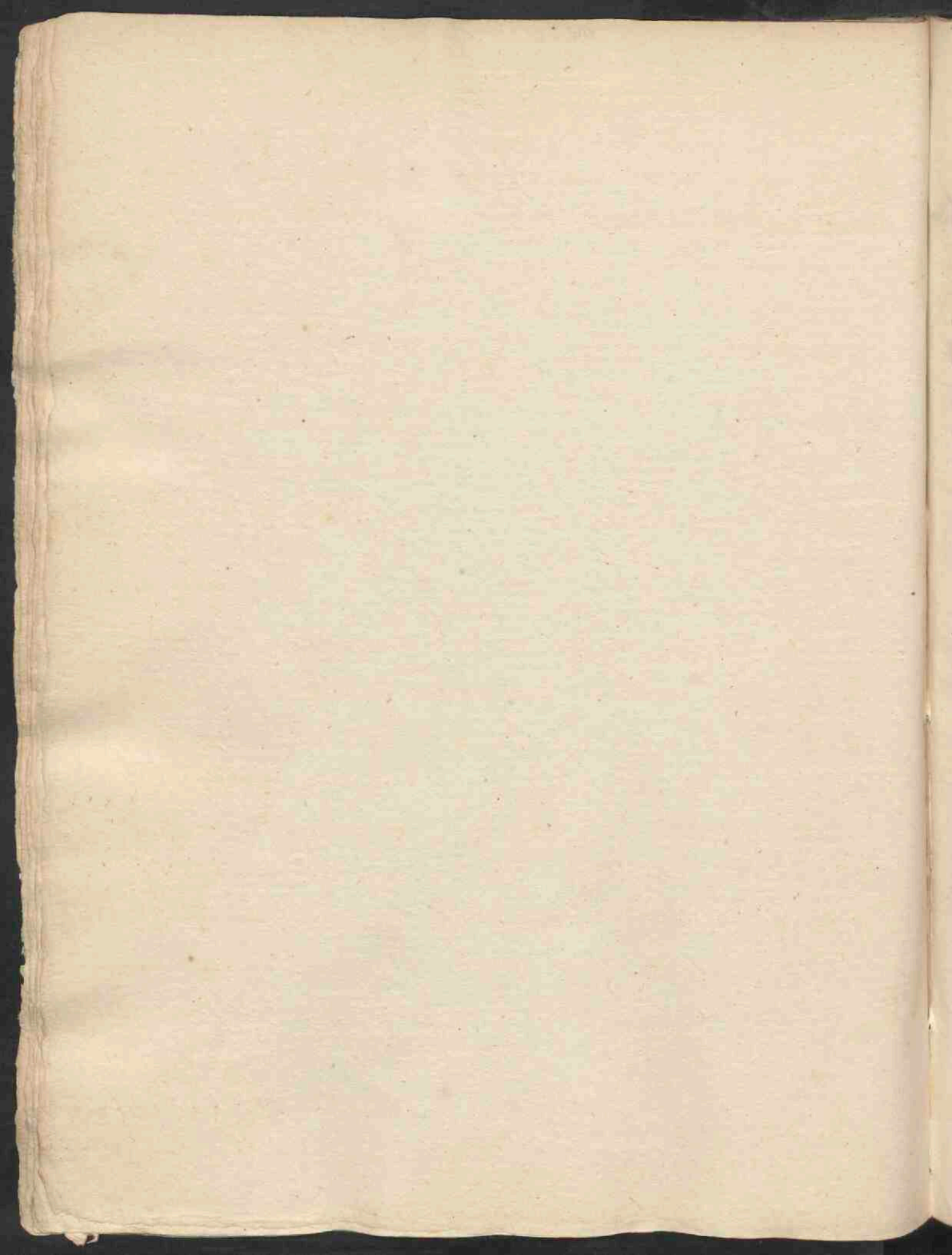

P. S.

Heer scrijver? 'tis eens tyt, valt eenmael aen het scrijven
 waer toe wilt ghy soo lang dus in gebreke blyven?

Staat conypt ghy broyft genoeg, in minnemere te laet,
 sy hebt de Naem alleen een ander heeft de daet.

Dit is veel eer gesent: dit hebt ghy selfs gescreuen,
 En 'tis ghy Logintael. D'is naem schynt di yegheuen
 Om dat ghy vordyt in scrijft. ghy scrijve dapper gap;
 Wy abbrechte naem di nae de Waersent pap.

Soo hietmen int Latijn het oorlogge schoon te wesen
 In bellum gaet in faang. Soo yt dat wij oock eysen
 Den bynaem bande doot om dat sy niet mat spaert;
 Aes parca, soo syt gy oock scrijver nae die aert.

Woe is het moegelick, dat ghy soo lang koent sijn gy!
 Of doet gyt om een naem soo abbrechte te krygen!

Sall Brethell ulben vriendt; daer gy soo veel va fout
 het minste antwoort niet ontfangt. 'tis di fout:
 fae, 'tis ee grobe fout, daer hy niet heelte bouther

V menigwoeff begroot, in sout gy niet weer souther

In by brievensteyn, in u dienst aenbudy dat is naest?
 D'is felonije wordet in sulch di niet bebbest.
 nae dat

nae dat Gy b ontkuist nae dat Gy b laet waerly
hoe nodice dat hem was een boern by b beseten
Gy dte leey vragunt: of hi te liden sent
Of hne tot Amstreda het schijnt yn he mit hnt
Nu hebucht al gesent: merre hay de Nydt niet eyen
En vragz hay de Dwis my niet te laste leggo.
Ware so in Buchell Ken dien goderheyt helt.
Soo sal hy by dit Dugt te vreden sy gepelt.

In Regia Leidensi a. P. Scrv.
Scripta est. Sweer 20 idia.

Ni trarectina veniat Buchellus ab urbe,
et solito antiquas mores recludat opes. v. p.
Furta confusis affulgit stella Batavis,
Iqidaque praesente scribit adesse Deum;
Quid mirum? Heclorea censumque origine creti,
Et nostri a Gallis usque petuntur avi.
Hinc socys speranda dies, hinc ancora sacra
Hinc tua Lugdunum mox reparanda salus.
His expectatus veniet SALMASUS oris,
O mihi tam latum Phosphore reddere diem.

In prefat. ad vrbes Sveciæ
 Nos omne historia, nostrasq; excussimus vrbes
 Que partim e forulis iussimus ire foras,
 Et partim premimus, crasam indignantia lucem
 Cum pretium Musis barbara turba neget.
 Hec canat ergo sibi qui publica munia vitans
 Aonias Proprio venditat aere Deas;
 Secretaque Lazos amat haud mercabilis ulli,
 civibus impendens otia tota suis.
 Dum veterum culpas blanditque somnia damnat,
 Ardet et in laudes ire BATAVE, tuas.

28

Magna crepent opera magnis mercedibus empta
 Libera veridicum Dextera paret opus.
 Lare secreto, legendo et scribendo. Pet. Scriverij.

DE REGINA SVETIÆ.

B.

Alia ego magnanimo nupte coniuncta Marito,
 Nunc viduam vacuo femina moesta foro.
 Reliquias magni conferbo ad funera Regis,
 Regis qui vindix Religionis erat.
 Cuius virtutes secula futura ferent. tamen.
 Ad picturam virg. matris et pueri
 Cælo descendens magni iam regna parentis,
 Reliqui, vestra spontanea vltima culpa.

^{item.}
Tu puer, o gemtor matris, o miza propago
virginis, Ceteroque Deus de semine Erete,
Da nobis veram post hanc per secula vitam.

Est Deus humano vestitus corpore, mizum;
Filius est matremque citat, qui cuncta msa

Progredior summi ex gremio dilecta Parentis
Proles, ut purus crimina vestra luam:
At vos inoratis animis, nova crimina culpis
Additis, eterno incredula turba Deo.

puntorum effigiem ^{sculpendi} fingendi clarus in arte
Expressit dno Geynius ingenio.

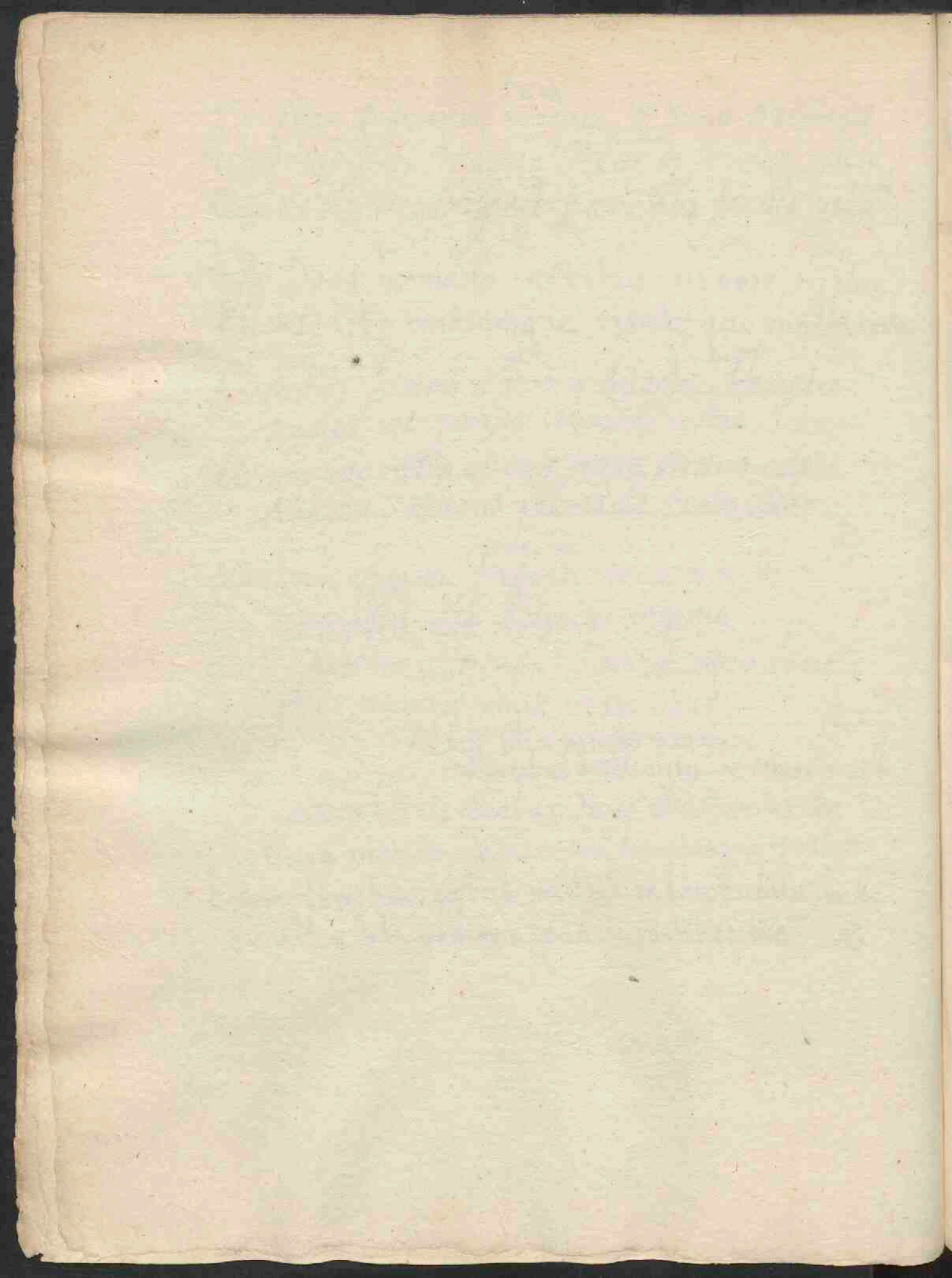
Huius pro meritis transcendit ad aethera fama;
Filius, veteris vivit imaginibus.

Ad hult. filiae patris in carcere
Uberibus nutrentis .a. moreelse pict.

Est rara in terris pietas, vix ulla parentum
Curam manet natis: sed sua quisque probat.
Exemplum hoc restat multis memorabile seclis
Alia ubi gemtor passitua uberibus.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

1386.

Verfus numeral

1421

1311

Flumen Elizabeth tunc Hollarat furata gens flet
 Gelria fle quod dux Eduardus deseruit te
 Ex alii pili sagittantis s Symphoriani 1340
 Respice Domine quia desolata est civitas
 plena delictis. 1368.

ANNA MAR. a. SCHURMANS ex cara
 effigiem suam exprimens in limbo.
 hos scripsit argento versus.

Non mihi propositum est humana eludere sortē
 Aut vultus solido sculpeze in aere meos :
 En nostram effigiem quam cara expressimus, atq;
 Materie e fragili mox peritura, damus.

At.

ECHO.

Quis nō sollicito christū benedictur amore
 Quem simul Ego vnnis confra clamat : Amat.
 Hic nos solus amat qui sanguine pascit amantes
 Tartaragq; imminuit qui moriens. Oriens.
 Hunc igitur sapiens casta pete mente puella ;
 Nibereq; hoc sponso, nec tibi fide. Fide.

Anna Mar. a Schurmans
 a^o 1636.

Ex Fuzio Excerpta.

Diploma

Cap. 1.

Theodorici Hollandiensis comitis videtur proba-
re fuerit de Hollandia dicta phlardinginga
agens, nec adeo rupeum illud nomen Hol-
landia

Cap. 2.

Non admitti ad publica Hollandia comitia
Geeztrudenbergam et Heusden quod soli sunt
Brabantici, & ab Hollandis sub potestatem
reducta, Woerdicem quod extra regionis finis
remotum; Viana quod peculi Hollandici in
negent Bredendici; Hesselsteinu, quod cotro-
uersi adhuc iuris sit inter Hollandos et Tra-
iectenses. Woerda, Oubelbatza, Aspera, Heu-
clerium, Leerdamum, Naerda, Wesepa et
Muda, tum ob alias causas, tum quod tan-
ti non sint.

A^o 1461 flagitante Carolo Burgundo 372800
scutatos Dordrechtensis cum reliqua
Surbollandia taxati 39200 scut. Harle.
3594. Delp. 3375. Leida tantum. Amshrod.
2875. Gouda 1770. Alem. 800. Rotterdam. 1150.
Stihed. 350. Hoorna, 200. Medembl. 450. Ensh.
470. Scutatus tum is stuferos valebat
nostrates.

Kemheimum d^r a King contracte a Koning et
 Heim. solebant n. in hoc tractu Hollandia prin-
 cipis ante inaugurari et prope collum Adelfu-
 olim fuisse Gulam Comitum et nunc Haga
 Kemheimum arce qua nunc Eymonda.

Tufos Furni plinium emendantis renat, ni-
 rios reborat, et inas Struis, Cromstais et
 deducit

Cuius gens est elegans (alij emendat m^ochij)
 corpore. ap. Barthol. de proprietatibus.

Ex bulla Alexand. P. R. pro parte dilectarum in
 Chryto filiarum Abb. et convent. de Wyns.
 Com. Holl. ord. S. Benedicti Traiect. Ducez
 nobis nup exhibita petitiō continebat quod
 in d. monasterio antiquo tempore cuius nos
 extat memoria laudabilis consuetudo huius-
 nus observata fuit; qd. eps rz. qui pro
 tempore existit electiones Abbatis d. mon.
 confirmari, nec non monastium ipsum et
 illius psonas visitare, et reformare haberet
 quod nulla inibi monialis receptetur, nisi de
 nobili genere, ex utraq. parente et quatuor
 annis procreata existeret, neq. ultra numer-
 zum 40 r°. a^o 1499 tert. Non. Martij.

161

Henrici 4 Diploma Wilhelmo datū de exhi-
tione bonorū ab Theodoro 4 Adelboldo
adscriptorū, valde exagitat sed rationis ad-
fert, quod nulla ^{ratio} reddatur, ab Henrico Imp qua
ze ipse abstulerit, et Wilhelmo donauerit
cum nihil in illum admisisset. Dinde addit
fraudem sapienter sed in catalogo feud. modit-
baldo ad annū 1021 allato Hollandiis comitū
liber feudalis dicitur epi tenens ab eodem
Hollandiæ comitatū in feudum.

In Indice nob. Holl.

Jos Walphardus de Bredrode D. de bianth ex.
Joēs a Waassenare D. de Duenborde voors-
ten Sterrenborre Saltuarius Holl. et Westfr.
Weselus a Boetelare D. de Asperis ex.
Jacobus a Vuygarden D. de Bentfush Soerme
Huygbroeck ex. Albertus de Schagen liber
Dns de Schagen Vriesingebazyn Haringhuse
Vuygaph ex. Jacobus a Waassenare a Du-
vinborde Dns Waermonkij. Nicolaus
de Bouchhorst D. de NoortWijk Dnygr.
et baling Renolandus ex. Henricus Raeyhoerz
Dns.

Dns Kugborst 27. Franciscus ab Aerssen
vquis Dns de Sommedynck Oultgensplait
28. Jofnes a Mattemess Dns a Malgen.
Kibira Comite. In publico ord.
confessu primo loco dicunt sententiam

III. Dns Didericus de Linde et Lee gestabat
in insigni suo rubeo crucem deaurata, cla-
mabatq; Aspermont

IV. D. Arnoldus ab Hselstem gestabat in insigni
suo deaurato trabem rubeam in qua bibe-
batur crux, clamabatq; Amstel

Debemus ex qualiacumq; Scribeo nostro
ad quon Buxellis ab Amplissimo et Suis.
7.7. Chiffre transmissa

pa: 75

Ex Cod. hastiludorum com: Holland. qui an
in arce publicis an in privata biblioteca
latet incertum certe non longe abit ab
hoc Flor. v Equitumq; ab eo institutoru pro
Latis

78.

Diploma Othonis arguit a 985 Indict. 13. quod
a 993 factus sit Imp. teste anom-
mo Rithmico: At Onuphr. Rege dictu a 983
tradit, cui maior fide habenda

Orleanse Dux cui Miretildis Diderici v Com.
filia

filia nupit. 80

Habuit Florentius in filiam Adam nuptam
Marchioni Brandenburgico oscitante a Geo-
nologicis omysam : patet ex diplomate
qd a^o 1205 dedit in quo se Marchionissa Beat
vorat et assensu Wilhelmi ac florentij
frum, et Ada com. matris suae et Ade nupit.
quyda bona conventui Kaysburg. vendidisse
scribit.

82

Elisabeth Wilhelmi Reg. coniux a^o 1256 obierit
falsum est, cum a^o 1260 can. dixisset ex diplo-
mate Aleydis constat, qd etia ad Hollandis
tutrix appellata in diplomate Sued a^o 1260
Johes Harriou. ex Aleyda Holl. filiam habuit inter
alias Aleydam Azabie comitissam.

93

Suerius videtur Antonina et Wiltenburghu cum
suo Antonio columna ad Vortrustum transfe-
re. Adfert de columnis platina Onuphrii
mirum tantum delirare voluisse, qd sine nu-
gij tenens fessu.

Albertus Comondanus Mercastelinus cu beoz.
recessisset Hasam filia phti Blout dominus,
simul cum sa Keneburgense a^o 1450 in dotibz
recepit.

Ex tent. con. ^{vlt.} transtulit Suez. sifidū Bred.
 r. 7. pa. 61 Arnol. F. Hollandia insignie cū 3 fascis in
 scuto suo pingebat, Simon a Tihlontas
 anates argentas gerebat & a Breda
 descendere dñi Lecce in dabbato clypeo
 Leonem ostendere mirum. Audiuissē et
 nonnullos insidia partium discentis Bre-
 detodios, nothos sē Wilhelmi 1. Hol. com.
 sed admodū illos falli, cum post diligentē
 inquisitionē dōrgerendū varia diplomata
 longe ante Wilh. tempora cōscripta, in
 quibz disertim nomē et sigillū Bredetodior.
 et talia plura adhuc extant in arch. Holl.
 Vix doctus. Mutius Suerens lib. 1. c. 2. d. off. pf.
 prat. satis ridiculē probare conatur inap.
 originem suam habere a Troianis, quod
 nobiles pleriq; Leonem stirpis insigne hū-
 parunt.
 Gubna in clypeo purpureo hē Leonē aureum.
 Namurcensis Leo caput corona auria gemit
 redimitum.
 Huteri opinio de signis Hollandicis ortis
 a dñis Palestinis vana vixi bīd.
 Leo Francorū olim insignie Humbaldo typ.
 qd placet, vel ab Aquitanis aut Normānis
 deducenda opinatur.

Error Laxij et Dinteri de Bredenrodij's 62.
 Ibidem de 62. Equitri D. Jacobi a Florentio
 v instituti ^{Puttkam} fictionibus unde & Muzij
 donat. piaru Lib. 2

Welgebozen mannis ex rusticis allectis a Flo.
 Knapen qui nondum equitrem dignitatem adso-
 ti, qui et Jonscherey dicebantur.

Vtinam ex diplomatibus ea nomina q nobilium
 recenseat, attulisset, neq. ab a^o 1122 usque
 ad finem eius seculi, quicquam recte adferri
 potuisse quo etiam tempore me ego Bredn-
 rodios quide inbem de Wilhelmo a et
 Florentio Bredrodio circa a^o 1122. bellu
 vidisse

Nobilium nomina quedam manibus expressa
 literis ac Romanis, et quare.

V. E.
Dño Samueli Collino.

S. D.
ANNA MARIA a SCHURMANS.

Qua tua longinquus mihi venit epistola ab oris,
Transit illecebris mentis ad ima suis.
Erubui obstupuiq; simul, noxia gaudia sensi,
pectus ubi affluit calica Musa meum.
Ast mea Collino Charites quae visa merenti
Gratia, quae tantam conciliare Deam
Non tenuis monumenta manus neq; fama sequantur
— Siqua gradum forsay trans mare nostra tulit:
Sed pietas nostris, heu pene innotita seclis
Diba, tui causam sola laboris habet:
Hac potis est imis coeli fastigia terreis,
Atq; hominū immenso iungere torza Deo.
Hac iunget riuos quibq; vnus sanguis amicos,
Vna Fides, vnum Numen et vnus Amor.
Hanc Equidem vincet cessat quia fulget Olympo
perpetuum nostrae foedus amicitiae;
Attamen ut primi summis dabitur honoris,
Sic quoq; habent laudes inferiora suas.
Et comis huic candor, facilisque modestia tantis,
Quis hominē superas, gratius ornat opib;.
Quid memorem reliquas mundi tot lumina, doctis,
Et studia ardoris in meliora tuos.

Hinc

Hinc mihi nempe fauens tua feat tam lenitate aura,
 Neque humili posita tollis ad astra loco.

Sic tua me laudet, formam seu pandat Olympo
 Pagina, q̄ feci debio lucra tibi.

His p̄doro auspicijs felicibus intus et extra
 Ausus accedit tessera fida liber.

Qualitate audacis facies nitidissima bitri,
 Ingentem parus monstrat in orbe solun

Sic etiam pulcra contraxit imagine batun

Quos fauet Aonias Insula bytra Euros.

O Lusus Lepidus et magnis quoq; digne triumphis
 Aptasti celebris in mea verba madas ^{phœbos}

Nec moror an tantos imitans licet ultima

Ingenio viris deficiento, sequar.

Hoc satis ut constat, bytra me tangat sorte
 Et mea in applausus vita venire tuos.

O solue Anglorum pax Angelis, fœdera nobis

Hæc Colline pari semper amore fove.

ECHO.

Ad serenissimam Angliæ Reginam
 puerperio nuper egressam a 1635
 Tempore hyberno.

Alludens ad insignia regni Britannici tribus
 Rosis figurata.

Quæ tibi nunc gelido miracula nata Decembri

Quippe.

Quippe ^{moras} ~~ferant~~ perilis Flora perosa: Rosa.
Sortem bicisti comunam: Anglisq; precennis
Arriidet veris spes generosa: Rosa.
Sic genetrux sis saepe Deum, soris statq; caditq;
Dum parus aut ruffas Diva operosa: Rosa.

A. M. a. SCHURMANS.

Apolog.

Cum quaedam aulica scripta V. f. Gallii, quae
Johanna de la Caba vidua. Franz. Schurman
ex Gallico sermone in Belgicū translulerat, ab
Anna Mar. crederentur edita. ad. D. Riveti

Cur mea lascivis praetexti nomina chartis
Fama est? cur meruit fama sinistra fidem?
An dubiae tantū poterit fallacia vocis,
Credar ut ingenium deseruisse meum.
Haud eadem curant oes. Et myrtea serata
Quae nunquā merui, tale meretur opus.
Non Domine invidio, grati ferat ipsa laboris
Præmia: diversa nos tenet artis amor.
Id monuisse iuvat; ne me misisse camoenas
Faceret invidas in sua sceptrā Venus.
Nec violasse tuas leges Astræa putabor;
Quippe suū tribui cuiuslibet ipsa iubet.

A. M. a. Schurman.

typis editū
est hoc carmen.
Hagel.

Præfatio

Quanta sit ingenij humani atque fuderij
 debilitas et inconstitudo, ex his quæ literis
 tradita sunt, et ad manus nostras verbe-
 rezunt abunde præcipi potest. Omitta
 quam vane absurde quamq; ridicule opi-
 niones de summo illo ^{mundi} ~~orbis~~ conditore et
 rectoris fuerint. tantummodo quanta
 sit vacillatio iudiciorum circa ea quæ
 purissimam huius Orbis quæm ~~tenemus~~
 oculis vsurpamus molem concernunt
 vidamus. Et hanc alij cetera et
 ab omni duo fuisse, condita alij quide-
 a summo minime, sed a multis auctori-
 millibus fuisse, sunt qui aliquotus re-
 nobatam, interitum etiam et renaſci-
 zam arbitrati seduntur, ut ad hoc in illa-
 rum opinionum ambiguitate vsuramus
 nisi nobis certiora Religionis nostræ epistola
 docuissent; ex quibus sane liquido constat
 quid tribuendum humane sit industria, et
 quam.

quam labilis sit memoria, quamq̄ instabile
iudicium mortalium, nisi rectis et indubita-
tis rerum gestarū testimonijs fulcatur.
Hæc igit̄ ^{etiam} sint verissima, et nihil sit eoi
gratius, vix ut debeat, quam potestatorum
temporum res gestas cognoscere, et ignora-
nitia, incertis, mutationes investigare
tam fit, ut fieri in Oceano incertitudinis
visemur, et pleraque ad nos confusa fa-
bulis ac fragmentis involuta perveniunt, cuius
sanè rei vix aliam redire vim licet, quæ
quod semper maiora facere satagimus, et
si parvis imbris ad maiora pervenisse ig-
norare volumus. Somniant n. pleriq̄ imp-
tores Deos, magnos Reges, principes, admitt-
rent miracula et incredibilia, narratio-
num phaleras, hinc arcebat ut originis
plerarumq̄ gentium inventæ fabulose falsæ
sunt, quod n. quisque terrarū suarum
incolas, paganos pastores, minorumq̄
gentium regulos agnoscat. Assurgimus
ad Troianos horumve posteros Rom, Græc
etiam indeque conditores nostros arresi-
mus

mus, quiy et ab Indis vsque incunabula
 quærimus, quo longioribus peregrinatio-
 nibus commendantur. Hinc Britanni a Bri-
 to Troiano, Francos a Francione Hectoris
 F. Romanos ab Antea, Troianis ¹⁷²⁰ deducunt.
 Hispanos ab Hispalo.

Apud nos vero Brabantii Brabonem suum Fla-
 dri, Flandeburgen, a Dardzaro Duedugetu,
 ab Odoacro, Adibatram, a Metello, Mid-
 burgum, & Fresone ex India exule Frisios
 promunt. Et quismodi barbaris alijs flori-
 antur, quasi peregrini in vacuam semper
 possessionem venerint, et nulli aboriginis
 Europam nostram incoluissent. Non igitur
 initium barbarorum gentium migrationis
 et vicinos aliquando fortiores expulsi
 vel subegisse, modo rectis id scriptoribus
 et monumentis palam sit, nec mireris
 tam et vulgi fabulis nitantur nec somnis
 aut parum verisimilibus figmentis vitam
 suam debrant. Accedit ad corruptionem
 hystoriarum et altera causa, quod vetera illa
 quæ.

14
quae feribenda sibi sumunt; ad mores quos
sui sibi accommodat, hinc multae absurdita-
tes probentur, ut nempe affingantur ea
perstantis gentibus quae illo a quo penitus
ignorabantur, quod. **De Bembo** lapsus re-
prehendit, qui historia Veneta destructis
ora quasi florentibus illa Rom. Reo. **De**
ventur. profert, postquam **De** et
illud scriptoribus uere dicitur, qd. non solum
sufficit res ex veritate narrare, nisi
et parergis. et tuncque quaestis argutis
tam ornant id quae saepe pte. **De** aut
dicitur, sic in amabilibus nris vulgaribus
legimus Tarquinij consilium de summas
rapitibus dicitur. **De** comiti.
accomodat, **De** Casari datus
de morte imminente et vulnere mi-
nistrum ad Florentium v. Com. quoq. trans-
latus, uliosque passim festulos quos suis
scriptis intertexunt. nec n. illorum colle-
ctoribus sufficiebat simplicitate res ob o-
culos ponere, sed et ornate, ut ipsis **De**
durabat

Durabant, in vulgus protruderent, ea quae
 scripserunt, Hoc igitur observandum esse puto
 qui intra limites historiae manent, vel ama-
 les conscribere student, ne quid scribant
 quod non certis ac probatis constet aucto-
 ribus ac monumentis; quod nihil prae-
 mores et consuetudines temporum interse-
 rant, quos probe habeat cognitos, oportet.
 Mutantur enim illi singulis saeculis; et septemtra
 vnius aetatis hominum, quanta vestium, sacrorum,
 magistratuum morumque: aliorum varietas re-
 spicitur. Repetuntur interdum antiquata
 prius, et renovantur post saecula, de qua
 haec Amalium scriptori in primis observa-
 da, ut haec velut indagata veritas maxima
 illustratur, & falsitas perspicue deprehendi-
 tur.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to its orientation and fading. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to a historical or scientific record.

P. F. Jacobi zeuicotij Ganderis ord. Erem. S. Augustini
poemata Gandavi a^o 1622. edita ex officina Jodoci
Reoms.

Sunt tres elegiarum lib: silua-
rum duo. Ad R. & Amplissi D. Anton. Trest-
ram post Baudensium matram cū laude gesta-
tam orum voto septimū Ganderisium epm
comite 17 Euzeghem. 24. Epist. sic incipit:

Vt a tragicis ad leuis elegos animū conuicti
fidium & auctoritatem tuam intepellat volū-
tollituli non sunt, nec a Venere aut vno nati
sed rasti & modeste religionis filij. Dolui n. ubi
inde pclarissima ingenia ditio temporū &
aui adeo myrtetis Cyprae delectati, vt nihil
prestantis nihilque rribilius concupere et eniti
poe viderantur, nisi quae ingenij fabor aut
furoz potius inter illa dictarit. 24. post.

Fateor quidem elegantiora frequentius ea us car-
mina, q̄ impudentiam et lasciuiam sapiunt
quippe quibus natura primi hois peccato
deprauata splendoris aliquem & nitorem con-
fert. Ouidiamq; nullibi ita excellere, quam
ubi Venere tractat, adeo vt si quis amoris
illius et heroidas ceteris conferat, vmbra
solem, aurum ari confere dicens sit.

Verum non tanti mihi elegantia ep̄, vt ob-
ram impudicus esse velim: magis opto ming
suabis

suavis aut delicatus, quam minus rarus &
honestus videtur 208.

Ad Gund. Zebrotium commendatoria scripta
re Sygrammata. I. Ruyg. gaud. C.R.

Nuper dum tragica plangit tua Musa theatris
Item F. Ignatius Dyckerus Augustin.

Qui castos vestrae elegos
Epistola ad lectorem incipit: Miraberis fortasse Ami
de lector. lib. 1. Eleg.

Ad Aegidium Bouterium D. Michael. pastori. Non
dum deliberandum mihi 209. lib. 1. Ad

prem pro ingressu vell.

Tes canis aestuos duplicavit fervidus aestus,

Terque mora trinxit Sol breviora dies.

Dum licet invitus fallax tibi servio mundus

Et patior furtus laedia multa tui.

Dum mihi Pegasidum dulcissima castra sororum

Cum placita prohibet religione pater. 210.

2. Et. In Ambitiosum. Bene qui Satuit vixit.

Stulte quid audaces prodest attollere crytas.

3. Ad redemptorem nrm. f. C. m. canis frangentem.

Ergone quem veteres 211.

4. In peccatorem:

Impie quo properas

5. D. Virgo quaerit puerum Ihesum.

6. Maria Magdalena deplorat Christum ad pas
sione.

tionem euntem :

Quis malus attoritas tetigit, etc.

7. D. M. Magdalena mortua Christu deplorat :

Et semel est vivo.

8. Adspiratio hominis egredi ad Christu patriam :

Ecce mors egros et non mihi claudat ocellos.

9. Ad Antone Verbalis Aug. In Act. Suppore.

Jacobi Borluit Schoonbergs Dns Dtor D. Bau-
nis a 1622.

Memint et horum passim. Nob. Jucaris Chi.

Sarracena Toparis in Lambesart, Villers Com-

pre etc. Jacobi Borluit Jc. D. Dassenburgh.

Jacobi de Borluit D. de Schoonbergs.

Francisa Borluit D. de Linard. Harvuri.

proboft de Bassenrode de Inghel.

Sibi.

Ad Vientinum Sapphicum.

scripioni Cobellutio Card. et Bibl.

Chronica in edificatione domus amplissimis
Castellanus Bvrgi Gandabensis.

NOBILES VIRI VETERIS BVRG. La Faille, Ke-

thulle, Hellyn, Sertyn, Ganin, Guette, Zoverie,

Cranenbroeck, Couche, Hoern, & Zebecote hoc

Negotibus, consecrant

Quid Roma Freros lares

versibus & doctis amphiteatra sonant?

Damno-

Damnosus intecit scelus,
 Quod steterat Latia nobile pegma via.
 Ad regia ubi stetit domus,
 Apera te exudi fertis aratra boues.
 Surgentia haut tecta id timent
 Cormitis a patris que modo vestra foro.
 Antiqua nec minuet Dies
 Que modo honorate constructis patrie
 Nilu labori est aratum
 Regia per durum gloria anhelat iter.
 Sic perquite o Divum genus,
 Est GANDÆ hoc atrium et totius orbis honos.

In nuptiis Fr. Zebecotij Vet. Burgij actuarii
 et fabellæ Conchæ

Que Musa me furore
 Agit / vaurore vs
 ENIGMA

Dum pulice minor, et maior Elephante patre
 Matreque sed mi tempore haut uno dedit
 Natura, multi famipā multi marem
 Olim putarunt, quicqd est v/quam scio
 Cæcusque video: proximus nepos nihil,
 parvusq; frater neminis, res sum tamen
 et ante

Et ante mundum nata de mundi patre
Te nosco me no nosco iam quid sim vide.

Ad Jacobum Boone Archiepiscopi Mechlin.

Illustris steros cuius ad praecordia
Nec Phabus ipse sufficit
Quem tua Ganda patra patrem semel
Sed iam vocat Mechlinia.

De primitys Francisci Dyckeri

Sub pane meroque
Celatur, qui se prodit ubique Deus.
Credite mortales, Deus est quodcumq; videtis
Continet immersum Circulus ille Deum.

Omnia mirantur nec sat sibi credere possunt
Fictum hominem proprium fingere poe patrem.

De Christo mortuo.

Quiit qui cecidit; cecidit qui vivit; et illum
Abstulit atra dies, nec tulit atra dies.

Nux, Asinus piger, Campana

Nux, Asinus, campana piger si verbera cessent,
Hic cubat, illa silet, hic stat at illa manet.

Nux, Asinus, campana piger si verbera cogant
hic studet, illa sonat, hic it, et illa cadit.

Logogryphus

Deme caput, Mons sum; si ventrem plena lygo;
Si cum ventre pedem dempseris, olla manet.

macedo

Macedo Alexander

Hac iacet exigua Macedo conclusus in vena
Tantaq; tam parvus contegit ossa lapis.
¶ modo qui fatuus tentas sublimia pennis
Parua vides magnos fata manere viros.

Patibris

Hoc iacet in tumulo terraq; & gramine lectus
Qui dū vivebam nudus inopisque fui;
Nulla fuit viuis requies, concessit Olympus
Vt possim requie post mea fata fuis.
¶ modo qui multos auri corradis acerbos
Dum moritur spem dices inopisque modo.

Epit psittaci

Hic ubi dissimulant fragrantia gramina flores
Et tellus vario picta colore nitet.
Hic se vernanti voluit sub cespite condi
Psittacus aliq; gloria prima chori.
Nouerat is varias cunctorum fingere voces
Et plane humano verba referre sono.
Forſitan hic adhuc voces meditatur in vena
Sed prohibet missos impia terra sonos.

Idem

Concordi mente laborant
Nascatur ut discor dicitur
Cunq; Calta & Valachra Balena Britannica una
Apostatisq; ceteris us.
De preda

De prædâ Hispanicâ

Anni 1628.

Remont.

Non tantū ferro Hispanus quantum valet auro:
Aurum aufer, ferro nōn superabit Iber.

Anna Maria a Schurmans. ad. S. P. And.
Rivellum.

Santa tua Riveze viget reverentia famae,
ut solam invidiam posse fugare putem.
Si memorare tuas laudes vel conbemit hosti,
te mihi conciliet non nisi purus Amor.
Accipe festinam quam paebula charta salutem
Dicit amicitie candida signa mee.

de morte Gustavi Suetiae Regis

Fac. Rebecotius

Austriacus qui te Caesar GUSTAVE timebat
Credidit is Parcam conciliasse sibi.

Illa tamen metuens tam magni militis arma
Est aggressa tuum non sine fraude, caput.
Nam ne te fosses defendere, brachia laetit;
Cumq; vereretur pectora, terga petit.

Non nocuit tamen illa tua Rex maxime fama,
Victor eras vivus, nunc quoq; victor obis.

C. Barlaei versus in calumniatore

Quisquis es, infamis scriptor sine mente libelli
Dic mihi, quæ credas nūc magis esse piū?

Am.

pa: 275.
observat ad
Florum.

An magis Abrahamide, magni q̄ facta Tonatis
scribit, et Hebraeo dicitur ab ore Deum?

An qui Christiadis nō fontis verba poeta
rodit, & innocua conspuat ore fidem?

Judaeo si pellis abest, tibi candor abesse
Credatur et pectus simplicitatis amans.

At tua quantūvis comendet dogmata pellis
Moribus hic saltem praestat Apella tuis

tuis

D. Barlaei Homiliam de christi natiuitate
Amsterdami editam anno 1637. utroq̄ q̄
Januarij per Ancilla conf. D. Jacobi Ertih
cum altero exemplari ad D. A. M. a sigum.
hoc tit. *Clarissima, Doctissima Doming*
Anna Maria a Schurmans virgini sine
exemplo libens meritoq̄ mittit Auctor.

Ad picturā Moreelse. Expressit
Christi Salv. effigie brachia ex
tendentem.

Descendens gremio summi Genitoris ab alto
Amplexu fobis cuncta creatura meo.
Et homine tegnis lapsus serpentis iniqui
Eryx, huic despirans lucida tempora soli
AB.

VITAE MELIORIS ORIGO.

Semen ut in terram proiectum ex vberibus gerba
 Alterius spem missis habet: sic vita recedens,
 Vermibus absumpto paulatim corpore toto,
 Induct aeterna renovato corpore vitam.

Epitaph. Clariss. Doctus. v. D. AB

Jo. Isaaci pontani Med. Phil. Hytanci 25.

Hic jacet exigua magnus Pontanus in urna,
 Corpore qui parvus, magnus at ingenio
 Qui dedit armatos primaeva ab origine Francos,
 Danos, Cymmerijs eruit e tenebris.
 Nec tacuit Batauosq; truces fortisq; Syabros,
 Terrores Latij fulminisq; Imperij
 Quem Musa Charitesque suis poliere sub antibus,
 Quisque a multistria Pallade doctus erat.
 Qui coeli cursum et Sophiae mysteria pandens
 Aeternum ex scriptis elogium meruit.
 Quod tot quae superant p magna volumina monstrat
 Quaeque orbi immenso scripta labore dedit.
 Scribet hinc nomen Pontani vivit in aevum
 Ingenio ad superos qui sibi fecit ite. AB

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

In pecturam Lascivæ vanitatis
P. Moreelsij.

Hoc vani exemplar mundi, carnisq; triumpho
Demon ubi partes semporum avarus habet
Funguntur Veneri Plutus, mala crapula Amori,
Cæcus uterque furit, ne sit utraque modum.
Antidotum sint Lascivus & medicina dolori;
Fecunquam, Lacryma, cœu metanœa mali.

Ad effigiem. . . Willughby

Aspice quam glando princeps Willughby ore
Respiciat ventos, Oceanique minas;
Quamq; acer validusque animi procedat in hostes
Vinduet ut Regis iura verenda sui.

prudens

deausq;

Ad effigiem. . . R. Morel. Lascivæ

Virgines ora veras cui Pallas pectora tinxit
Quæ Charites dantes contribuere suas
Cui Genus pulcræ picturæ contulit artem
Et deest egregios sculperè in ære viros.
Cedite iam iuvenes, prior est industria forma
Hæc pœnit, illa manet vera in imaginibus.

sculptura
sculpendi

Epitaphium R. Bellaguy

Bellaguo artifices quid ex splendida saxa paratis.
En flumulum ex gemmis condidit ipse sibi.

ex Ronsard

AB.

IN EFFIGIEM P. MOREELSI

pidoris eximii.

Diuinâ blandos pingens in imagine vultus
 Sic oculos & sic MOREELSIUS ora ferebat
 Vibida, qui vel eo magnam superabit Apellum
 Quod tabula ad seos venient, ut fama Nepotis.

IN EFFIGIEM GVSTAVI Serenissimi Suecæ

Regis.

Talis in illustri spectatur imagine Princeps
 Cui Gotus & Finnis, SVEETIAQUE ipsa subest
 GVSTAVUS: belli fulmen, Mæortis alumnus
 Artibusque instructus, docta Minerva tuus
 Qui strepem longo deducat ab ordine Regum,
 Quemque timent Moccus, Sarmata, Teuto feror
 Sarmata quem, Moccus, Cæsar et ipse, timent
 In effigiem Margareta F. Paul. Hoer
 in florida ætate extincta.

Adhuc in viridi tener ut flos interit hortis,
 Cum Bozeas seu frigore præta ferit.

Sic præto in prima florescens virgo iuventa
 Maturusque negat imbrida parva dies

Ad fiduram quando P. Moreel
 Quisque sue sortis faber est, si industria præsto
 Hec iuvat, ignavia ^{at} paupertas sordida dâna

Sic

144

Sic Cancrum capiens caute, latabitur, ut si
Impudens tangat, plorabit fortipe laesus.

aliter.

Quisque suo fruitur Genio aut industria presto est,
Aut nocet infausta comitata ignavia forte.
Sic recte accipiens CANCRUM non laesus abibit,
Incaute at tangens dico mactabitur ichi.

De ERASMO ROT.

Scopobio BATAVIS crassam qui affinxerit aurem,
Invidus, aut Veri nescius ille fuit.

Judicat id magnus Genij omniparentis alumnus
Ingens qui patriae Lumen ERASMVVS erat;
Quem colit Hispanus, mirantur Gallus & Anglus.

Ingemium cuius suspicit Ausonia
An vide quid garis? BATAVVS transcendit Olympu
Ingemio, atque orbis corpore vasta tenet.

In obitum Cl. V. SAMVELIS AMAZINGII Harl.
verbi divini praconis.

Cecidit heu raptus florenti AMEZINGIVS aro,
Ad populum sivebus dogmata ferre Dei.

Qui Musas coluit patris sermone disertas,
Et docuit Batavos raltius ore loqui.

Transtulit & sacras leges, oracula vatam,
Et cives patrijs versibus erudit.

Cum Margareta Salomy maritus
miserabilis et abiturus et
totus lumen dux et pluvius

Margaris ^{per lusi} agra munus deflet caritura
miserabilis

Condoluit, et largimur luna dat ipsa nas.
Aurore surgens tristis in nubibus mberis
Cogit et atratum perficit ipsa dicit.
Sed veniet clarus post trista nubila pluvius
post pluvias surgit splendens dicitur
Sint rata vota per vos dicitur. ~~Per vos ad~~
bonum et ~~brachii~~ cum libet illa tuis.

Margaris ad Russos abiturum deflet amicum
Condoluit et largimur inquit Apollo nas
Nubila tota dies pluvias congescit in unum
et plorat et ex oculis exordia pre sit aqua
Sed meliora deus, dabit hic post nubila pluvius
Gratior et rediens tunc tibi vox venerit

^{Epitaphium. A. BUCHELLY.}
Hicacet exacta recubans etate Brugellus,
Cui studium Batavam corrigere historiam.
Sezius.

Sezins obscuras cum tentat tollere nubes,
 Quod illud longis obboluit tenebris.

De morte Regis Bohemiae Fred.

Infelix princeps, patriaque extorris et exul.
 Haec procul a patrio limite, peste cadit.
 Coniux sua BATAVAN. relinquere Regia terra
 Praetulit hanc patriae sollicitata, Savi.

pro. Cyprias.

D. CECILIA.

Sollicita Angelicas audit Cecilia voces
 Atque suum blando iungit ab ore melos.
 Musica Divinū haec (si credis) scandet Olympum
 Gaudia ubi aeternis sunt pia caelilibus.

Coridon.

Tu mea Flora nites, & sunt tua lumina Solis
 Instar quae flammis frigida corda fovent.

FLORA.

Rufica tam non sum, quā me Coridontis amores
 Tangant. Sic flammis vroz amata meis.

Ad effigiem ingeniosissimae Virginis

A. M. a. Schuermans.

Hæc est Schuermansæ christū meditantis imago,
 Ipsa sua sculpsit quam pia virgo manus.
 Artes cui pallas, tribuit cui carmina phæbus.
 Cui Sophia toto pectore ferbet amor.

Omniaq.

Omniaq; Experiens nostri miracula seculi
Spem superat / exus ingeniosa / sui.

AD MARTEM AMATOREM.

Mars pater Aeneadum nate coniuncte Diones,
Cur ferri oblitus, contraria suscipis arma?

RESPONSUM.

Continua mortale Venus ne cade periret,
Arma dedit dulci tincta liquore Venus.

Ad clariss. v. Isaacum PONTANVM.
med. et Philos. professore

Excusas Pontane tuos doctissime verus
Fam senior; iuveni qui placere semel. tibi
Qui laudem egregia famamq; ab arte meretur

Et merito cum
sunt Musis et
A polline digni

Non opus hoc quos-
ma vita famam
merentur

Sedmo et a sira
postulat hanc lyri.

vel opus hoc
rum sit Musis et
Apollini digni

Quis plaudunt Charites Pieridumque chorus
Nec semper rigida fas est incumbere chartis
At recreant lassos Musa benigna vocos.

Et Phoebus medica quondam praeclusis in arte
Non minus est cithara clarior usque sua.

Maecte anima Doctor, Sophiaeque adiunge Camoen
Alternis placeant seria mixta rotis.

Sic tua Pierides deducunt ^{carmina} ad Astra,
Et fama aeterno tempore vivet anus.
Et tua periphrasio fama superis int.

Oline ego, tuarum gaudium coenae colles
 Videbant Charites & quoque Suada mihi
 Nunc ea praeterit calidis laboribus annis
 Etas, nunc vita frigida turbat hyems
 Suada nec inflamat, Phobos pectora fervor
 Quisq[ue] ^{in mei cines} sequunt ^{tequunt} ~~in ore~~ colla remissa ~~coral~~
 Varas, soa emarita vexant ludibria vite, praeterita
 Aetozuraque dolor et Metanea moment.
 Nam quodena mihi vite sunt lustra peracta
 Et formidatus tertius annus adest.
 Tu tamen almae Deus miserere, et rede benignus
 Hoc totum tempus tam male qd petijt.
 Sit finis melior scane, ut gratior actus
 Ultimus, ut placeat caetera turba mihi.

Ad nobiliss. & doctissimam virginem
 Annam Mariam Schuermans.

Virgo cui ingenium magnus formavit Apollo,
 Mentem cui finxit docta Minerva bonam;
 Cui Charites blandae, cui ter tertia numina Musae
 Coniunctum ceteri contubere suas
 Eloquium a teneris Romanum quaeq[ue] imbibis annis
 Curus in ore libens Suada medulla sedet.
 Belgarum tu virgo decus, flosq[ue] aureus aui
 Huius, quae decoras secula nostra magis
 Sit ~~firmus~~ ^{firmus}, ut tantis superes virtutibus annos
Ingenioq[ue]

Ingenioque prior verasit ut pietas
Quae tua venturis aeternent nomina factis
Atque novum caeli sidus ad astra ferent.

A.B.

In adventum felicissimū PETRI HEINII
Magni Navarregae Classis Batarorum Australis

Magnanimus BATAVVS seros qui terret Iberos
Quem metuit madidis Ennosigaeus equis
Talis ab Oceano praeda procedit opima
Honore cum Patria digna trophaea parat
Cedite Romani, de alio nunc orbe triumphat
Heinius, Auratis conspicuus ratibus. trahibus.

*

En pelagi domitor, cui qui ferror Iberi,
Neptunus mēdys quō veneratur aquis;
Salis ab Oceano vultus en comovet undas,
In patriam victor praenipe magna ferens.
Luceat Hispanus Triton Neptunia regna
Hactenus insolito qui premit usque iugo
Quique Iugum auriferum, colitisque argentea tecta
Ne redeat Batawus sollicitate Deos.

pro numo honorario

B.

INCIDIT IN CASSES PRAEDA RETITA MEOS

DIRIGENTE IEHOVA

AVSPACIUS ILLYSTRISS.
ET
PROTENT. CONFOD. BELG. PROV.
ORDINVM.

DVOTV PETRI HELNII
CLASSIS IND. AVSTR.
NAVARCHI FORTISS.

PRADA INESTIMABIL.
HISPANO HOSTI ERERTA

IPSORVM
CLASSE IN SINV HQV.
PROFLIGATA.

VI. VIII. A. CIO. DC. XXVIII.

De Silva ducis capta.

a. 1629.

Ducibus invidiis & falso numine fisa,
Spreberat Araneos Silva superba Ducos.
At vices fragiles, et nil sua numina posse,
Frondibus experta est iam viduata suis.

De eadem

Hactenus hostiles armavit Silva cohortes,
Nunc forte Auraco Larrea perita Ducis.
Hostiles stravit divina potentia muros,
Principi et Araneo Silva superba patet.
Nulli tacta prius, sublimis frondibus arbor
Fam cecidit, ramis sed spoliata suis
Silva sequos trigibus quam nulla ceciderat aetis
Nunc cecidit sanctis facta ruina focus

victima grata

Nulli victa prius BATAVIS iam subdere colla
cogitur, invisum & SILVA subire iugum.

MASSOVIO inhibiti vellinguunt moenia Cives,
Et nudata suis stat fera SILVA comis.

SILVA DUCIS florens BATAVORUM spreuerat arma.
PRINCIPIS elatam vis generosa domat.

Spreuerat AVARICAS quae suya superba cohortes,
Nunc gemit in victo subdere colla. Duci ..

Est Deus omnipotens solus qui protegit urbes,
Fisa suis perdyt impia SILVA Deis.

SILVA suis spoliata comis, Divisque relictis,
Sub CHAISTO ecce novos ramos per amena refumit.

SILVA-DUCIS CIVITAS. BRABANTIAE MVNITISS.
ORNI VMO: IVDICIO INSUPERABILLI PAUCO-
RUM MENSIVM SPATIO CIRCVMVALLATA
INCREDIBILI LABORE DILIGENTIA FORTI-
TVDINE ET FELICITATE PRINCIPIS FRED-
HENRICI EXLVGNATA, ET SVB IMPERIVM
ILLVSTRISS. BEGIAE CONFODERATAE ORDIN-
REDACTA, AD POSTERITATIS MEMORIAM. HIC
NYMVS CVSVS. A° MD. D. C. XXIX.

De Wesalia capta.

Memorabili trium ^{OR} civium constantia, ductore
Othone Gentio Diederenti satrapa, auspitijs

ord. confed: Belg: Biscum Ducis obsidente illust.
 principe Fred: Henrico, ab Hispanorū iugo libe-
 rata Vesaliā, captis hostium in ea armamen-
 tario omniq: conreatu, magnaque praeda ditatis
 militibus. Hunc nūm̄ esse publ. AUSTR.
 PAT. ORD. F. C.

Ad effigiem. presul. Silvaducensis
 a passio sculptam.

Fulmen lingua fuit. latio debota Tonanti,
 Nunc ea flet Sortis fata maligna mea.
 A grege desertus non sponte hunc. Dozero, verum
 suppleat ipsa meas. virida imago bices.
 Ad. Cariss^m Catium.

Vt ignum rufides possident intendere donis
 Et zephyri labentis attingit aura sinus
 Vtique abis innumeros modulatur fulture cantus
 Mirans lata novum Solis in orbe iubar:
 Sic tua torquentur laxabit epistola venam
 pietus ubi affluit Svada diserta meum
 Ad minus hinc iustas ubeunt mea carmina leges
 Dum sponte in numeros. no remoranda ruunt
 Fany. feror fearis ignota per athera pennis
 Fidere non tutis vixibus ausa meis.
 Mox pavidi de vena subit Phætonis imago
 Paenasi querens ad iuga montis iter
 At meritos virtute tuas mea tangat honores
 pagina, sit laudes pars quotacumq: tuae.

Quis licet ingentis succuba pondere molis
Obruta non votis annuat ergo meis
Hic mecum reliquas sistens Italiorum curas
Gestiet applausus ingemuisse tibi
Quaeter exceptus Romani Tullius ore
Cum streperet toto mota corona foro
Quid mihi hoc ingenium mores facundia suadent
Et fortuna notas reddat ubique patris
Hic igitur patrie vel solum gratulor orbi
Dum tibi vult plus quam consultasse tibi
Nam si tanta premant divinos munera cantus
Quid damna ut reparet culmen honoris sit
Sin tot delicias permant auctosque furor
Dectora quo patrum fonte scaturere solent
Nome hic vel gemino tibi munere gratuler aucto
His par est ingenium praestet utrumque bonum
O donata tuis felicitas otia Musis Amicis
Quae patrie curis nec sine laude vacent
Hinc mecum Bataba veneratur numina Niuse
Virginis studys equos ille chorus
Hinc cui nota Venus vel amari gratia dicit
Catriade tantum fas vult ore loqui
Hinc progressa vult modis exercita raucis
Musas fatigatos inquit in ore sonos
Vix reperis superat vox ultima cordis
O nostrum seculi gloria prima vale
Anne. Maas Sch. F.

Monsieur

Je scay que ce delay a beaucoup d'apparence,
 Que quelque ingratitude est jointe a mon silence :
 Bien que v're prudence, éclaircie en ce point,
 D'un si lasche peché ne m'accusera point :
 Car apres que la mort de mon honnoré pere
 eut abbeuve mes sens d'une douleur amere,
 Mon espoir, ma vertu, ma constance a la fois,
 Mes mœurs et mes arts rendirent leurs abois.
 Je resemblois la nef qui legere & rebelle,
 Sans poids, & sans pilote en plaine mer chancelle.
 Jusq' a ce que le ciel, sensible a mes douleurs,
 par cete vision eut vuidé mes erreurs
 Au matin en dormant, m'apparut une femme,
 Dont la vertu sembloit se glisser dans mon ame ;
 Lors qu'elle d'un maintien, qui la marque porta
 De son auctorité ; me tint ce propos La
 Celle-cy que tu vois c'est la philosophie,
 La regle de tes mœurs maistrresse de ta vie.
 Le malheureux estat ou tes sens sont reduits,
 Cause de ma venue, & du som entrepris.
 Mea contrainte a chercher que que apparent remede,
 Pour divertir ton coeur du mal qui les possede.

Et apres m'avoir fait present d'un grand amas
Des vers qu'elle portoit pleins dessus ses bras :
Me dit, voyez l'Auteur qui la donne des marques
Qui se feront surdiver apres le droit des Parques
Si donc de ces appas coppoitense tu veux
Aspirer a ce los sous des modestes vœux
Il te faut surmonter d'un esprit magnanime,
Ce qui tarde le cours de ton dessein sublime.
La raison soit ta guide, & change à l'admir
ces ameres douceurs en un doux souvenir :
Ayant fini ces mots, la Vision estainte
me fit perdre l'objet de cette image sainte.
Or tandis d'un delir me pressoit de savoir
L'auteur a qui v'allois ma fortune devoir,
La renommee en fin de vos heureuses veilles
Frapant d'un bon Augure, au si tost mes oreilles
M'aclairci soit ce songe : apres m'abait permis
un immortel renom dans vos divins escrits.
Nonobstant qu'a ce los je demourois confus,
Qui come un clair miroir mon ignorance accuse :
Vous me portez au ciel sur l'aile de vos vers :
Mais a mes envieux, dans ce siecle pervers,
vous ne donnez que trop de quoy leur insolence
Puisse lacher ses traicts contre mon innocence.

Quand

Quant a moy, la raison, ne me laisse ignorer,
 Que courtois vous allez de ces termes vers,
 Pour enflâmer ceux la d'un envie plus grande,
 Lesquels quelque rayon de vertu recomanâe,
 Si donc vos beaux escrits ont l'unique flambeau,
 Qui eclaire mon nom dans l'obscure tombeau,
 Il reste a mon devoir: c'est que de mon feu Pare
 La peronne en lievre, a jamais ne reverra.

A me Marie De Schurman.

Sur l'exploit naval du Gen. P. Heyn.

Quelle est ceste saison fecunde
 Le Siecle de fer est passé,
 Et l'âge de l'antique monde
 Nous comble de felicité.
 Ha que l'or d'occident esclatte
 parmi l'argent et l'estarlatte:
 Objets dignes de nos souhaits:
 Lors que nostre flobte navale
 de la conquête triumphale
 Nous vient étaler les attraits.

Grand Dieu pent oy de ta largesse
 Souhaittez avecques raison,
 Une autre

Donne autre preuve de ruse / sa,
Qui la passis en comparaison.
Aussi la grande providence
Nous monstre par experience,
Que quand ta main nous vult donner,
Quoy qu'il se deult creire le monde,
Et s' enrayez la mer profonde,
Ils ne le scauroyent empescher.

Car lors que pour ta seule gloire,
Tu donnas à ce General,
A emporter ceste victoire,
Avant qu'il eut donne signal.
Tu as monstre, que nostre flotte
Eut ta conduite pour pilote:
Et que ton bras fut avec fort
Quand les fets contredire mutinément,
Et leurs ennemis confondirent,
Pour en repousser leur effort.

O bienheureuse et la fortune
Qui nous vult de la large main
Puis qu'on a veu ce grand Neptune

Et se propose à leur dessein :
 Les vents tous prêts à leur service
 ont promptement fait leur office,
 et tous les astres de l'Hyver
 ont employé leur diligence
 pour confondre leur ignorance
 Des aventures de la mer.

Ha quel Espagnol en cette partie
 souffre et change sus apparait
 Et que leur tristesse combatte
 Erable pour l'estonnement
 Car leur gain au besoye vante,
 Ne de couvrir que trop leur fiente
 Dont ils flattent leur desespoir,
 Leurs ne font plus de violence
 Et leur fin prinil de misantrel,
 Ne luit que pour nous derobare.

On verra certains promys
 Remouzage nos Matelots
 Et d'une plus haute entrecorps
 Nos soldats braves et dispos
 Faire des aches & relever
 Quel

351
Que les plus migrates tenebres
Noy puissent la gloire obscurir :
Quand mesmes sur le bord d'espagne
Nos gens paroistront en Campaignes
Faisans tout sous leur bras fleurer.

Alors tous ces pâles prophetes,
Faux interpretes du Destin,
Venant le cours de leur planettes
Contrarier l'arrest divin :
Et leurs augures temeraires
S'appliquent à nos adversaires,
Puis que Dieu nous fait esperer,
Que leur licence debordée,
Par nostre baillance domtée,
Sous nos loix se viendra ranger.

F. D. Schurm.

Sur l'Atlas mineur.
Qu'est ce qu'en un climat barbare
Nature l'uy refus abare
Ecarte si loin de nos mains,
Que l'homme audacieux ne tire
Au droit usage des humains
Du roug orbeux de son Empire.

Quelle

Quelle mer sans riuë et sans fonds
 A des mysteres si profonds,
 Si nous darguions de les poursuire,
 Que la pratique des scabans
 De ces Dedales decobans
 Nostre ygnorance ne deliure.

L'Hollande aux loim balantes ailles
 Cerechant des matieres nouuelles
 A ces Triomphes glorieux,
 En fin sur la terre et sur l'onde
 Par ses exploits victorieux,
 Decouure encor vn autre Monde.
 Atlas donc se doit auourd'hui
 Renforcer d'un plus ferme appuy
 Contre l'exces de tant de masses
 Dont nostre siecle curieux,
 Comme d'un faux laborieux,
 Vient charger ses Espauls la'sses.

Grands Esprits, qu'vn morceau de terre
 Dans des confins estroits enserre,
 Auquels l'ardeur d'un beau soucy
 Imprime les augustes marquer,

pour

Pour accroistre le Monde icy,
A l'ambition des Monarques
Mais si le terme de ce tout
Ne peut encores de son bout
Vos violens desirs comprendre,
Schargez que vos vœux sont ybers,
Puis qu'aujourd'hui cest l'umbre
Est limite ceux d'Alexandre.

J. G. de Schuermans.

Inq. in Cui. opus.
IANVS GRVTERVS
IN VERSV GRATVS.

In VERSV GRATVS GRVTERVS & arte foren*s*i
Non ~~omn~~en IANVS dulce bifrontis habet.
Qui decedat opus triplex evolue putabis,
Ingenium superos hinc tribuisse triplex.
F. Hofman. poeta et theol. cand. 1603.

vult. ad Vorstium.

Epistulam ad Hugum, quod scripsi, Vorstii, ^{ma} Epigram
Da veniam, melius nō potuit aut breuius.
F. Dugckius de Jode.

Nequicquam ad Musas me invitas optime Vorsti,
Quem vocat ad curas Sparta molesta graves;
Quare alium has tabulas signet qui carmine vates;
Si tibi vis fidum thesauri, ~~doctus~~ fedus ero.

versus de Buckinghamio
retrogradi

Mens bona non vaga sors non gratia Regis
Nomina cui tribuit dux bona convaleas
Exitium caput hoc fugiat nec turbida gressu
Tempora te curis o precor aspiciant
Carminibus tua sit victurus insita fama
Lurida nec Lethes te vada conspiciant

A son excellence
Sur la prise de Bolduc.

Tandis que la fureur des armes
Va d'un funebre accent d'alarmes
Et tomer tout c'est univers
Quel lieu me sera si propice
Qu'un bruct de guerre n'ajourdisse
La melodie de mes Vers.

Desia mes Muses sans haleine
Ont de crainte tary leur veine
Et ne trouvant pour habiter
Foy bas quelque seur Asyle
Ont transporte leur domicile
En la sale de Jupiter.

Mais quelle excuse legitime
N'aura la marque d'un grand erreur
Sices triumphes me presans
veulent qu'au temple de memoire
Je vienne à l'autel de leur gloire
Sacer de ma plume l'encens.

Ausy bien un plus long silence
Semble douter par nonchalance,
Du Roy d'un si riche argument;

et d'une

Et donne la ceste maligne
 primer cest election inigne
 De son illustre monument

Prince le primer de la terre
 En temps de paix, en temps de guerre
 Soit que le bras de ta valeur
 Domte l'orgueil des grandes villes
 Soit que de nos haines civiles
 Apaises l'aveugle fureur.

L'envie de qui la malice
 Change la vertu me/me en vice
 Voyant by oubrage si beau
 De tes louanges immortelles

qui le pourront mettre au tombeau

Jadis ceste grande forteresse
 Toujours de/roit vainqueresse
 L'appareil de ses ennemis
 Et ceux qui luy firent la guerre
 De leur audace temeraire
 Enleuerent le iuste pris

8.

Tant

73-111
Tant les marest inaccessibles
Rendout ses murs inblincibles
Et ses peuples enfans de Mars
Exercez parmy les alarmes
Dans le sanglant mestir des armes
Feirent redouter leurs rampars.

9
Mon prince qui ne peut refoudre
Qu'a ce coup digne de son foudre
Espluchant tout per le menu
Est aise que les destinees
Ont receue de ses trophées
A l'esperuue de sa vertu.

10.
Comme by lion brave et farouche
N'ayme au bil sang tendre sa bouche,
Lors qu'il peut trouver pour esbat
Quelque autre beste genereuse
Qui de sa force belliqueuse
Se sousteniz le combat.

11.
Si tost que de rest entreprise
La resolution est prise
Bellone aux cours de nos guerres
Vne bouillante ardeur inspire

Daller

117
D'allez sous son puissant Empire
Couronne le front de Lauriers.

12.
L'este cōmencoit de fleurs et herbes
Tapisser les plaines superbes
Quand nos armées, d'un bel effroy
Menaçant l'air, la terre et l'onde
Donne l'horreur par tout le monde
A l'esclat d'un si fier arroy.

13.
Nos tentes estans si bien faites
Par auant et par retraittes
Plusieurs villes en mesme temps
Sont effrayez de nos machines
Craignant les funestes espines
De nostre rigoureux printemps.

14.
En fin nre armee fameuse
Passant au de la de la Meuse
Couure la terre d'escaillons
Ainsy qu'on void la Ceres blonde
Cōourir en la saison feconde
Les champs fertiles de moissons.

15.

851
15
Les Nymphes de ce fleuve en crainte
L'agent leur voix a ceste plainte
Hélas quel peuple furieux
Vient pour domter toute la terre
Ou pour renobellir la guerre
D'Encelade avec les Dieux.

16
Mais la bonte de nostre Prince
Estant connue en leur province
Remet leur ame en seurete
Voyant ces armes tubelaires
Transter leur ondes tributaires
Du Tyran de leur liberte.

17
De la Bolduc a forces cointes
Affilant ses mortelles pointes
Nous preparent funeste accueil:
Et croit que nostre Armade fiere
N'y trouveroit qu'un cimitiere
Pour la tombe de son orgueil.

18
Mais lors qu'en leurs moites capaignes
S'eleue come de Montagnes,
Le tas de tant d'ouvrages beaux
Leur ame a leurs yeux ne peut croire,
A voir un ferme territoire,

Ou l'auroy fendit les eaux

19.

Aussy le ciel dont la iustice
De la bille a damne le vice
En nostre heureux ebenement :
Tarit ces eaux d'un feu contraire,
Et ses escluses serre
Pour n'accroistre son element.

20.

Icy manque au fier le couraige
La foy du saint, la boude au sage
Et leurs oracles sont muets :
Puis que des Astres l'influence
D'une secrette intelligence
S'entend avec nos projects.

21.

Mon Prince abat brise et renberse
Tout ce que ces desseins traverse,
Par ces orages foudroyans :
Et leurs maisons baissans leurs testes
Cherchent le debris de leurs festes
Au plus bas de leurs fondemens

22.

Ses yeux aux endroits plus penibles
Luy sont des temoins infallibles,
Par toute sorte d'accident
Et ~~sur~~ la fatale prooiance
Pside a ~~un~~ l'incertaine chance

De

781
De quelque malheur abondant.

23.
Quels dangers fatigues ou veilles
N'ont accreuz ses rares merveilles
Et qui n'a veu renouvellement
Son front reprocher aux plus braues
Qui leurs ames n'estoyent esclaves
D'un trop soudain estonnement.

24.
O Dieu qui a nos veux propice
Gardes son pied des precipices
Au comble de tant de malheurs
Veulle stabilir son cours si ferme
Qui ses prosperitez sans terme
Passent a des succés meilleurs.

25.
Or cependant l'Angle a l'Espagne
Assemblent leurs gens en campagne,
Et des princes l'apprest diuers
Semble armer a pleine licence,
Pour affliger nostre innocence,
Tous les peuples de l'uniuers.

26.
Mais la discorde aux gens en bandes
Fait par dissensions si grandes
Disputer le droit de leur Due:
Que pour ne consentir ensemble
L'un debate avec l'autre semble

187
S'il faut de sa sueger Bolduc .

27.
En fin par ordre on donne place
Au Conte Henry, qui de sa race
Ne dement point le noble sang
Luy cognossant le Mars d'orange
En eut bien voulu faire eschange
A quelque mois illustre sang

28.
Leur general doncq en Campagne
prend toute la Cour pour Compagne ;
Et sont tous en ce point d'accord
Qu'il fait d'un esay difficile
Cercher l'entree de leur ville
Ou par la vie ou par la mort .

29.
Ains come le pasteur qui pale
voit un de sa troupe bassele
Tombez aux patz d'un Lion
passe et repasse et fait par signe
plustost que par un acte m'aigne
patrouze son affection .

30.
Ainsy luy n'osant faire teste
S'abance, recule, s'arreste,
Et sil nous veut donner la/saut
Il choisit la nuit pour coplice
De peur que le jour ne trahise
L'énormite de son defect .

31.
On choque, on pousse, et fait alarmes
par cris hurlemens et vociferances
pour donner l'amez a leur effort :
mais abant beniz aux abbaintes
Leurs ardeurs aux tendes esteintes
ont lassé leur dernier ressort.

32.
Le flot de Dommel s'emerveille
Qu'il se change en couleur vermeille
et s'etonne quel triste effroy
Quel Desespoir ou quel orage
Ce peuple abandonné au naufrage,
pour estre trop fidel au Roy.

33.
Cependant nostre grand Alcide
Même aux plus grands dangers s'ide :
et son oeil comme un astre luit
Aux ombres moines et obscures
vient eclaircir les coniectures
Et les embusches de la nuict.

34.
Ainsy par sa sage conduite
Son aduersaire mis en fuite
Cede a son choc victorieux,
Et apres avoir fait retraite
Laisse sa ville a la conquise
De ces Trophées glorieux.

35.

On explique de ces nouvelles
La doute aux assiegez rebelles
par la bouée de nos canons :
Mais eux qui nous allons confondre
semblent par faute de répondre
sourd aux coups que nous leur donnos .

36.

La ville se perd aux fumées
De nos tempestes allumées
Et l'ardeur de nostre courroux
gaignât toujours sur ces retraites
Va dessus leurs coupables testes
L'aptez l'orage de ses coups

37.

Tous ces forts garites tenailles
Qu'on creut faire des funeraillies
plus que nen mit Troye au ceruel
Nont plus de lieu a leur defence
qui devant nostre violence
Ne vienne applanir son orgueil .

38.

Tandis leurs mortelles practiques
vont aux auantures tragiques
Nostre ruine rechercher
Et leur felonnie fait gloire
A nous vendre tant la victoire
que la pèete d'un sang si cher

39.

comme

Comme un sanglier ire et baue
Escume apres l'audace braue
De maint impetueux mastin
D'autant plus que ses forces failent
plus il tache aux chiens qui l'assailent
Rendre funeste le butin.

40

Oz les bourgeois touge des pertes
Que leurs familles ont souffertes
Et de celles a l'aduenir
L'horreur passant dans leurs penſees
En detest fait que leurs ames offensées
En detestent le Souuenir.

41

Ha cue oy quelle vaine gloire
Est ce a babir nostre victoire
Des ruines de nos maisons
En crier par trop de constance
En la mort nostre deliurance
Ou aux eternelles prisons.

42

Non cest fait de nostre defence
puis qu'au lieu de son assistance
Le Ciel proboque à ceste fin
Tous les Astres a nos supplices
Et l'air l'onde et les vents complices
De nostre rigoureux destin.

voyez le suite feul. 2. apres.

Fragmenta et excerpta ex his mss.

Ex Vulcan.

Rufus noster ex tenellis illis Lipsii amatoribus eo
sublato meram hinc solitudinem sibi fingit a^o 1591.

vid. Cal. ixbris. Idem ad Cant. post. Cal. rub.

Ego ut Bibliothecam meam sibi non necessarijs exonerem,
ex consilio amicorum libros aliquot emphorici exposui;
quorum catalogus & conditiones ad te mitto, ut si et tu
Fortunam tuam experiri voles, mature, hoc est, ante
17 huius mensis diem nos certiores facias.

Id. ad eund. 1593.

In editione Apulei primum locum tenebant Philosophica
illius scripta, per me Martino suo mitiori restituta, & sors
aureus eandem trahet. Sed quid potest esse magis au-
reum Philosophicis illis? praecepit ubi exposita fuerint,
ut erunt omnino cum meo labore, tum vero non tui,
cui miscuerit radijs, illustrata.

Item scripsit ante annos aliquot noster quis commentum
in Agram pecuniam Joannis Secundi.

Telamonis de 24 Novembri de Bibliotheca Gesneri aucta.

In alijs scriptis a^o 1596 20 Decembr. Audio extare
quosdam Lucae Fanensis inscriptiones Antiquas, inter
quas nonnullae Goltzeae; ut et Josephum Barbarum
de Gentibus Teutonici ad pontum Euxinum, cuius
puto mentionem fieri a Busbechio in Epistolis

Grifanus ad Cantegru a^o 1597. praeterea nostri quemadmo-
dum mea compulavit meque tractavit Lamoinus in
Emylium probum cuius rei testes habes Epistolas
Mureti, quas et tu iam divulgatas videre potuisti, et
putea

puteani, cuius auctoritate abutitur inviti.

43.

Bien que croyent tous les oracles
 Que tous deussions par des miracles
 Vschapper ce coup menagant
 Qui croizoit qu'by second Achille
 puisse de meslez nostre ville
 Des mains d'un siege si puissant.

44.

Mais le Gouverneur pour se rendre
 ne voulant a leur plainte attendre
 semble d'un opiniatre effort
 Depitez toutes les Furies
 Et provoquez leur Felonnie
 Contre leur deplorabile fort.

45.

Nostre mine ayant done ouvee
 Et p vne facile entree
 Les voyaux de la ville ouuers
 Sans le sem de son Grebenre
 Ils s'alloyent perdre en la vengeance
 De feux, rapines et des furs.

46.

Le bruit en court ia par les rues
 Et de la monte usque aux nues
 Dont effrayez de toutes pars
 Ils craent d'une voix romine
 Que.

Que nous rangions leur infortune
Aux loix d'un moins terrible Mars.

47.

Nostre chef serenant sa face,
Change la tempeste en bonace,
Et tourne tellement son coeur
Qu'il soulage leurs longues peines
Par les conditions humaines
D'un favorable protecteur.

48

Prince qui par ta bonte rare
As force resté d'ent barbare
D'offrir refuge a ta mercy
Qui ne doute o estranges armes,
Si vaincus plustost d'Amour ou d'armes
La rage de ton ennemy.

49.

Ton los plein de pareilles marques
Fait envie aux plus grans monarques
Et leurs lustres a mon advis
Sarez au temple de memoire
Sont a l'estat de ta victoire
Dedans leur tombe ensevelis

50

Grand Duc qui regis toutes choses
Et qui

et qui de nostre bien disposés
 Selon ton arrest souuerain
 Nous te faisons humble requeste
 Que deormais nulle tempeste
 puisse troubler nostre air serain.

FIN.

Au Roy de France.

Sire c'est prophane la dignite Royale
 Que faire l'Advocat d'une gent desloyale
 Et des gens coniuers a la subversion
 De nostre estat auquel la conspiration
 Ayma si ardemment, feu ton pieu traisage
 Roy qui fust mesme este benigne de riste outrage
 Traisant que si by roue ou par force ou p dol
 Il vint a tomber aux mains de l'Espagnol;
 Sa France es souffroit une playe mortelle
 Et par ainsi le print en sa sainte tutelle
 Dont si bien luy aduint, verra et nous aussi
 Que l'Empire romain nous vint vrez mesroy
 Qui toutfoy d'ours n'esparrut artificier
 A gaigne par my nous, ces gens a son service

trop prompts, lesquels Tyrans au feu roubrast
la boîte de pandore a la fin ont ouuert
Dont trop tost sont sortis, les disorders les haynes
Et les maux infinis, qui troublent nos domaines
Sans que rien ne nous soit demeuré sain ou sai
Que ceste sacrilege audace n'ha enfrainet
Ceux . . . . . voulans doncy trahir nre patrie
Qui nous consillera de leur sauuer la vie
Le crime est si enorme et telle est leur malice
Quelle surpasse toute sorte de supplice
Ce qu'en brief te feroy touuer Roy treschrestien
Tant a l'oeul comme au doigt pour bosne et nre
but

Mais d'Ancre le procs vuidé par un couraige
Digne de ta grandeur nous donne tesmonaige
Dependant de l'honneur et de l'affection
Que portés a tous ceulx qui brassent trahison
Si nous nous propoions donc d'en te exemple
Ne fais a l'auenir leur autel ne leur temple
Car un tel Roy ne doibt plus d'Azyle seruir
Aux traistres conuaincus d'un si fela desir.

coure

Voire nous espérons qu'imitent ton bon père,
Le grand Henry seoy plustot iuste et souere
Revengeur de l'Etat de vos bons allies
Qui d'un saintet noeud se sont, Sire, avec toy lies.

Fustina de Lewis carmiz ad.
Petraeam.

Io vorrei par d'esser questo mio prume
Cola signor, doue il desio m'inbita
E dopo morte rimanza in bita
col chiaro di virtute inclito lume.

Ma il volto imito che dal ro costume
vinto ha d'ogni suo ben la bia smarita:
Come degno di biasmo ogni hor m'addita
ch'il tenti d'Elicone al sacro fiume.

All'ago, al fuso, pui e' al lauro, o al mirto
Come se qui no sia la gloria mia
Vuol e' habbia sempre questa mete intesa.

Dimmi hor mai, che per piu dritta via
A parnasso ten va noble sperto.
Guro dunque lasciar si digna impresa:

respondit petri.

La gola, el sonno, e l'ocuse piume us.
tra primo lib.

12

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

193

In libro D. Ernesti Brintkij Cons.
Hardenwiceni

Christianus D. G. electus princeps Dania,
Norwegia etc. PIETATE ET CONSTANTIA. 1621.

Virtute Duce Comite Fortuna. 1633.

Loylius Contareno orator Venetus.

Et pater Aeneas et auunculus exercitatus Hector
Ferd. Maurice de la Tour. Duc de Bouillon a La
Haye. 1633.

Pro iure & populo ^{1633.} Wilhelm grave in Nassau.

Favente Deo, Florentius Comes de Culmburg.
A^o 1633.

Am gottus Ingen, ist alles gebrun.
F. Remgraf.

Pietas ad omnia utilis, habet n. promissiones presentis
vita & futura. CHRISTIANVS FAUSIVS Hafniae.
May. a^o 1621.

1633. Dieu y pourboera; Maurice conte de Nassau.

Rien sans Dieu: Henry Conte de Nassau.

Ora et spera. Scripsit Hafnia 24 May a^o 1621.
Johan. Paul. Resenm Eps Roschuldensis.

Libentissime feci, ut a consultissimo viro
καθηγητάριω D. Ernesto Binck consule
Acip. Hardezwicensis in hunc. cl. virorum
ordinem ascriptus, mea manu amicitiam
testarer; Iustus Keifenbergius xv Apr. a^o
M DC XXX. Franckera.

Ἐφεύρου τῶν ἰδίων.

Fac tua, quae tua sunt, alijsq; aliena relinque.
Et spectatissimus ac literatissimus consul
absens officia mea ipsi debita requirere
posset haec adstripsi is April. 1630 Francke
Georgius Pasor G. L. professor.

Arabini

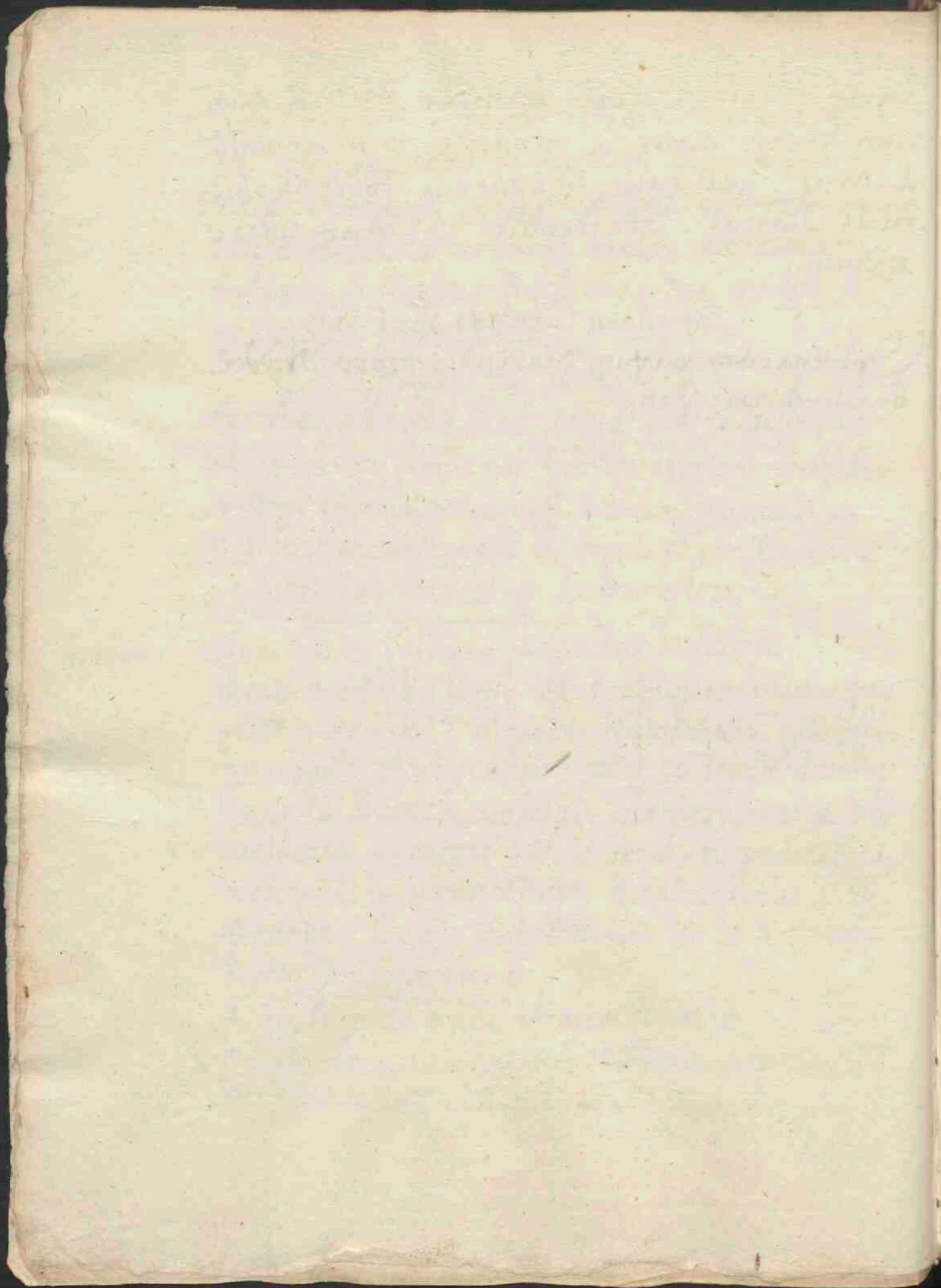
Non est ex iustitia, celeritas iustitiae
viro consultissimo et Antiquariorum fa-
cile principi, utpote historiarum peritissi-
mo, et plurimarum rer. auctoritate domino
Ernesto Binck consuli Hardezwicensi & bibl.
veliquae curatori; hoc Arabum proberbium
reliquit in *ἰστορίαις* Constantinus L' Em-
pereur. Lugd. Bataworum ad V. T. enava-
dum demigrans

Non si male nunc et olim sic erit.
Prudentia iuxta ac eruditione Opime-
tissimo viro et summa dignitate singu-
laris

194
Luce humanitatis Emeko Brinck Gugi
um hocce amica manus monumentu
L. M. Q. reliquit, Stephanus Johis Stepha-
nius Danus. Hardebvici cal. Aug. 1610.
xxviii.

In nouo Catalogo SS. Ferrarij
Stephanacum pagum Sialandij prope Middel-
burgum pa: 410.

[The text on this page is extremely faint and illegible, appearing as ghosting or bleed-through from the reverse side of the paper. It consists of several lines of what would likely be handwritten text.]

Lambert. Vliedon. in quoda
curmine Encomiſtro ad Ep̄m
Lod.

Sed defendenda pro religione fideque
Merodas diuim, nec bana est fama n̄p̄olis
Sicario de rege satos Arzagone nimyba.
Arefrotana Comitū de gente Rivizos
Debotus nigra queis monachus tria lilia ferbat.

--- Fac ut Hanxeler adsint
fuluades Gangelta quibus submitit habenas.
In diplom. Henrici Imp. Nibellenſib. cōreſſo
confirmatio arcedit p̄ exortationem
Ep̄ſtoporum. Hermannū Coloni. Bertolini
Bremēſ. Arzēporū. Nithardi Luduſ.
Herm. Minimigard. Hugardi Vredun. Gzar.
Cambrarenſ. Theod. Metenſis Goſtoporum.
Teſte Theodorico Cancell. vite Burdonis Ar-
gizapellani. Indict. 8. A^o D. in r̄n̄at. 1040.
Anno Henz. iii. ord. 13. regni 2. Actū Stabulā.

Abb. Gsch.
Loban.

Ex Zuerij libro de Holl.
Verbibus qda notata.

Heudany familie primyiu fabulosa
314.

Walrauius Br. q a 1417 raptus Leonora
filia et heredem dicitur Henrici Viam
Amredy dnam in uxore accipit. 314.

Ao 1492. Freder. Egmond. Wilhelmi Fil.
Leezdami Comis ruitus. 321

Otto foris Heudemi dm fil. ope Culmbur
gani patrem caput et occupat domini-
um a 1476 vel rita 325

Ao 1250 Hesselsteim memindunt Annal.
Oudbateram, Oudbaert vocat
Zuerius. 331.

Naedenses grauissimam cladis intulise
Traectensib. raptis vorum a 1481 1500
myse. 343.

Hortensius Hispani iuuenis Veldamij dis-
cipuli olim sui beneficio, cu Mexda cape-
retur, obasit. 343.

Bernardum Haudelemij can. putat inter
Haudelemios omisum sed dubito an ille
a loco natiuitatis sit dicitur, sint rih.

et hic familia eius non alia sic nota,
nec tñ mte nobiles relata.

Bellum Frederici Epi et Levensium con-
tra Hollandos quò iustu et necessa-
rium fuerit nec Suerius diffidetur
ubi Edmondani et Jois Bauari perfidia
et iniquitas satis exprimitur a^o 1419.
pa: 198. 197.

Diploma illud Henrici 4. Imp. quo is Wol-
helmo Antistiti concessit Hollandia a^o
1064. mem. Dordrecht

In diplomate Florentij de a^o 1097 mem. In
Henrici de terra militis. videtur ^{hic} dormitac
Suerius, sic 121. pa: Illud de Diplomate for-
assenerare ausim nullu antiquius, nisi
paucis cu huius antiquitate ~~coherere~~ o
in Hollandia reperire. Joem a. illum
cuius metio hic extat, ut hanc familiam
primum auctore fuisse opinamur, frō
Didrici Bredicodioru Dni. Ostitanha a.
a Val. Gouthouis in lechanoru gēmbalog
ptemissum.

Circa a^o 1420 prima typogr. artis iacta
harel. fundamenta 134.

primus omnium memoratur Godofridus ab
Amstel ad annu 1118 et mortuo Theod.
Epistopoꝝum Traiect. 31. 32 tractatus Ep
dicitur. Heda attingit eo sed frigide

Dicit Albertum cum matre iuxta Bailla
in Mosa pro principatu et taff. 246

Diploma Ottonis 3 Theod. com. data, ut ea
in beneficium tenuit, in proximum de
cess haberet de a^o 985 xiiii kal. sept. falsu
proquit quer. Ex eo quod a^o tandem qz sit
adventus is Otto Imperium t^ope scriptura
anonimo 7 xxi. 78

Elyab. Brunsvicensis rex: Guil. Regis dicit
ad hoc a^o 1260 ex diplomate Unde dicitur pa
tet eorum qui ra. h. t. obisse dicitur.

Non abnuerim ¹²⁴ Lesdunum cum Lydum nou
proxius concurrere ut et Lisudinon, qui
pagus olim fuit in Batua, quam solum habet
Batavian ea, multi sed falso existimant, Sins
mentio in donat Rotharij comitis sub. Al
phrico episc. 9. ad a^o 828.

De horrenda antiquitate Leidensi, ubi et pye
tum Rom. opus est no. dubitat.

Differentia inter Buregiz. et castellanos
facit, non ego.

68
Gul. d'Ammonum ex Helrica familia ortum
dicit, ego ex Hollandica pinto 287.

Otto 3. donavit Altinensibus colonia piscati-
onis item in Salem et in flumine Hala
Kutercol^a 996.

Werdā conditi coepta a 1350 veteri Werdā
invenia, quae ut aquis obrita.

Nomen Enchusae ab Halecibus dicitur.

Godelbaldum in diplomate quo eccliam hinc
melacā dat tr. ecclie, a^o 1118, vocat.

A^o 1527 Justo Burio pfecto arx Medemb.
defensa contra Helros.

Sub Noort-Hollandia olim Woerda habebat-
tur.

Comite Bloysium Belosha vocat.

In libro Martinij Doct. hęc nota aut Geo-
grapha principum leguntur.

Fredericus Henricus. ~~Rex in Bolim.~~ Aut. prim.

Amelia de Solms princeps d' Oraigne

Henricus Comes a Nassau Ratom parcedu.

Wil. Fredericus Comes a Nassau

virtutem sequar.

Henricus C. a Nassau. Sperandum.

Margarita Maria de Falckenstein

Dovariere de Bredenzode.

Johann Albrust graf zu Solms.

Maria Elizabeth de Falckenstein.

Duc me nec sine me per me Deus optime duci ;
Nam luce me pereo, te dux saluus ero.

191
Onse stichtſſen hebben dat wande Goedeſe
zare buis datſe guene ſtampes ende
drocker etiam in rebus ſerijs dat ſae
durbus qualiter becomt is, als bint
de paſquillen want conrotz te ſien
hebbe onlarre es gezijn ofte ſtempe
duft van het groote oorlog ende
belog van ſſteſten daer vordant
vberk dat d'ſchreijer a^o 1510 door
hady ſſteſten met ſeoubby torfs
menda t'ouerumvold maer d'ſtue
kerende is do genſlag aetgeblen
daer oue Graaf flozis v'lymont v'ſtoort
geborde, heft de voerſted v' v'p. in
brantgeſteſen, om het vberk te vber-
ke die van v'p. a^o ſig. Ebbly voorge-
nomm ſſteſten met gebelert ay to laſt
daer toe kerfende heft. Carel v' Gelle
tot ſae v'elker, ſulox datſe mit bre
geſteſt v' ſummitie mit vber 5000
mannen hebbly belicht maer door de 100
ſte van Graue flozis mit 1500 zuher v' 2000.
v'ale

199
vbalig gedwong hit beleg te verlaten, al
dare vbert gesint dat die wa vberst
Hrestein noemdy het zaydnytt, en graef
Floris Floorchy durbie, in vorder secke
Gnd, diese oere lueh dy zouty s^t Joris
en Joffre Floris es ridder onder de gardine
des seid iche bil my baerd niet lah steyen
dande en vhoude yed vby demirly
de dide tbbare my lett dat ik es wit hende
vzorge, die iche in Hrestein sage de vster
ploegge. 207.

John Underhill & Jackson

